ความกล้าหาญ

ปัญจคัมภีร์

และความเกรงกลัวท่านจะเกิดขึ้นกับสัตว์ทุกชนิดบนแผ่นดินโลก นกทุกชนิดในอากาศ สิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก และปลาทุกชนิดในทะเล พวกมันถูกมอบไว้ในมือของท่านแล้ว (ปฐมกาล 9:2)

หลังจากเหตุการณ์เหล่านั้น พระวจนะของพระเจ้ามาถึงอับรามในนิมิตตรัสว่า “อย่ากลัวเลย อับราม เราเป็นโล่ป้องกันเจ้า และเป็นรางวัลอันยิ่งใหญ่ของเจ้า” ปฐมกาล 15:1

และพระเจ้าทรงได้ยินเสียงของเด็กนั้น และทูตสวรรค์ของพระเจ้าก็เรียกฮาการ์จากฟ้าสวรรค์มาบอกนางว่า “ฮาการ์เอ๋ยเจ้าเป็นอะไรไป อย่ากลัวเลย เพราะพระเจ้าทรงได้ยินเสียงของเด็กนั้นแล้ว ณ ที่ที่เขาอยู่” ปฐมกาล 21:17

และในคืนนั้นเอง พระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่เขา และตรัสว่า “เราคือพระเจ้าของอับราฮัมบิดาของเจ้า อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า และจะอวยพรเจ้า และจะทำให้เชื้อสายของเจ้าทวีคูณขึ้นเพื่อเห็นแก่อับราฮัมผู้รับใช้ของเรา” ปฐมกาล 26:24

และในวันที่สาม เมื่อพวกเขาบาดเจ็บสาหัส บุตรชายสองคนของยาโคบ คือซีเมโอนและเลวี พี่น้องของดีนาห์ ได้หยิบดาบของตนคนละเล่ม แล้วบุกเข้าไปในเมืองอย่างกล้าหาญ และฆ่าผู้ชายทั้งหมดในเมืองนั้น (ปฐมกาล 34:25)

และเขาพูดว่า “สันติสุขจงมีแก่ท่าน อย่ากลัวเลย พระเจ้าของท่านและพระเจ้าของบิดาท่านได้ประทานทรัพย์สมบัติในกระสอบของท่านแก่ท่านแล้ว ข้าพเจ้าเคยรับเงินของท่าน” แล้วเขาก็พาซีเมโอนออกมาหาพวกเขา (ปฐมกาล 43:23)

และพระองค์ตรัสว่า “เราคือพระเจ้า พระเจ้าของบิดาเจ้า อย่ากลัวที่จะลงไปยังอียิปต์ เพราะเราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ที่นั่น” (ปฐมกาล 46:3)

โยเซฟจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่ในฐานะของพระเจ้าหรือ? ส่วนพวกเจ้าคิดร้ายต่อเรา แต่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เกิดผลดี เพื่อให้เป็นอย่างที่เป็นอยู่ในวันนี้ เพื่อช่วยชีวิตคนจำนวนมาก ฉะนั้นอย่ากลัวเลย เราจะเลี้ยงดูพวกเจ้าและลูกเล็กๆ ของพวกเจ้า” แล้วโยเซฟก็ปลอบโยนพวกเขาและพูดกับพวกเขาด้วยความเมตตา (ปฐมกาล 50:19-21)

และโมเสสกล่าวแก่ประชาชนว่า “อย่ากลัวเลย จงยืนดูความรอดของพระเจ้าซึ่งพระองค์จะทรงสำแดงแก่พวกท่านในวันนี้ เพราะชาวอียิปต์ที่พวกท่านเห็นในวันนี้ พวกท่านจะไม่เห็นพวกเขาอีกเลยตลอดไป” (อพยพ 14:13)

ใครเล่าจะเหมือนพระองค์ โอพระเจ้า ในบรรดาเทพเจ้าทั้งหลาย? ใครเล่าจะเหมือนพระองค์ ผู้ทรงสง่าราศีในความบริสุทธิ์ ผู้ทรงน่าเกรงขามในการสรรเสริญ ผู้ทรงกระทำอัศจรรย์? ความกลัวและความหวาดหวั่นจะตกอยู่กับพวกเขา

ด้วยพระหัตถ์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พวกเขาจะนิ่งเงียบเหมือนหิน จนกว่าประชากรของพระองค์จะผ่านพ้นไป โอพระเจ้า จนกว่าประชากรที่พระองค์ทรงไถ่ไว้จะผ่านพ้นไป (อพยพ 15:11,16)

ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงเลือกคนที่มีความสามารถจากหมู่ประชาชนทั้งหมด คือคนที่เกรงกลัวพระเจ้า เป็นคนซื่อตรง และเกลียดความโลภ แล้วแต่งตั้งพวกเขาให้ปกครองพวกเขา เป็นผู้ปกครองพันคน ผู้ปกครองร้อยคน ผู้ปกครองห้าสิบคน และผู้ปกครองสิบคน (อพยพ 18:21)

และโมเสสกล่าวแก่ประชาชนว่า “อย่ากลัวเลย เพราะพระเจ้าทรงเสด็จมาเพื่อทดสอบพวกท่าน และเพื่อความยำเกรงพระองค์จะอยู่ต่อหน้าพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะไม่ทำบาป” (อพยพ 20:20)

เราจะส่งความหวาดกลัวไปก่อนหน้าเจ้า และจะทำลายชนชาติทั้งหมดที่เจ้าไปหา และเราจะทำให้ศัตรูของเจ้าทั้งหมดหันหลังให้เจ้า (อพยพ 23:27)

เจ้าทั้งหลายจงยำเกรงมารดาและบิดาของตน และจงรักษาวันสะบาโตของเรา เราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า เจ้าอย่าสาปแช่งคนหูหนวก และอย่าวางสิ่งกีดขวางไว้ต่อหน้าคนตาบอด แต่จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ เจ้าจงลุกขึ้นต่อหน้าคนชรา และให้เกียรติแก่ผู้เฒ่า และจงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ เลวีนิติ 19:3,14,32

ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายอย่ากดขี่ข่มเหงกันและกัน แต่จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า อย่ารับดอกเบี้ยจากเขา หรือเพิ่มพูนผลกำไร แต่จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เพื่อพี่น้องของเจ้าจะได้มีชีวิตอยู่กับเจ้า อย่าปกครองเขาด้วยความโหดร้าย แต่จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เลวีนิติ 25:17,36,43

และเราจะประทานสันติสุขในแผ่นดิน และเจ้าทั้งหลายจะนอนลง และจะไม่มีสิ่งใดทำให้เจ้าหวาดกลัว และเราจะขับไล่สัตว์ร้ายออกจากแผ่นดิน และดาบจะไม่เข้ามาในแผ่นดินของเจ้า เลวีนิติ 26:6

และสภาพแผ่นดินนั้นเป็นอย่างไร อุดมสมบูรณ์หรือแห้งแล้ง มีไม้ในดินหรือไม่ จงมีกำลังใจที่ดีและนำผลผลิตจากแผ่นดินนั้นมา เวลานั้นเป็นเวลาที่องุ่นสุกงอมครั้งแรก กันดารวิถี 13:20

อย่ากบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่ากลัวคนในแผ่นดินนั้น เพราะพวกเขาเป็นอาหารสำหรับเรา อาวุธป้องกันของพวกเขาได้จากไปแล้ว และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเรา อย่ากลัวพวกเขาเลย (กันดารวิถี 14:9)

และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับโมเสสว่า อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาและประชาชนทั้งหมดของเขารวมถึงแผ่นดินของเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว และเจ้าจงปฏิบัติต่อเขาเหมือนอย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อสิโฮน กษัตริย์แห่งชาวอมอไรต์ ซึ่งอาศัยอยู่ที่เฮชบอน (กันดารวิถี 21:34)

อย่าลำเอียงในการพิพากษา แต่จงฟังทั้งผู้เล็กน้อยและผู้ใหญ่โต อย่ากลัวหน้าคน เพราะการพิพากษาเป็นของพระเจ้า และเรื่องใดที่ยากเกินกว่าท่านจะจัดการได้ จงนำมาทูลต่อเรา และเราจะฟัง เฉลยธรรมบัญญัติ 1:17

ดูเถิด พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าได้ทรงตั้งแผ่นดินนั้นไว้ต่อหน้าเจ้าแล้ว จงขึ้นไปครอบครองแผ่นดินนั้นเถิด ตามที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเจ้าได้ตรัสไว้แก่เจ้า อย่ากลัวและอย่าท้อแท้เลย แล้วข้าพเจ้าก็กล่าวแก่เจ้าว่า อย่าหวาดกลัวและอย่าหวั่นเกรงพวกเขาเลย เฉลยธรรมบัญญัติ 1:21,29

และจงสั่งประชาชนว่า “พวกเจ้าจะต้องผ่านไปตามชายฝั่งของพี่น้องของเจ้า คือลูกหลานของเอซาว ซึ่งอาศัยอยู่ในเสอีร์ และพวกเขาจะหวาดกลัวพวกเจ้า ฉะนั้นจงระวังตัวให้ดี ในวันนี้เราจะเริ่มทำให้ความหวาดกลัวและความเกรงกลัวเจ้าเกิดขึ้นกับประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ใต้ฟ้าสวรรค์ ผู้ที่จะได้ยินเรื่องราวของเจ้าและตัวสั่นสะท้าน และทุกข์ทรมานเพราะเจ้า” (เฉลยธรรมบัญญัติ 2:4,25)

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราจะมอบเขาและประชาชนของเขาทั้งหมด รวมทั้งแผ่นดินของเขาไว้ในมือของเจ้า และเจ้าจงทำกับเขาเหมือนที่เจ้าได้ทำกับสิโฮน กษัตริย์แห่งชาวอมอไรต์ซึ่งอาศัยอยู่ที่เฮชบอน เจ้าอย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าจะทรงต่อสู้เพื่อเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 3:2,22)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันที่เจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าที่โฮเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพระองค์ว่า จงรวบรวมประชาชนมาให้เรา และเราจะให้เขาได้ยินถ้อยคำของเรา เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะเกรงกลัวเราตลอดชีวิตที่เขาอยู่บนโลก และเพื่อเขาจะได้สั่งสอนลูกหลานของเขาด้วย (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:10)

ขอให้พวกเขามีจิตใจเช่นนั้น คือยำเกรงเรา และปฏิบัติตามบัญญัติของเราทุกประการ เพื่อว่าเขาและลูกหลานของเขาจะได้รับความสุขตลอดไป! เฉลยธรรมบัญญัติ 5:29

เพื่อเจ้าจะได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และปฏิบัติตามพระบัญญัติและคำสั่งทั้งปวงของพระองค์ ซึ่งเราบัญชาเจ้าและบุตรชายของเจ้าและหลานชายของเจ้าตลอดชีวิตของเจ้า และเพื่อวันเวลาของเจ้าจะยืนยาว เจ้าจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และรับใช้พระองค์ และจงสาบานด้วยพระนามของพระองค์ และพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้เราปฏิบัติตามพระบัญญัติเหล่านี้ทั้งหมด เพื่อยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เพื่อประโยชน์ของเราเสมอ เพื่อพระองค์จะทรงรักษาชีวิตเราไว้ ดังที่เป็นอยู่ในวันนี้ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:2,13,24

อย่ากลัวพวกเขาเลย แต่จงระลึกถึงสิ่งที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงกระทำต่อฟาโรห์และชาวอียิปต์ทั้งปวง การทดลองใหญ่หลวงที่เจ้าได้เห็นด้วยตาของเจ้า และหมายสำคัญและอัศจรรย์ต่างๆ และพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์และพระกรที่เหยียดออก ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงช่วยเจ้าให้รอดพ้น ฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าจะทรงกระทำเช่นเดียวกันต่อชนชาติทั้งปวงที่เจ้ากลัว เฉลยธรรมบัญญัติ 7:18-19

ฉะนั้นเจ้าจงรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า จงดำเนินตามทางของพระองค์ และจงยำเกรงพระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 8:6)

และบัดนี้ อิสราเอลเอ๋ย พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าทรงต้องการอะไรจากเจ้า นอกจากให้เจ้ายำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ดำเนินตามทางของพระองค์ทุกประการ รักพระองค์ และรับใช้พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจและสุดจิตวิญญาณของเจ้า เจ้าจงยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เจ้าจงรับใช้พระองค์ และยึดมั่นในพระองค์ และสาบานด้วยพระนามของพระองค์ เฉลยธรรมบัญญัติ 10:12,20

จะไม่มีผู้ใดสามารถยืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าจะทรงบันดาลให้ความหวาดกลัวและความสยดสยองเกิดขึ้นทั่วแผ่นดินที่เจ้าเหยียบย่างไป ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่เจ้าแล้ว (เฉลยธรรมบัญญัติ 11:25)

เจ้าทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และจงยำเกรงพระองค์ และจงรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และจงเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และเจ้าทั้งหลายจงรับใช้พระองค์ และจงยึดมั่นในพระองค์ และชาวอิสราเอลทั้งปวงจะได้ยิน และยำเกรง และจะไม่กระทำความชั่วร้ายเช่นนี้ในหมู่พวกเจ้าอีกต่อไป เฉลยธรรมบัญญัติ 13:4,11

และเจ้าจงรับประทานอาหารต่อหน้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ณ สถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้สำหรับประดิษฐานพระนามของพระองค์ คือส่วนสิบของข้าว น้ำองุ่น และน้ำมันของเจ้า และลูกอ่อนแรกของฝูงวัวและฝูงแกะของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอยู่เสมอ (เฉลยธรรมบัญญัติ 13:24)

และประชาชนทั้งปวงจะได้ยินและเกรงกลัว และจะไม่กระทำการใดๆ ที่อวดดีอีกต่อไป และเขาจะอ่านข้อความนั้นตลอดชีวิตของเขา เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะเกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และปฏิบัติตามพระบัญญัติและกฎเกณฑ์เหล่านี้ทุกประการ (เฉลยธรรมบัญญัติ 17:13,19)

เมื่อผู้เผยพระวจนะกล่าวในนามของพระเจ้า หากสิ่งนั้นไม่เกิดขึ้นหรือไม่เป็นไปตามที่กล่าวไว้ นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ตรัส แต่ผู้เผยพระวจนะกล่าวขึ้นเองด้วยความโอ้อวด เจ้าอย่ากลัวเขาเลย (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:22)

และผู้ที่เหลืออยู่จะได้ยินและเกรงกลัว และจะไม่กระทำความชั่วเช่นนั้นในหมู่พวกท่านอีกต่อไป (เฉลยธรรมบัญญัติ 19:20)

เมื่อเจ้าออกไปรบกับศัตรู และเห็นม้า รถศึก และผู้คนมากกว่าเจ้า อย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงอยู่กับเจ้า ผู้ทรงนำเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ และเจ้าหน้าที่ก็จะกล่าวแก่พวกเขาว่า จงฟังเถิด อิสราเอลเอ๋ย วันนี้เจ้ากำลังจะออกไปรบกับศัตรูของเจ้า อย่าให้ใจของเจ้าท้อแท้ อย่ากลัว และอย่าตัวสั่น อย่าหวาดผวาเพราะพวกเขาเลย และเจ้าหน้าที่ก็จะกล่าวแก่ประชาชนต่อไปว่า ผู้ใดที่กลัวและท้อแท้ ให้เขากลับไปบ้านของตนเถิด เกรงว่าใจของพี่น้องของเขาจะท้อแท้ไปด้วย (เฉลยธรรมบัญญัติ 20:1,3,8)

และคนทั้งปวงในโลกจะเห็นว่าเจ้าถูกเรียกด้วยพระนามของพระเยโฮวาห์ และพวกเขาจะเกรงกลัวเจ้า ถ้าเจ้าไม่ปฏิบัติตามถ้อยคำทั้งปวงของพระบัญญัตินี้ที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ เพื่อเจ้าจะได้เกรงกลัวพระนามอันรุ่งเรืองและน่าเกรงขามนี้ คือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 28:10,58)

จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือหวาดหวั่นต่อพวกเขาเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงอยู่กับเจ้า พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้า และโมเสสเรียกโยชูวามาและกล่าวแก่เขาต่อหน้าชาวอิสราเอลทั้งปวงว่า

จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะต้องนำชนชาตินี้ไปยังแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงสาบานไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขาว่าจะประทานให้ และเจ้าจะต้องนำพวกเขาได้รับมรดกนั้น และพระเยโฮวาห์ทรงอยู่เบื้องหน้าเจ้า พระองค์จะทรงอยู่กับเจ้า พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้า อย่ากลัวหรือท้อแท้เลย และพระองค์ทรงมอบหมายให้โยชูวาบุตรของนูน และตรัสว่า จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะต้องนำชนชาติอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้สาบานไว้กับพวกเขา และเราจะอยู่กับเจ้า เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6-8,23

จงรวบรวมผู้คนทั้งชายหญิงและเด็ก รวมทั้งคนต่างชาติที่อยู่ในเมืองของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ยิน เพื่อพวกเขาจะได้เรียนรู้ และเกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และปฏิบัติตามพระบัญญัตินี้ทุกประการ และเพื่อลูกหลานของพวกเขาซึ่งยังไม่รู้สิ่งใด จะได้ยินและเรียนรู้ที่จะเกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ตราบเท่าที่เจ้าอาศัยอยู่ในดินแดนที่เจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปครอบครอง เฉลยธรรมบัญญัติ 31:12-13

ประวัติศาสตร์

จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะต้องแบ่งแผ่นดินนี้เป็นมรดกแก่ชนชาตินี้ ซึ่งเราได้สาบานไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขาว่าจะมอบให้แก่เขา จงเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งนัก เพื่อเจ้าจะได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติทุกประการ ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้ อย่าหันเหไปทางขวาหรือทางซ้าย เพื่อเจ้าจะได้เจริญรุ่งเรืองไม่ว่าเจ้าจะไปที่ใด เราได้บัญชาเจ้าแล้วมิใช่หรือ? จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวและอย่าท้อแท้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงอยู่กับเจ้าไม่ว่าเจ้าจะไปที่ใด ผู้ใดก็ตามที่กบฏต่อพระบัญชาของเจ้า และไม่เชื่อฟังคำบัญชาของเจ้าในทุกสิ่งที่เจ้าสั่งสอน เขาผู้นั้นจะต้องถูกประหารชีวิต จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด โยชูวา 1:6-7,9,18

และเมื่อเราได้ยินเรื่องเหล่านี้แล้ว ใจของเราก็อ่อนยวบลง ไม่มีใครมีกำลังใจเหลืออยู่อีกเลย เพราะท่านนั่นเอง เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าทั้งในสวรรค์เบื้องบนและในแผ่นดินเบื้องล่าง โยชูวา 2:11

เพื่อว่าคนทั้งปวงบนโลกจะได้รู้ถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าว่าทรงฤทธานุภาพยิ่ง เพื่อว่าท่านทั้งหลายจะได้ยำเกรงพระเจ้าของท่านตลอดไป โยชูวา 4:24

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า อย่ากลัวและอย่าท้อแท้ จงนำทหารทั้งหมดไปกับเจ้า และลุกขึ้นไปเมืองไอ ดูเถิด เราได้มอบกษัตริย์แห่งไอและประชาชนของเขาและเมืองของเขาและแผ่นดินของเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว โยชูวา 8:1

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า อย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะเราได้มอบพวกเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว จะไม่มีใครในพวกเขายืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้เลย และโยชูวาจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า อย่ากลัวและอย่าท้อแท้ จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำเช่นนั้นแก่ศัตรูทั้งหลายที่พวกเจ้าต่อสู้ด้วย โยชูวา 10:8,25

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า อย่ากลัวพวกนั้นเลย เพราะพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบพวกนั้นทั้งหมดให้ถูกฆ่าตายต่อหน้าอิสราเอล เจ้าจงตัดม้าของพวกนั้น และเผารถศึกของพวกนั้นด้วยไฟ โยชูวา 11:6

ฉะนั้นจงกล้าหาญยิ่งนักที่จะรักษาและปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติของโมเสส เพื่อท่านจะไม่หันเหไปทางขวาหรือทางซ้าย โยชูวา 23:6

ฉะนั้นจงยำเกรงพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงใจ และจงละทิ้งรูปเคารพที่บรรพบุรุษของท่านเคยบูชาอยู่ฝั่งแม่น้ำอีกด้านหนึ่งและในอียิปต์ แล้วจงปรนนิบัติพระเจ้าเถิด โยชูวา 24:14

และเราได้กล่าวแก่เจ้าว่า เราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า อย่ากลัวเทพเจ้าของชาวอมอไรต์ซึ่งเจ้าอาศัยอยู่ในดินแดนของพวกเขา แต่เจ้าไม่เชื่อฟังเสียงของเรา และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า สันติสุขจงมีแก่เจ้า อย่ากลัวเลย เจ้าจะไม่ตาย ผู้พิพากษา 6:10,23

ฉะนั้นจงไปประกาศให้ประชาชนได้ยินว่า ผู้ใดที่หวาดกลัวและหวั่นเกรง จงกลับไปจากภูเขากิเลอาดแต่เช้าตรู่ และประชาชนก็กลับไปสองหมื่นสองพันคน เหลืออยู่หนึ่งหมื่นคน ผู้พิพากษา 7:3

และบัดนี้ ลูกสาวของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่ากลัวเลย ข้าพเจ้าจะทำตามที่เจ้าต้องการทุกอย่าง เพราะคนทั้งเมืองของข้าพเจ้ารู้ว่าเจ้าเป็นหญิงผู้มีคุณธรรม รูธ 3:11

ถ้าท่านทั้งหลายยำเกรงพระเจ้า รับใช้พระองค์ เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และไม่ขัดขืนพระบัญญัติของพระเจ้า ทั้งท่านทั้งหลายและกษัตริย์ผู้ปกครองท่านก็จะติดตามพระเจ้าของท่านต่อไป และซามูเอลกล่าวแก่ประชาชนว่า อย่า

กลัวเลย ท่านทั้งหลายได้ทำความชั่วร้ายเหล่านี้ทั้งหมด แต่จงอย่าหันเหไปจากการติดตามพระเจ้า แต่จงรับใช้พระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน จงยำเกรงพระเจ้าและรับใช้พระองค์ด้วยความจริงใจด้วยสุดใจของท่าน เพราะจงพิจารณาดูว่าพระองค์ทรงทำสิ่งยิ่งใหญ่มากมายเพียงใดเพื่อท่านทั้งหลาย 1 ซามูเอล 12:14,20,24

และซาอูลก็กลัวดาวิด เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับดาวิด และพระองค์ทรงจากซาอูลไปแล้ว ฉะนั้นเมื่อซาอูลเห็นว่าดาวิดประพฤติตนอย่างชาญฉลาด เขาก็กลัวดาวิด และซาอูลก็ยิ่งกลัวดาวิดมากขึ้นไปอีก และซาอูลก็กลายเป็นศัตรูของดาวิดตลอดไป 1 ซามูเอล 18:12,15,29

จงอยู่กับเราเถิด อย่ากลัวเลย เพราะผู้ที่คิดร้ายต่อชีวิตเรานั้น ก็คิดร้ายต่อชีวิตเจ้าด้วย แต่เจ้าจะปลอดภัยอยู่กับเรา 1 ซามูเอล 22:23

ดาวิดจึงกล่าวแก่เขาว่า “เหตุใดเจ้าจึงไม่เกรงกลัวที่จะยื่นมือออกไปทำลายผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้?” 2 ซามูเอล 1:14

ดาวิดจึงกล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราจะแสดงความเมตตาต่อเจ้าเพราะเห็นแก่โยนาธานบิดาของเจ้า และจะคืนแผ่นดินทั้งหมดของซาอูลบิดาของเจ้าให้แก่เจ้า และเจ้าจะได้กินอาหารที่โต๊ะของเราตลอดไป” 2 ซามูเอล 9:7

จงมีกำลังใจเถิด และให้เราทำหน้าที่ปกป้องประชาชนของเรา และปกป้องเมืองต่างๆ ของพระเจ้าของเรา และขอพระเจ้าทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ 2 ซามูเอล 10:12

อับซาโลมได้สั่งบรรดาข้าราชบริพารของตนว่า “จงสังเกตดูเถิด เมื่อใดที่อัมโนนเมาเหล้าองุ่น และเมื่อเราบอกเจ้าว่าจงฆ่าอัมโนนเสีย จงฆ่าเขาเสีย อย่ากลัวเลย เราได้สั่งเจ้าแล้วมิใช่หรือ จงกล้าหาญและจงองอาจเถิด” 2 ซามูเอล 13:28

และดาวิดได้ทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นจากมือของศัตรูทั้งปวงและจากมือของซาอูล เขาจึงกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นศิลาของข้าพเจ้า เป็นป้อมปราการของข้าพเจ้า และเป็นผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า พระเจ้าแห่งศิลาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นโล่ของข้าพเจ้า และเป็นเขาสัตว์แห่งความรอดของข้าพเจ้า เป็นหอคอยสูงและเป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า เป็นผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความรุนแรง ข้าพเจ้าจะทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสมควรได้รับการสรรเสริญ และข้าพเจ้าจะรอดพ้นจากศัตรูของข้าพเจ้า เมื่อคลื่นแห่งความตายล้อมรอบข้าพเจ้า น้ำท่วมจากคนอธรรมทำให้ข้าพเจ้าหวาดกลัว ความทุกข์ระทมแห่งนรกล้อมรอบข้าพเจ้า กับดักแห่งความตายขัดขวางข้าพเจ้า ในความทุกข์ยากของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและร้องขอต่อพระเจ้าของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงได้ยินเสียงของข้าพเจ้าจากพระวิหารของพระองค์ และเสียงร้องของข้าพเจ้าก็เข้าไปในพระกรรณของพระองค์” 2 ซามูเอล 22:1-7

พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า ศิลาแห่งอิสราเอลตรัสกับข้าพเจ้าว่า ผู้ปกครองมนุษย์ต้องเป็นผู้เที่ยงธรรม ปกครองด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า 2 ซามูเอล 23:3

เพื่อพวกเขาจะได้เกรงกลัวพระองค์ตลอดชีวิตที่พวกเขาอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระองค์ประทานให้แก่บรรพบุรุษของเรา ขอพระองค์ทรงสดับฟังคำทูลขอจากสวรรค์ที่ประทับของพระองค์ และทรงทำตามคำทูลขอของคนต่างชาติทั้งปวงที่ทูลขอต่อพระองค์ เพื่อคนทั้งปวงในโลกจะได้รู้จักพระนามของพระองค์ และเกรงกลัวพระองค์เช่นเดียวกับชนชาติอิสราเอลของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าพระวิหารนี้ซึ่งข้าพระองค์สร้างขึ้นนั้นมีพระนามของพระองค์ 1 พงศ์กษัตริย์ 8:40,43

และเอลียาห์กล่าวแก่เธอว่า “อย่ากลัวเลย จงไปทำตามที่เจ้าได้กล่าวไว้ แต่จงทำขนมปังชิ้นเล็กๆ ให้เราก่อน แล้วนำมาให้เรา จากนั้นจึงทำสำหรับเจ้าและสำหรับลูกชายของเจ้า” 1 พงศ์กษัตริย์ 17:3

และทูตสวรรค์ของพระเจ้ากล่าวแก่เอลียาห์ว่า จงลงไปกับเขาเถิด อย่ากลัวเขาเลย แล้วเขาก็ลุกขึ้นและลงไปกับทูตสวรรค์นั้นเพื่อเข้าเฝ้ากษัตริย์ (2 พงศ์กษัตริย์ 1:15)

และท่านตอบว่า อย่ากลัวเลย เพราะผู้ที่อยู่กับเรามีมากกว่าผู้ที่อยู่กับพวกเขา 2 พงศ์กษัตริย์ 6:16

แต่พวกเขากลัวมาก และกล่าวว่า “ดูเถิด กษัตริย์สององค์ยังไม่สามารถยืนหยัดต่อหน้าพระองค์ได้ แล้วเราจะยืนหยัดได้อย่างไร?” 2 พงศ์กษัตริย์ 10:4

แล้วปุโรหิตคนหนึ่งที่พวกเขาได้พามาจากเมืองสะมาเรียก็มาอาศัยอยู่ในเบธเอล และสอนพวกเขาถึงวิธีการที่พวกเขาควรยำเกรงพระเจ้า พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับพวกเขาและทรงบัญชาพวกเขาว่า “อย่ายำเกรงพระอื่น อย่ากราบ

ไหว้ อย่าปรนนิบัติ อย่าถวายเครื่องบูชาแก่พระอื่น แต่จงยำเกรงพระเจ้าผู้ทรงนำเจ้าทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และพระหัตถ์ที่เหยียดออก จงยำเกรงพระองค์ จงนมัสการพระองค์ และจงถวายเครื่องบูชาแก่พระองค์ และจงปฏิบัติตามพระบัญญัติ พระธรรม และคำสั่งที่พระองค์ทรงเขียนไว้สำหรับเจ้าทั้งหลายตลอดไป และอย่ายำเกรงพระอื่น และอย่าลืมพันธสัญญาที่เราทำกับเจ้าทั้งหลาย และอย่ายำเกรงพระอื่น แต่จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมือของศัตรูทั้งปวง” 2 พงศ์กษัตริย์ 17:28,35-39

และอิสยาห์กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงบอกเจ้านายของท่านดังนี้ว่า พระยาห์เวห์ตรัสว่า อย่ากลัวถ้อยคำที่ท่านได้ยิน ซึ่งพวกข้าราชบริพารของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหมิ่นประมาทเรา ดูเถิด เราจะส่งพายุร้ายมาลงโทษเขา และเขาจะได้ยินข่าวลือ และจะกลับไปยังดินแดนของตน และเราจะทำให้เขาตายด้วยคมดาบในดินแดนของเขาเอง” 2 พงศ์กษัตริย์ 19:6-7

และเกดาลิยาห์ได้สาบานต่อพวกเขาและคนของพวกเขาว่า “อย่ากลัวที่จะเป็นทาสของชาวเคลเดีย จงอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นและรับใช้กษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วพวกเจ้าจะได้รับความสุข” 2 พงศ์กษัตริย์ 25:24

และชื่อเสียงของดาวิดก็แพร่ไปทั่วทุกแผ่นดิน และพระเจ้าทรงบันดาลให้ประชาชาติทั้งหลายเกรงกลัวพระองค์ 1 พงศาวดาร 14:17

จงเกรงกลัวพระองค์เถิด ทั่วทั้งโลก โลกก็จะมั่นคงอยู่ ไม่สั่นคลอน 1 พงศาวดาร 16:30

จงมีกำลังใจเถิด และจงประพฤติตนอย่างกล้าหาญเพื่อประชาชนของเรา และเพื่อเมืองต่างๆ ของพระเจ้าของเรา และขอให้พระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระองค์เถิด 1 พงศาวดาร 19:13

แล้วเจ้าจะเจริญรุ่งเรือง ถ้าเจ้าเอาใจใส่ปฏิบัติตามพระบัญญัติและคำตัดสินที่พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสเกี่ยวกับอิสราเอล จงเข้มแข็งและกล้าหาญ อย่ากลัวและอย่าท้อแท้ 1 พงศาวดาร 22:13

ดาวิดกล่าวแก่โซโลมอนโอรสของตนว่า “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด จงทำเถิด อย่ากลัวและอย่าท้อแท้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงอยู่กับเจ้า พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้า จนกว่าเจ้าจะทำงานทั้งสิ้นเพื่อการรับใช้พระวิหารของพระเยโฮวาห์เสร็จสิ้น” 1 พงศาวดาร 28:20

เพื่อพวกเขาจะได้เกรงกลัวพระองค์ และดำเนินตามทางของพระองค์ ตราบเท่าที่พวกเขาอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระองค์ประทานให้แก่บรรพบุรุษของเรา แล้วขอพระองค์ทรงฟังจากฟ้าสวรรค์ จากที่ประทับของพระองค์ และทรงทำตามทุกสิ่งที่คนต่างชาติทูลขอต่อพระองค์ เพื่อคนทั้งปวงในโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์ และเกรงกลัวพระองค์เหมือนกับชนชาติอิสราเอลของพระองค์ และจะรู้ว่าพระวิหารที่ข้าพระองค์สร้างขึ้นนี้มีชื่อตามพระนามของพระองค์ 2 พงศาวดาร 6:31,33

และพวกเขาได้โจมตีเมืองต่างๆ รอบเมืองเกราร์ทั้งหมด เพราะความเกรงกลัวพระเจ้ามาอยู่กับพวกเขา และพวกเขาได้ปล้นสะดมเมืองเหล่านั้นทั้งหมด เพราะมีทรัพย์สินมากมายเหลือเฟืออยู่ในนั้น 2 พงศาวดาร 14:14

เมื่ออาสาได้ยินถ้อยคำเหล่านี้และคำพยากรณ์ของโอเดดผู้เผยพระวจนะ เขาก็มีกำลังใจขึ้น และได้กำจัดรูปเคารพที่น่ารังเกียจเหล่านั้นเสียจากแผ่นดินยูดาห์และเบนยามินทั้งหมด และจากเมืองต่างๆ ที่เขาได้ยึดมาจากภูเขาเอฟราอิม และได้บูรณะแท่นบูชาของพระเจ้าขึ้นใหม่ ซึ่งตั้งอยู่หน้าเฉลียงของพระเจ้า 2 พงศาวดาร 15:8

และความเกรงกลัวพระเจ้าได้เกิดขึ้นกับอาณาจักรทั้งหลายในดินแดนรอบข้างยูดาห์ ทำให้พวกเขาไม่กล้าทำสงครามกับเยโฮชาฟัท (2 พงศาวดาร 17:10)

ฉะนั้นบัดนี้จงให้ความยำเกรงพระเจ้าอยู่กับท่าน จงระมัดระวังและกระทำตามนั้น เพราะพระเจ้าของเราไม่ทรงลำเอียงไม่ทรงเห็นแก่หน้าใคร และไม่ทรงรับของกำนัล และพระองค์ทรงกำชับพวกเขาว่า จงกระทำตามนี้ด้วยความยำเกรงพระเจ้า ด้วยความซื่อสัตย์และด้วยใจที่บริสุทธิ์ และดูเถิด อามาริยาห์ปุโรหิตใหญ่เป็นผู้ดูแลท่านในทุกเรื่องของพระเจ้า และเศบาดิยาห์บุตรของอิชมาเอล ผู้ปกครองราชวงศ์ยูดาห์ เป็นผู้ดูแลกิจการของกษัตริย์ และพวกเลวีจะเป็นเจ้าหน้าที่อยู่ต่อหน้าท่าน จงกระทำด้วยความกล้าหาญ และพระเจ้าจะทรงอยู่กับคนดี 2 พงศาวดาร 19:7,9,11

และพระองค์ตรัสว่า “จงฟังเถิด ชาวยูดาห์ทั้งปวง และชาวเยรูซาเล็มทั้งหลาย และกษัตริย์เยโฮชาฟัท พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ท่านทั้งหลายว่า อย่ากลัวหรือท้อแท้เพราะกองทัพใหญ่โตนี้เลย เพราะการรบนั้นไม่ใช่ของท่าน แต่เป็นของพระเจ้า” 2 พงศาวดาร 20:15

เจ้าทั้งหลายไม่จำเป็นต้องต่อสู้ในสงครามครั้งนี้ จงตั้งมั่นอยู่ และดูความรอดของพระเจ้าที่อยู่กับเจ้า โอ ยูดาห์และเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่ากลัวและอย่าท้อแท้ พรุ่งนี้จงออกไปต่อสู้กับพวกเขา เพราะพระเจ้าจะทรงอยู่กับเจ้า และความเกรงกลัวพระเจ้าก็อยู่เหนืออาณาจักรทั้งหลายในประเทศเหล่านั้น เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระเจ้าทรงต่อสู้กับศัตรูของอิสราเอล 2 พงศาวดาร 20:17,29

จงเข้มแข็งและกล้าหาญ อย่ากลัวหรือท้อแท้เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย หรือเพราะกองทัพทั้งหมดที่อยู่กับเขา เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา (2 พงศาวดาร 32:7)

จงลุกขึ้นเถิด เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของเจ้า เราก็จะอยู่กับเจ้าด้วย จงมีกำลังใจและจงทำเถิด เอซรา 10:4

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอวิงวอนพระองค์ โปรดเงี่ยพระกรรณฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์ และคำอธิษฐานของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ปรารถนาจะยำเกรงพระนามของพระองค์ และขอพระองค์ทรงโปรดประทานความเจริญรุ่งเรืองแก่ข้าพระองค์ในวันนี้ และขอทรงโปรดเมตตาเขาต่อหน้าชายผู้นี้ด้วย เพราะข้าพระองค์เป็นผู้ถือถ้วยของกษัตริย์ เนหะมีย์ 1:11

และข้าพเจ้ามองดู แล้วลุกขึ้นกล่าวแก่ขุนนาง บรรดาผู้ปกครอง และประชาชนทั้งหลายว่า อย่ากลัวพวกเขาเลย จงระลึกถึงพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม และจงต่อสู้เพื่อพี่น้องของท่าน บุตรชาย บุตรหญิงของท่าน ภรรยาของท่าน และครอบครัวของท่าน (เนหะมีย์ 4:14)

ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “การกระทำของท่านนั้นไม่ดีเลย ท่านไม่ควรดำเนินชีวิตด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าของเราหรือเพราะเหตุแห่งการตำหนิจากคนต่างชาติที่เป็นศัตรูของเรา?” เนหะมีย์ 5:9

และในทุกจังหวัดและทุกเมืองที่พระราชบัญชาและพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ไปถึง ชาวยิวก็มีความสุขและความยินดี มีงานเลี้ยงและวันดี และคนจำนวนมากในแผ่นดินนั้นก็หันมานับถือศาสนายิว เพราะความเกรงกลัวชาวยิวเกิดขึ้นกับพวกเขา เอสเธอร์ 8:17

ชาวอิสราเอลรวมตัวกันในเมืองต่างๆ ทั่วทุกจังหวัดของกษัตริย์อาหัสเวรัส เพื่อจับกุมผู้ที่คิดร้ายต่อพวกเขา และไม่มีใครสามารถต้านทานพวกเขาได้ เพราะความกลัวพวกเขาตกอยู่กับประชาชนทั้งหมด และบรรดาผู้ปกครองจังหวัด ผู้ว่าราชการ ผู้แทน และเจ้าหน้าที่ของกษัตริย์ต่างก็ช่วยเหลือชาวอิสราเอล เพราะความกลัวมอร์เดไคตกอยู่กับพวกเขา เอสเธอร์ 9:2-3

บทกวี

และพระองค์ตรัสกับมนุษย์ว่า “ดูเถิด ความยำเกรงพระเจ้าคือปัญญา และการละเว้นจากความชั่วร้ายคือความเข้าใจ” โยบ 28:28

มนุษย์จึงเกรงกลัวเขา เขาไม่ลำเอียงต่อผู้ใดที่มีสติปัญญาดี โยบ 37:24

เขาเยาะเย้ยความกลัว และไม่หวาดหวั่น และไม่หันหลังหนีจากดาบ โยบ 39:22

บนโลกนี้ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ ผู้ทรงปราศจากความกลัว โยบ 41:33

จงรับใช้พระเจ้าด้วยความเกรงกลัว และจงชื่นชมยินดีด้วยความสั่นสะท้าน สดุดี 2:11

ข้าพเจ้าจะไม่กลัวคนนับหมื่นที่ตั้งตนเป็นศัตรูอยู่รอบข้าง ขอพระองค์ทรงลุกขึ้นเถิด ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพเจ้าด้วย ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงฟาดฟันศัตรูของข้าพเจ้าทั้งหลายที่โหนกแก้ม และทรงหักฟันของคนอธรรมเสียแล้ว สดุดี 3:6-7

แต่สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเข้าไปในพระวิหารของพระองค์ด้วยพระเมตตาอันมากมายของพระองค์ และด้วยความยำเกรงพระองค์ ข้าพเจ้าจะนมัสการต่อพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ สดุดี 5:7

ขอพระองค์ทรงทำให้พวกเขากลัวเถิด ข้าแต่พระเจ้า เพื่อบรรดาประชาชาติจะได้รู้ว่าตนเองเป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น เซลาห์ สดุดี 9:20

พวกเขาหวาดกลัวอย่างยิ่ง เพราะพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในหมู่คนชอบธรรม (สดุดี 14:5)

ในสายตาของคนชั่วช้า เขาดูหมิ่นเหยียดหยาม แต่ให้เกียรติแก่ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า ผู้ที่สาบานว่าจะทำร้ายตนเอง และไม่เปลี่ยนแปลงคำสาบานนั้น สดุดี 15:4

ความยำเกรงพระเจ้าเป็นสิ่งบริสุทธิ์ ยั่งยืนเป็นนิจ การพิพากษาของพระเจ้าเป็นความจริงและเที่ยงธรรมโดยสิ้นเชิง สดุดี 19:9

บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า จงสรรเสริญพระองค์เถิด บรรดาผู้สืบเชื้อสายของยาโคบ จงถวายเกียรติพระองค์เถิด และจงยำเกรงพระองค์เถิด บรรดาผู้สืบเชื้อสายของอิสราเอล ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ในที่ประชุมใหญ่ ข้าพระองค์จะปฏิบัติตามคำปฏิญาณของข้าพระองค์ต่อหน้าบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ สดุดี 22:23,25

ถึงแม้ข้าพเจ้าจะเดินผ่านหุบเขาแห่งความตาย ข้าพเจ้าก็จะไม่กลัวภัยใดๆ เพราะพระองค์ทรงอยู่กับข้าพเจ้า ไม้เท้าและคทาของพระองค์เป็นเครื่องปลอบใจข้าพเจ้า สดุดี 23:4

ความลับของพระเจ้าอยู่กับผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์จะทรงสำแดงพันธสัญญาของพระองค์แก่พวกเขา สดุดี 25:14

(บทเพลงสดุดีของดาวิด) พระเยโฮวาห์ทรงเป็นแสงสว่างและความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลัวผู้ใดเล่า? พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังแห่งชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะหวาดหวั่นผู้ใดเล่า? แม้กองทัพจะมาตั้งค่ายล้อมข้าพเจ้า ใจข้าพเจ้าก็จะไม่กลัว แม้สงครามจะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะมั่นใจ จงรอคอยพระเยโฮวาห์ จงมีความกล้าหาญ และพระองค์จะทรงเสริมกำลังใจของท่าน จงรอคอยพระเยโฮวาห์เถิด สดุดี 27:1,3,14

โอ้ ความดีของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่เหลือเกิน ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และซึ่งพระองค์ทรงกระทำเพื่อผู้ที่วางใจในพระองค์ต่อหน้าบุตรมนุษย์ทั้งหลาย! จงมีกำลังใจเถิด และพระองค์จะทรงเสริมกำลังใจของท่านทั้งหลายที่วางใจในพระเจ้า สดุดี 31:19,24

ขอให้ทั่วทั้งโลกยำเกรงพระเจ้า ขอให้ชาวโลกทั้งปวงยืนหยัดในพระองค์ ดูเถิด พระเนตรของพระเจ้าทรงมองดูผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และผู้ที่หวังในพระเมตตาของพระองค์ สดุดี 33:8,18

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าทรงตั้งค่ายล้อมรอบผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และทรงช่วยพวกเขาให้รอดพ้น โอ จงเกรงกลัวพระเจ้าเถิด บรรดาผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะผู้ที่เกรงกลัวพระองค์จะไม่ขาดสิ่งใดเลย มาเถิด ลูกๆ ทั้งหลาย จงฟังเรา เราจะสอนเจ้าให้เกรงกลัวพระเจ้า สดุดี 34:7,9,11

พระเจ้าทรงเป็นที่พึ่งและกำลังของเรา ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือเราในยามทุกข์ยาก ฉะนั้นเราจะไม่กลัว แม้แผ่นดินจะสั่นสะเทือน และแม้ภูเขาจะถูกพัดไปอยู่กลางทะเล แม้น้ำทะเลจะคำรามและปั่นป่วน แม้ภูเขาจะสั่นสะเทือนด้วยคลื่นที่ซัดสาด เซลาห์ สดุดี 46:1-3

อย่ากลัวเลยเมื่อผู้ใดร่ำรวยขึ้น เมื่อความรุ่งเรืองของวงศ์ตระกูลของเขาเพิ่มพูนขึ้น เพราะเมื่อเขาตายไป เขาจะนำสิ่งใดไปไม่ได้เลย ความรุ่งเรืองของเขาจะไม่สืบต่อจากเขาไป (สดุดี 49:16-17)

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าหวาดกลัว ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์ ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระวจนะของพระเจ้า ข้าพเจ้าวางใจในพระเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัวสิ่งใดที่มนุษย์จะทำกับข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าวางใจในพระเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัวสิ่งใดที่มนุษย์จะทำกับข้าพเจ้าได้ สดุดี 56:3-4,11

พระองค์ทรงประทานธงให้แก่ผู้ที่ยำเกรงพระองค์ เพื่อให้ธงนั้นโบกสะบัดอยู่เพราะความจริง เซลาห์ สดุดี 60:4

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังเสียงของข้าพระองค์ในคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงปกป้องชีวิตของข้าพระองค์จากความกลัวศัตรู และคนทั้งปวงจะเกรงกลัวและจะประกาศพระราชกิจของพระเจ้า เพราะพวกเขาจะพิจารณาพระราชกิจของพระองค์อย่างชาญฉลาด สดุดี 64:1,9

จงมาฟังเถิด ทุกท่านที่เกรงกลัวพระเจ้า และข้าพเจ้าจะบอกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อจิตวิญญาณของข้าพเจ้า สดุดี 66:16

พระเจ้าจะทรงอวยพรเรา และทั่วทุกมุมโลกจะยำเกรงพระองค์ สดุดี 67:7
พวกเขาจะเกรงกลัวพระองค์ตราบเท่าที่ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ยังคงอยู่ ตลอดทุกชั่วอายุคน สดุดี 72:5

ความรอดของพระองค์นั้นใกล้เข้ามาแล้วสำหรับผู้ที่ยำเกรงพระองค์ เพื่อพระสิริจะสถิตอยู่ในแผ่นดินของเรา สดุดี 85:9

ขอทรงสอนทางของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะดำเนินในความจริงของพระองค์ ขอทรงรวมใจข้าพระองค์ให้ยำเกรงพระนามของพระองค์ สดุดี 86:11

ใครเล่าจะรู้ถึงอำนาจแห่งพระพิโรธของพระองค์? พระพิโรธของพระองค์เป็นไปตามความเกรงกลัวของพระองค์ สดุดี 90:11

แน่นอนว่าพระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นจากกับดักของพราน และจากโรคระบาดร้ายแรง พระองค์จะทรงปกคลุมเจ้าด้วยปีกของพระองค์ และเจ้าจะวางใจภายใต้ปีกของพระองค์ สัจธรรมของพระองค์จะเป็นโล่และเกราะป้องกันเจ้า เจ้าจะไม่ต้องกลัวความน่าสะพรึงกลัวในเวลากลางคืน หรือลูกศรที่พุ่งมาในเวลากลางวัน หรือโรคระบาดที่แพร่กระจายในความมืด หรือความพินาศที่เกิดขึ้นในเวลากลางวันแสกๆ สดุดี 91:3-6

จงนมัสการพระเจ้าในความงดงามแห่งความบริสุทธิ์ จงยำเกรงพระองค์เถิด ทั่วทั้งโลก สดุดี 96:9

ดังนั้นคนต่างชาติจะเกรงกลัวพระนามของพระเจ้า และบรรดากษัตริย์ทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะเกรงกลัวพระสิริของพระองค์ สดุดี 102:15

เพราะว่าฟ้าสวรรค์อยู่สูงเหนือแผ่นดินโลกฉันใด พระเมตตาของพระองค์ก็ยิ่งใหญ่ต่อผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ฉันนั้น เหมือนอย่างที่บิดาสงสารบุตรของตนฉันใด พระเยโฮวาห์ก็สงสารผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ฉันนั้น แต่พระเมตตาของพระเยโฮวาห์ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ต่อผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ก็ดำรงอยู่ถึงลูกหลานของตนด้วย (สดุดี 103:11,13,17)

ชาวอียิปต์ต่างยินดีเมื่อพวกเขาจากไป เพราะความกลัวพวกเขาได้ครอบงำพวกเขา (สดุดี 105:38)

พระองค์ทรงประทานอาหารแก่ผู้ที่ยำเกรงพระองค์ พระองค์จะทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์เสมอ ความยำเกรงพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของสติปัญญา ผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ย่อมมีความเข้าใจดี คำสรรเสริญพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิจ สดุดี 111:5,10

เขาจะไม่หวาดกลัวข่าวร้ายใดๆ ใจของเขาแน่วแน่ วางใจในพระเจ้า ใจของเขามั่นคง เขาจะไม่หวาดกลัว จนกว่าจะได้เห็นสิ่งที่ตนปรารถนาสำเร็จเหนือศัตรู สดุดี 112:7-8

บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า จงวางใจในพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยและเป็นโล่กำบังของเขา พระองค์จะทรงอวยพรแก่ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า ทั้งเล็กและใหญ่ สดุดี 115:11,13

จงให้ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้ากล่าวว่า พระเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิจ พระเจ้าทรงอยู่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรข้าพเจ้าได้เล่า? สดุดี 118:4,6

ขอทรงตั้งพระทัยมั่นในพระวจนะของพระองค์แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ซึ่งอุทิศตนด้วยความยำเกรงพระองค์ ขอทรงขจัดความอับอายที่ข้าพเจ้าเกรงกลัว เพราะพระบัญญัติของพระองค์นั้นดี ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขกับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และกับบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์จะยินดีเมื่อเห็นข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ามีความหวังในพระวจนะของพระองค์ ขอให้บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์หันมาหาข้าพเจ้า และบรรดาผู้ที่รู้จักพระบัญญัติของพระองค์ เนื้อหนังของข้าพเจ้าสั่นสะท้านด้วยความยำเกรงพระองค์ และข้าพเจ้าเกรงกลัวพระบัญญัติของพระองค์ สดุดี 119:38,39,63,74,79,120

จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด โอวงศ์วานเลวีเอ๋ย พวกเจ้าผู้ยำเกรงพระเจ้า จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด สดุดี 135:20

พระองค์จะทรงประทานสิ่งที่ผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ปรารถนา พระองค์จะทรงฟังเสียงร้องของพวกเขา และจะทรงช่วยพวกเขาให้รอด สดุดี 145:19

พระเจ้าทรงพอพระทัยในผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และในผู้ที่หวังในพระเมตตาของพระองค์ สดุดี 147:11

แต่ผู้ใดเชื่อฟังเรา ผู้นั้นจะอยู่อย่างปลอดภัย และจะปราศจากความกลัวต่อสิ่งชั่วร้าย สุภาษิต 1:33

แล้วเจ้าจะเข้าใจความเกรงกลัวพระเจ้า และจะพบความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า สุภาษิต 2:5

อย่าคิดว่าตนเองฉลาด จงยำเกรงพระเจ้า และละเว้นจากความชั่วร้าย เมื่อเจ้าเข้านอน เจ้าอย่ากลัวเลย แท้จริงแล้ว เจ้าจะเข้านอนและหลับอย่างสบาย อย่ากลัวความหวาดกลัวฉับพลัน หรือความพินาศของคนชั่วเมื่อมันมาถึง สุภาษิต 3:7,24-25

ความยำเกรงพระเจ้าคือการเกลียดชังความชั่วร้าย ได้แก่ ความเย่อหยิ่ง ความทะนงตน ทางชั่ว และคำพูดที่หยาบคาย สุภาษิต 8:13

ความยำเกรงพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา และความรู้เรื่องขององค์บริสุทธิ์เป็นความเข้าใจ สุภาษิต 9:10

ความยำเกรงพระเจ้าทำให้อายุยืนยาว แต่อายุของคนชั่วจะสั้นลง สุภาษิต 10:27

ความยำเกรงพระเจ้าก่อให้เกิดความมั่นใจอย่างแน่วแน่ และบุตรของพระองค์จะมีที่พึ่งพิง ความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต ช่วยให้พ้นจากกับดักแห่งความตาย สุภาษิต 14:26-27

การมีสิ่งเล็กน้อยด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า ดีกว่าการมีทรัพย์สมบัติมากมายแต่ต้องทุกข์ยาก ความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นคำสั่งสอนแห่งปัญญา และความถ่อมตนสำคัญกว่าเกียรติยศ สุภาษิต 15:16,33

ด้วยความเมตตาและความจริง ความชั่วช้าจึงถูกชำระล้าง และด้วยความยำเกรงพระเจ้า มนุษย์จึงละเว้นจากความชั่วร้าย สุภาษิต 16:6

ความยำเกรงพระเจ้าเป็นปัจจัยนำไปสู่ชีวิต และผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะดำรงชีวิตอย่างอิ่มเอมใจ เขาจะไม่ประสบกับความชั่วร้ายใดๆ สุภาษิต 19:23

ด้วยความถ่อมตนและความยำเกรงพระเจ้า จึงนำมาซึ่งทรัพย์สมบัติ เกียรติ และชีวิต สุภาษิต 22:4

อย่าให้ใจของท่านอิจฉาคนบาป แต่จงยำเกรงพระเจ้าตลอดทั้งวัน สุภาษิต 23:17

ลูกเอ๋ย จงยำเกรงพระเจ้าและพระมหากษัตริย์ และอย่าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพวกที่ชอบเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ สุภาษิต 24:21

คนชั่วจะหนีเมื่อไม่มีใครไล่ตาม แต่คนชอบธรรมจะกล้าหาญดุจสิงโต สุภาษิต 28:1

ความกลัวมนุษย์นำมาซึ่งกับดัก แต่ผู้ใดวางใจในพระเจ้าผู้นั้นจะปลอดภัย สุภาษิต 29:25

นางไม่กลัวหิมะสำหรับครอบครัวของนาง เพราะคนในบ้านของนางทุกคนสวมเสื้อผ้าสีแดงสด สุภาษิต 31:21

ข้าพเจ้าทราบว่า สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงกระทำ สิ่งนั้นจะคงอยู่เป็นนิจ ไม่มีสิ่งใดมาเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงได้ และพระเจ้าทรงกระทำสิ่งนั้นเพื่อให้มนุษย์เกรงกลัวพระองค์ (ปัญญาจารย์ 3:14)

เพราะในความฝันมากมายและถ้อยคำมากมายนั้นก็มีสิ่งไร้สาระต่างๆ นานาอยู่ด้วย แต่จงยำเกรงพระเจ้าเถิด ปัญญาจารย์ 5:7

ใครเล่าจะเหมือนคนฉลาด? และใครเล่าจะรู้ความหมายของสิ่งต่างๆ? สติปัญญาของคนทำให้ใบหน้าของเขาสดใส และความกล้าหาญบนใบหน้าของเขาจะเปลี่ยนไป แม้คนบาปจะทำชั่วร้อยครั้ง และชีวิตของเขายาวนาน แต่ข้าพเจ้าแน่ใจว่า ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า ผู้ที่ยำเกรงพระองค์ จะได้รับความสุขความเจริญ (ปัญญาจารย์ 8:1,12)

ขอให้เราฟังข้อสรุปของเรื่องทั้งหมดนี้เถิด จงยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่คือหน้าที่ทั้งหมดของมนุษย์ ปัญญาจารย์ 12:13

ศาสดา

จงเข้าไปในหินและซ่อนตัวอยู่ในฝุ่นดิน ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า และเพื่อพระสิริแห่งพระบารมีของพระองค์ และพวกเขาจะเข้าไปในโพรงหินและในถ้ำของแผ่นดิน ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า และเพื่อพระสิริแห่งพระบารมีของ

พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นมาเขย่าแผ่นดินอย่างน่าสะพรึงกลัว เพื่อเข้าไปในรอยแตกของหินและในยอดหินขรุขระ ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า และเพื่อพระสิริแห่งพระบารมีของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นมาเขย่าแผ่นดินอย่างน่าสะพรึงกลัว อิสยาห์ 2:10,19,21

ปรึกษาหารือกันก็ไร้ผล พูดคำนั้นก็ไร้ผล เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และทรงสั่งสอนข้าพเจ้าว่า อย่าดำเนินตามทางของชนชาตินี้ โดยตรัสว่า อย่าพูดว่า "เป็นพันธมิตร" แก่คนทั้งหลายที่ชนชาตินี้พูดว่า "เป็นพันธมิตร" อย่ากลัวความกลัวของพวกเขา และอย่าหวาดหวั่น จงถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งกองทัพ และจงให้พระองค์เป็นที่เกรงกลัวและเป็นที่หวาดหวั่นของท่าน อิสยาห์ 8:10-13

ฉะนั้น พระยาห์เวห์พระเจ้าจอมทัพตรัสว่า โอ ประชากรของเราที่อาศัยอยู่ในศิโยน อย่ากลัวชาวอัสซีเรียเลย เขาจะตีเจ้าด้วยไม้เท้า และจะยกไม้เท้าของเขาขึ้นต่อสู้กับเจ้า ตามแบบอย่างของอียิปต์ อีกไม่นานความโกรธก็จะสงบลง และพระพิโรธของเราก็จะมาถึงความพินาศของพวกเขา อิสยาห์ 10:24-25

และพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่กับเขา พระวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ พระวิญญาณแห่งคำแนะนำและฤทธิ์เดช พระวิญญาณแห่งความรู้และความเกรงกลัวพระเจ้า และจะทำให้เขามีความเข้าใจอย่างรวดเร็วในความเกรงกลัวพระเจ้า และเขาจะไม่ตัดสินตามสิ่งที่ตาเห็น และจะไม่ตำหนิตามที่หูได้ยิน อิสยาห์ 11:2-3

ดูเถิด พระเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจและไม่กลัว เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า พระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้าด้วย อิสยาห์ 12:2

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ ข้าพระองค์จะยกย่องพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำสิ่งมหัศจรรย์ พระดำรัสของพระองค์แต่โบราณกาลนั้นเป็นความซื่อสัตย์และเที่ยงแท้ เพราะพระองค์ทรงทำลายเมืองให้กลายเป็นกองซากปรักหักพัง ทำลายเมืองที่มีป้อมปราการให้กลายเป็นซากปรักหักพัง และทำลายวังของคนต่างชาติให้กลายเป็นเมืองที่ไม่มีอยู่จริง จะไม่ถูกสร้างขึ้นอีกเลย ฉะนั้นชนชาติที่เข้มแข็งจะถวายเกียรติแด่พระองค์ และเมืองของชนชาติที่น่าเกรงขามจะเกรงกลัวพระองค์ อิสยาห์ 25:1-3

แต่เมื่อเขาเห็นบุตรของเขา ซึ่งเป็นผลงานแห่งมือของข้าพเจ้า อยู่ท่ามกลางเขา พวกเขาจะถวายเกียรติแด่พระนามของข้าพเจ้า และถวายเกียรติแด่พระผู้บริสุทธิ์แห่งยาโคบ และจะยำเกรงพระเจ้าแห่งอิสราเอล อิสยาห์ 29:23

เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า เหมือนสิงโตและลูกสิงโตคำรามใส่เหยื่อ เมื่อมีคนเลี้ยงแกะมากมายมาเรียกมัน มันก็จะไม่กลัวเสียงของพวกเขา และจะไม่ลดตัวลงเพราะเสียงดังของพวกเขา ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จอมทัพจะเสด็จลงมาต่อสู้เพื่อภูเขาศิโยนและเนินเขานั้น อิสยาห์ 31:4

และสติปัญญาและความรู้จะเป็นเครื่องค้ำจุนในสมัยของเจ้า และเป็นกำลังแห่งความรอด ความยำเกรงพระเจ้าเป็นขุมทรัพย์ของเจ้า อิสยาห์ 33:6

จงกล่าวแก่ผู้ที่มีใจหวาดกลัวว่า จงเข้มแข็ง อย่ากลัวเลย ดูเถิด พระเจ้าของท่านจะมาด้วยการแก้แค้น คือพระเจ้าที่จะทรงตอบแทน พระองค์จะเสด็จมาและช่วยท่านให้รอด อิสยาห์ 35:4

และอิสยาห์กล่าวแก่พวกเขาว่า "จงบอกเจ้านายของเจ้าว่า พระยาห์เวห์ตรัสว่า อย่ากลัวถ้อยคำที่เจ้าได้ยิน ซึ่งพวกข้าราชบริพารของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหมิ่นประมาทเรา ดูเถิด เราจะส่งพายุร้ายมาลงโทษเขา และเขาจะได้ยินข่าวลือ แล้วกลับไปยังแผ่นดินของตน และเราจะทำให้เขาตายด้วยคมดาบในแผ่นดินของเขาเอง" อิสยาห์ 37:6-7

โอ ศิโยนเอ๋ย เมืองที่นำข่าวดีมา จงขึ้นไปบนภูเขาสูงเถิด โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย เมืองที่นำข่าวดีมา จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยกำลัง จงเปล่งเสียงขึ้น อย่ากลัวเลย จงกล่าวแก่เมืองต่างๆ ในยูดาห์ว่า ดูเถิด พระเจ้าของท่าน! อิสยาห์ 40:9

พวกเขาทุกคนช่วยเหลือเพื่อนบ้านของตน และทุกคนกล่าวแก่พี่น้องของตนว่า จงมีกำลังใจเถิด อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าท้อแท้เลย เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า และเราจะค้ำจุนเจ้าด้วยมือขวาแห่งความชอบธรรมของเรา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า จะจับมือขวาของเจ้าไว้ และกล่าวแก่เจ้าว่า อย่ากลัวเลย เราจะช่วยเจ้า อย่ากลัวเลย เจ้าผู้อ่อนแออย่างยาโคบ และชาวอิสราเอลทั้งหลาย เราจะช่วยเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัส และพระผู้ไถ่ของเจ้า พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล อิสยาห์ 41:6,10,13-14

แต่บัดนี้ พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างเจ้า โอ ยาโคบ และผู้ทรงปั้นเจ้า โอ อิสราเอล ตรัสว่า อย่ากลัวเลย เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว เราได้เรียกเจ้าด้วยชื่อของเจ้า เจ้าเป็นของเรา อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะนำเชื้อสายของเจ้ามาจากทิศตะวันออก และรวบรวมเจ้ามาจากทิศตะวันตก อิสยาห์ 43:1,5

พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างเจ้าและปั้นเจ้าจากครรภ์มารดาตรัสว่า พระองค์จะทรงช่วยเจ้า อย่ากลัวเลย โอ ยาโคบ ผู้รับใช้ของเรา และเยชูรุน ผู้ที่เราเลือกไว้ อย่ากลัวเลย อย่าหวาดหวั่นเลย เราได้บอกเจ้าตั้งแต่เวลานั้นแล้วมิใช่หรือ และได้ประกาศให้ทราบแล้ว เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเราหรือ? ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเลย เราไม่รู้จักพระเจ้าอื่นใดเลย อิสยาห์ 44:2,8

จงฟังเราเถิด พวกเจ้าผู้รู้จักความชอบธรรม ผู้ที่มีธรรมบัญญัติของเราอยู่ในใจ อย่ากลัวคำตำหนิของคน และอย่ากลัวคำด่าทอของเขา เพราะมอดจะกัดกินเขาเหมือนเสื้อผ้า และหนอนจะกัดกินเขาเหมือนขนแกะ แต่ความชอบธรรมของเราจะคงอยู่เป็นนิรันดร์ และความรอดของเราก็สืบต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น อิสยาห์ 51:7-8

เรานี่แหละคือผู้ปลอบโยนเจ้า เจ้าเป็นใครเล่า ที่จะต้องกลัวมนุษย์ผู้ที่จะตาย และบุตรมนุษย์ผู้ที่จะเป็นเหมือนหญ้า? อิสยาห์ 51:12

อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องอับอายขายหน้า และอย่าสับสนเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องอับอายขายหน้า เพราะเจ้าจะลืมความอับอายในวัยเยาว์ และจะไม่จดจำความอัปยศอดสูในสมัยเป็นม่ายอีกต่อไป เจ้าจะตั้งมั่นอยู่ในความชอบธรรม เจ้าจะอยู่ห่างไกลจากการกดขี่ข่มเหง เพราะเจ้าจะไม่ต้องกลัว และจะอยู่ห่างไกลจากความหวาดกลัว เพราะมันจะไม่มาใกล้เจ้าเลย อิสยาห์ 54:4,14

แล้วเจ้ากลัวหรือหวาดหวั่นต่อใครเล่า เจ้าจึงโกหก และไม่ระลึกถึงเรา หรือไม่จดจำไว้ในใจ? เราไม่ได้นิ่งเงียบมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้วหรือ? และเจ้าก็ไม่เกรงกลัวเราหรือ? อิสยาห์ 57:11

ดังนั้นพวกเขาจะยำเกรงพระนามของพระเจ้าจากทิศตะวันตก และพระสิริของพระองค์จากทิศตะวันออก เมื่อศัตรูเข้ามาเหมือนน้ำท่วม พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงยกธงขึ้นต่อสู้กับเขา อิสยาห์ 59:19

อย่ากลัวหน้าพวกมันเลย เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อช่วยเจ้าให้รอด พระเจ้าตรัสเช่นนั้น เยเรมียา 1:8

พวกเขายืนตรงเหมือนต้นปาล์ม แต่พูดไม่ได้ จำเป็นต้องมีคนแบกพวกเขา เพราะพวกเขาเดินเองไม่ได้ อย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะพวกเขาทำชั่วไม่ได้ และทำดีไม่ได้ด้วย ใครเล่าจะไม่เกรงกลัวพระองค์ โอพระราชาแห่งประชาชาติทั้งหลาย? เพราะพระองค์ทรงมีสิทธิ์นั้น เพราะในบรรดาปราชญ์ทั้งหลายของประชาชาติ และในอาณาจักรทั้งหลายของพวกเขานั้น ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์เลย เยเรมีย์ 10:5,7

และเราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะไว้เหนือพวกเขา ผู้ที่จะเลี้ยงดูพวกเขา และพวกเขาจะไม่กลัวอีกต่อไป จะไม่ท้อแท้ และจะไม่ขาดแคลนสิ่งใดเลย พระเจ้าตรัสเช่นนั้น เยเรมียา 23:4

ฉะนั้นอย่ากลัวเลย โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา พระยาห์เวห์ตรัสว่า อย่าท้อแท้เลย โอ อิสราเอล เพราะดูเถิด เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากแดนไกล และเชื้อสายของเจ้าให้พ้นจากดินแดนแห่งการถูกจับเป็นเชลย และยาโคบจะกลับมา และจะอยู่อย่างสงบสุข และไม่มีใครทำให้เขากลัวได้ เยเรมีย์ 30:10

และเราจะให้พวกเขามีใจเดียวกันและทางเดียวกัน เพื่อพวกเขาจะได้เกรงกลัวเราตลอดไป เพื่อประโยชน์ของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา และเราจะทำพันธสัญญาชั่วนิรันดร์กับพวกเขาว่า เราจะไม่ละทิ้งพวกเขาเพื่อทำความดีแก่พวกเขา แต่เราจะปลูกฝังความเกรงกลัวเราไว้ในใจของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะไม่หันเหจากเราไป เยเรมีย์ 32:39-40

แต่ในวันนั้นเราจะช่วยเจ้าให้รอดพ้น พระเจ้าตรัสว่า และเจ้าจะไม่ถูกมอบไว้ในมือของคนเหล่านั้นที่เจ้ากลัว เยเรมีย์ 39:17

อย่ากลัวกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่พวกเจ้ากลัว อย่ากลัวเขาเลย พระยาห์เวห์ตรัสว่า เพราะเราอยู่กับพวกเจ้าเพื่อช่วยพวกเจ้าให้รอด และจะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากมือของเขา เยเรมีย์ 42:11

แต่อย่ากลัวเลย โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา และอย่าท้อแท้เลย โอ อิสราเอล เพราะดูเถิด เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากแดนไกล และเชื้อสายของเจ้าจากดินแดนที่พวกเขาถูกจับเป็นเชลย และยาโคบจะกลับมา และจะอยู่อย่างสงบสุขและสบายใจ และไม่มีใครทำให้เขากลัวได้ อย่ากลัวเลย โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา พระยาห์เวห์ตรัสว่า เพราะเราอยู่กับเจ้า เพราะเราจะทำลายล้างประชาชาติทั้งหลายที่เราได้ขับไล่เจ้าไป แต่เราจะไม่ทำลายล้างเจ้าอย่างสิ้นเชิง แต่จะลงโทษเจ้าตามสมควร แต่เราจะไม่ปล่อยให้เจ้าพ้นโทษโดยสิ้นเชิง เยเรมีย์ 46:27-28

และเจ้า บุตรมนุษย์เอ๋ย อย่ากลัวพวกเขา และอย่ากลัวคำพูดของพวกเขา แม้ว่าจะมีหนามและวัชพืชอยู่กับเจ้า และเจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางแมงป่อง อย่ากลัวคำพูดของพวกเขา และอย่าหวั่นไหวต่อท่าทางของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะเป็นวงศ์ตระกูลที่ดื้อรั้นก็ตาม เอเสเคียล 2:6

เราได้ทำให้หน้าผากของเจ้าแข็งแกร่งดุจหินผา อย่ากลัวพวกเขา และอย่าท้อแท้กับท่าทางของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะเป็นวงศ์ตระกูลที่ดื้อรั้นก็ตาม เอเสเคียล 3:9

พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า เราจะทำลายรูปเคารพเหล่านั้น และเราจะทำให้รูปปั้นเหล่านั้นหมดไปจากเมืองนอฟ และจะไม่มีเจ้าชายปกครองแผ่นดินอียิปต์อีกต่อไป และเราจะทำให้เกิดความหวาดกลัวในแผ่นดินอียิปต์ เอเสเคียล 30:13

และพวกเขาจะไม่ตกเป็นเหยื่อของคนต่างชาติอีกต่อไป และสัตว์ร้ายในแผ่นดินก็จะไม่กัดกินพวกเขา แต่พวกเขาจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และจะไม่มีใครทำให้พวกเขากลัว เอเสเคียล 34:28

หลังจากที่พวกเขาได้แบกรับความอับอายและความผิดบาปทั้งปวงที่ได้กระทำต่อเรา ขณะที่พวกเขาอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของตน และไม่มีใครทำให้พวกเขากลัวเลย (เอเสเคียล 39:26)

เราออกพระราชกฤษฎีกาว่า ในทุกอาณาเขตแห่งราชอาณาจักรของเรานั้น ผู้คนจะตัวสั่นและเกรงกลัวพระเจ้าของดาเนียล เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และทรงมั่นคงอยู่เป็นนิจ และราชอาณาจักรของพระองค์นั้นจะไม่มีวันถูกทำลาย และการปกครองของพระองค์จะดำรงอยู่จนถึงที่สุด ดาเนียล 6:26

แล้วท่านก็กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัวเลย ดาเนียล เพราะตั้งแต่วันแรกที่เจ้าตั้งใจจะเข้าใจและประพฤติตนต่อพระเจ้าของเจ้า คำพูดของเจ้าก็ได้รับการฟัง และเรามาเพื่อคำพูดของเจ้า” แล้วท่านก็กล่าวว่า “โอ มนุษย์ผู้เป็นที่รักยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติสุขจงอยู่กับเจ้า จงเข้มแข็งเถิด จงเข้มแข็ง” และเมื่อท่านพูดกับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็มีกำลังใจขึ้น และกล่าวว่า “ขอให้เจ้านายของข้าพเจ้าพูดเถิด เพราะท่านได้เสริมกำลังข้าพเจ้าแล้ว” ดาเนียล 10:12,19

หลังจากนั้นชนชาติอิสราเอลจะกลับมาแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา และดาวิดกษัตริย์ของพวกเขา และจะยำเกรงพระเยโฮวาห์และพระคุณความดีของพระองค์ในวันสุดท้าย โฮเชอา 3:5

อย่ากลัวเลย โอแผ่นดินเอ๋ย จงยินดีและชื่นชมเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่ อย่ากลัวเลย สัตว์ป่าทั้งหลายเอ๋ย เพราะทุ่งหญ้าในถิ่นทุรกันดารจะงอกงาม ต้นไม้จะออกผล ต้นมะเดื่อและเถาองุ่นจะให้ผลผลิตอย่างอุดมสมบูรณ์ โยเอล 2:21-22

และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “ข้าพเจ้าเป็นชาวฮีบรู และข้าพเจ้ายำเกรงพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงสร้างทะเลและแผ่นดิน” โยนาห์ 1:9

แต่พวกเขาจะนั่งอยู่ใต้ต้นองุ่นและต้นมะเดื่อของตน และจะไม่มีใครทำให้พวกเขากลัว เพราะพระโอษฐ์ของพระเจ้าจอมทัพได้ตรัสไว้แล้ว มีคาห์ 4:4

พวกเขาจะเลียฝุ่นดินเหมือนงู พวกเขาจะคลานออกมาจากรูเหมือนหนอนในดิน พวกเขาจะเกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และจะเกรงกลัวเพราะพระองค์ มีคาห์ 7:17

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ได้ยินพระดำรัสของพระองค์แล้วก็หวาดกลัว ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางปีทั้งหลาย ขอทรงสำแดงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางปีทั้งหลาย ขอทรงระลึกถึงพระเมตตาในยามพิโรธ (ฮาบาคุก 3:2)

ชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่จะไม่กระทำความชั่วช้า หรือพูดเท็จ และจะไม่มีลิ้นที่หลอกลวงอยู่ในปากของพวกเขา เพราะพวกเขาจะกินและนอนลง และไม่มีใครทำให้พวกเขากลัว ในวันนั้นจะมีคนกล่าวแก่เยรูซาเล็มว่า อย่ากลัวเลย และแก่ศิโยนว่า อย่าให้มือของเจ้าอ่อนล้าเลย เศฟานิยาห์ 3:13,16

แล้วเศรุบบาเบล บุตรของเชอัลทิเอล และโยชูวา บุตรของโยเซเดค มหาปุโรหิต พร้อมด้วยประชาชนที่เหลืออยู่ทั้งหมด ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าของพวกเขา และถ้อยคำของฮักไกผู้เผยพระวจนะ ตามที่พระเจ้าของพวกเขาได้ทรงส่งเขามา และประชาชนก็ยำเกรงพระเจ้า (ฮักไก 1:12)

ตามคำสัญญาที่เราได้ทำไว้กับเจ้าเมื่อเจ้าออกมาจากอียิปต์ วิญญาณของเราจึงสถิตอยู่ท่ามกลางเจ้า อย่ากลัวเลย (ฮักกัย 2:5)

และเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น คือว่า ในเมื่อเจ้าทั้งหลายเป็นคำสาปแช่งท่ามกลางชนต่างชาติ โอวงศ์วานยูดาห์และวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะช่วยเจ้าทั้งหลายให้รอด และเจ้าทั้งหลายจะเป็นพรแก่พวกเขา อย่ากลัวเลย แต่จงตั้งมั่นในมือของเจ้าเถิด ดังนั้นในวันเวลาเหล่านี้ เราจึงคิดที่จะทำดีแก่เยรูซาเล็มและวงศ์วานยูดาห์ อย่ากลัวเลย เศคาริยาห์ 8:13,15

บุตรชายย่อมให้เกียรติบิดา และคนรับใช้ย่อมให้เกียรตินายของตน ถ้าเช่นนั้น ถ้าเราเป็นบิดา เกียรติของเราจะอยู่ที่ไหน? และถ้าเราเป็นนาย เราจะเกรงกลัวนายอยู่ที่ไหน? พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสแก่พวกเจ้า ปุโรหิตทั้งหลาย ผู้ซึ่งดูหมิ่นพระนามของเรา และพวกเจ้ากล่าวว่า เราดูหมิ่นพระนามของพระองค์อย่างไร? มาลาคี 1:6

พันธสัญญาของเรากับเขาเป็นพันธสัญญาแห่งชีวิตและสันติสุข และเรามอบสิ่งเหล่านั้นให้แก่เขาเพราะเขายำเกรงเรา และเกรงกลัวต่อพระนามของเรา (มาลาคี 2:5)

แต่สำหรับพวกเจ้าผู้ยำเกรงนามของเรา ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจะขึ้นมาพร้อมกับการเยียวยาในปีกของมัน และพวกเจ้าจะออกไปและเจริญเติบโตเหมือนลูกวัวในคอก มาลาคี 4:2

พระวรสาร

แต่ขณะที่โยเซฟกำลังครุ่นคิดถึงเรื่องเหล่านั้นอยู่นั้น ดูเถิด ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ปรากฏแก่เขาในความฝัน กล่าวว่า "โยเซฟ บุตรของดาวิดเอ๋ย อย่ากลัวที่จะรับมารีย์ภรรยาของเจ้ามาอยู่ด้วย เพราะสิ่งที่อยู่ในครรภ์ของนางนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์" มัทธิว 1:20

แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า "พวกเจ้ากลัวอะไรกันเล่า โอพวกเจ้าผู้มีความเชื่อเพียงเล็กน้อย?" แล้วพระองค์ก็ทรงลุกขึ้นและทรงห้ามลมและทะเล และทะเลก็สงบลงอย่างยิ่ง มัทธิว 8:26

อย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดไว้แล้วจะไม่ถูกเปิดเผย และไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นไว้แล้วจะไม่เป็นที่รู้ อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าร่างกายได้ แต่ฆ่าจิตวิญญาณไม่ได้ แต่จงกลัวพระองค์ผู้ทรงสามารถทำลายทั้งจิตวิญญาณและร่างกายในนรกได้ เพราะฉะนั้นอย่ากลัวเลย พวกท่านมีค่ามากกว่านกกระจอกหลายตัว มัทธิว 10:26,28,31

และในยามที่สี่ของคืนนั้น พระเยซูเสด็จไปหาพวกเขาโดยทรงเดินบนทะเล เมื่อพวกสาวกเห็นพระองค์ทรงเดินบนทะเล พวกเขาก็ตกใจกลัว กล่าวว่า "นั่นเป็นวิญญาณ" และร้องออกมาด้วยความกลัว แต่พระเยซูตรัสกับพวกเขาในทันทีว่า "จงชื่นใจเถิด นี่คือเรา อย่ากลัวเลย" มัทธิว 14:25-27

ขณะที่พระองค์ยังตรัสอยู่นั้น ดูเถิด เมฆสว่างก้อนหนึ่งก็มาปกคลุมพวกเขา และมีเสียงจากเมฆนั้นกล่าวว่า "นี่คือบุตรที่รักของเรา ซึ่งเราพอใจยิ่งนัก จงฟังเขาเถิด" เมื่อเหล่าสาวกได้ยินเช่นนั้น พวกเขาก็ล้มลงกราบด้วยความกลัวอย่างยิ่ง พระเยซูจึงเสด็จมาแตะต้องพวกเขาและตรัสว่า "จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย" มัทธิว 17:5-7

แล้วทูตสวรรค์ก็ตอบหญิงเหล่านั้นว่า "อย่ากลัวเลย เพราะเรารู้ว่าพวกท่านกำลังตามหาพระเยซูผู้ถูกตรึงกางเขน" พวกเธอก็รีบออกจากอุโมงค์ฝังศพด้วยความกลัวและความยินดีอย่างยิ่ง แล้ววิ่งไปบอกเหล่าสาวกของพระองค์ พระเยซูจึงตรัสกับพวกนางว่า "อย่ากลัวเลย จงไปบอกพี่น้องของเราให้ไปแกลิลี แล้วพวกเขาจะได้พบเราที่นั่น" มัทธิว 28:5,8,10

แล้วพระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า "ทำไมพวกเจ้าจึงกลัวนักเล่า? เหตุใดพวกเจ้าจึงไม่มีความเชื่อ?" มาระโก 4:40

ขณะที่พระองค์กำลังตรัสอยู่นั้น มีคนมาจากบ้านของหัวหน้าธรรมศาลามาบอกว่า "ลูกสาวของท่านตายแล้ว ทำไมท่านจึงรบกวนอาจารย์อีกเล่า?" ทันทีที่พระเยซูได้ยินคำนั้น พระองค์จึงตรัสกับหัวหน้าธรรมศาลาว่า "อย่ากลัวเลย จงเชื่อเถิด" มาระโก 5:35-36

เพราะพวกเขาทั้งหมดเห็นพระองค์และต่างก็ตกใจกลัว พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาในทันทีว่า "จงชื่นใจเถิด นี่คือเราเอง อย่ากลัวเลย" มาระโก 6:50

โยเซฟแห่งอาริมาเธีย ที่ปรึกษาผู้ทรงเกียรติ ซึ่งรอคอยอาณาจักรของพระเจ้าเช่นกัน ได้มาและเข้าไปหาปีลาตอย่างกล้าหาญ และขอพระศพของพระเยซู มาระโก 15:43

แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่เขาว่า "อย่ากลัวเลย เศคาริยาห์ เพราะคำอธิษฐานของเจ้าได้รับการฟังแล้ว และเอลีซาเบธภรรยาของเจ้าจะให้กำเนิดบุตรชายแก่เจ้า และเจ้าจะตั้งชื่อเขาว่ายอห์น" และทูตสวรรค์กล่าวแก่เธอว่า "อย่ากลัวเลย มารีย์ เพราะเจ้าได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า" ลูกา 1:13,30

และทูตสวรรค์กล่าวแก่พวกเขาว่า อย่ากลัวเลย เพราะดูเถิด เรานำข่าวดีอันน่ายินดีมาบอกแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งจะเป็นแก่คนทั้งปวง ลูกา 2:10

และยากอบและยอห์น บุตรชายของเศเบดี ก็เป็นหุ้นส่วนกับซีโมนด้วย พระเยซูตรัสกับซีโมนว่า อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปเจ้าจะจับคนได้ พวกเขาทั้งหมดต่างประหลาดใจและสรรเสริญพระเจ้า และเต็มไปด้วยความกลัว กล่าวว่า วันนี้เราได้เห็นสิ่งแปลกประหลาดมากมาย ลูกา 5:10,26

และความกลัวก็เกิดขึ้นกับทุกคน และพวกเขาสรรเสริญพระเจ้า โดยกล่าวว่า "มีผู้เผยพระวจนะผู้ยิ่งใหญ่เกิดขึ้นท่ามกลางพวกเรา และพระเจ้าทรงมาเยี่ยมเยียนประชากรของพระองค์" ลูกา 7:16

แล้วพระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า "ความเชื่อของพวกเจ้าอยู่ที่ไหน?" พวกเขาจึงหวาดกลัวและประหลาดใจ กล่าวแก่กันและกันว่า "คนนี้เป็นใครกัน! เพราะเขาสั่งการแม้กระทั่งลมและน้ำ และพวกมันก็เชื่อฟังเขา" ลูกา 8:25

แต่เมื่อพระเยซูทรงได้ยินเช่นนั้น พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า อย่ากลัวเลย จงเชื่อเถิด แล้วนางจะหายดี ลูกา 8:50

และเราบอกท่านทั้งหลายว่า เพื่อนเอ๋ย อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าร่างกาย และหลังจากนั้นก็ไม่มีอะไรที่เขาจะทำได้อีก แต่เราจะเตือนท่านทั้งหลายว่า ท่านควรกลัวผู้ใด จงกลัวผู้ที่หลังจากฆ่าแล้ว มีอำนาจที่จะโยนลงไปในนรก ใช่แล้ว เราบอกท่านทั้งหลายว่า จงกลัวผู้นั้น แม้แต่เส้นผมบนศีรษะของท่านก็ถูกนับไว้หมดแล้ว เพราะฉะนั้นอย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายมีค่ามากกว่านกกระจอกหลายตัว อย่ากลัวเลย ฝูงเล็กๆ เอ๋ย เพราะเป็นพระประสงค์อันดีของพระบิดาที่จะประทานราชอาณาจักรให้แก่ท่าน ลูกา 12:4-5,7,32

เมื่อพวกเขาพายเรือไปได้ประมาณยี่สิบห้าหรือสามสิบเฟอร์ลอง พวกเขาก็เห็นพระเยซูทรงเดินอยู่บนทะเลและเสด็จเข้ามาใกล้เรือ พวกเขาจึงกลัว แต่พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า "นี่คือเรา อย่ากลัวเลย" ยอห์น 6:19-20

แต่ดูเถิด พระองค์ตรัสอย่างกล้าหาญ และพวกเขาก็ไม่พูดอะไรกับพระองค์เลย พวกผู้ปกครองรู้หรือไม่ว่านี่คือพระคริสต์องค์แท้จริง? ยอห์น 7:26

อย่ากลัวเลย บุตรีแห่งศิโยนเอ๋ย ดูเถิด กษัตริย์ของเจ้าเสด็จมาประทับบนลูกลา ยอห์น 12:15

เรามอบสันติสุขไว้กับท่าน สันติสุขของเรานั้น เราให้แก่ท่าน ไม่เหมือนกับที่โลกให้ อย่าให้ใจท่านเป็นทุกข์และอย่ากลัวเลย ยอห์น 14:27

การกระทำ

และความกลัวก็เกิดขึ้นกับทุกคน และอัครทูตได้ทำการอัศจรรย์และหมายสำคัญมากมาย (กิจการ 2:43)

เมื่อพวกเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรและยอห์น และรู้ว่าทั้งสองเป็นคนที่ไม่ได้รับการศึกษาและไม่รู้อะไรเลย พวกเขาก็ประหลาดใจ และพวกเขารู้ว่าทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู และบัดนี้ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงทอดพระเนตรคำขู่ของพวกเขา และขอทรงประทานความกล้าหาญแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อให้พวกเขาสามารถกล่าวพระวจนะของพระองค์ด้วยความกล้าหาญ และเมื่อพวกเขาอธิษฐานเสร็จแล้ว สถานที่ที่พวกเขาชุมนุมกันอยู่ก็สั่นสะเทือน และพวกเขาทั้งหมดก็เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยความกล้าหาญ (กิจการ 4:13, 29, 31)

และเมื่ออานาเนียสได้ยินถ้อยคำเหล่านั้นก็ล้มลงและสิ้นชีวิตไป ความกลัวอย่างใหญ่หลวงก็เกิดขึ้นกับทุกคนที่ได้ยินเรื่องเหล่านั้น ความกลัวอย่างใหญ่หลวงเกิดขึ้นกับคริสตจักรทั้งหมดและกับทุกคนที่ได้ยินเรื่องเหล่านั้น (กิจการ 5:5,11)

แต่บาร์นาบัสได้พาเขาไปหาอัครทูต และเล่าให้พวกเขาฟังว่าเขาได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในระหว่างทาง และพระองค์ได้ตรัสกับเขา และเขาได้ประกาศอย่างกล้าหาญที่เมืองดามัสกัสในนามของพระเยซู และเขาได้กล่าวอย่างกล้าหาญในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าเยซู และโต้แย้งกับชาวกรีก แต่พวกเขากลับคิดจะฆ่าเขา แล้วคริสตจักรต่างๆ ทั่วแคว้นยูเ

ดีย กาลิลี และสะมาเรียก็สงบสุข และได้รับการเสริมสร้าง และดำเนินชีวิตด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า และด้วยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงทวีจำนวนขึ้น (กิจการ 9:27,29,31)

แล้วเปาโลก็ลุกขึ้นยืนและโบกมือกล่าวว่า "ชาวอิสราเอลและท่านทั้งหลายที่เกรงกลัวพระเจ้า จงฟังเถิด" แล้วเปาโลและบาร์นาบัสก็กล้าหาญขึ้นและกล่าวว่า "จำเป็นที่พระวจนะของพระเจ้าจะต้องประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน แต่เมื่อท่านทั้งหลายปฏิเสธและตัดสินว่าตนเองไม่คู่ควรกับชีวิตนิรันดร์ ดูเถิด เราจึงหันไปประกาศแก่คนต่างชาติ" (กิจการ 13:16,46)

พวกเขาจึงอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน และกล่าวอย่างกล้าหาญในพระเจ้า ซึ่งเป็นพยานถึงพระวจนะแห่งพระคุณของพระองค์ และทรงประทานหมายสำคัญและอัศจรรย์ให้เกิดขึ้นโดยมือของพวกเขา (กิจการ 14:3)

แล้วในเวลากลางคืน องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเปาโลโดยนิมิตว่า "อย่ากลัวเลย จงพูดออกมา และอย่านิ่งเงียบ เพราะเราอยู่กับเจ้า และไม่มีใครจะทำร้ายเจ้าได้ เพราะเรามีคนมากมายในเมืองนี้" (กิจการ 18:9-10)

และท่านก็เริ่มพูดอย่างกล้าหาญในธรรมศาลา เมื่ออาควิลาและปริสซิลลาได้ยิน จึงพาท่านไปหาและอธิบายทางของพระเจ้าให้ท่านฟังอย่างละเอียดถี่ถ้วนยิ่งขึ้น (กิจการ 18:26)

แล้วพระองค์ก็เข้าไปในธรรมศาลาและเทศน์อย่างกล้าหาญเป็นเวลาสามเดือน ทรงโต้แย้งและชักชวนเกี่ยวกับเรื่องราชอาณาจักรของพระเจ้า และเรื่องนี้เป็นที่รู้กันแก่ชาวยิวและชาวกรีกที่อาศัยอยู่ในเมืองเอเฟซัสทั้งหมด ความกลัวจึงเกิดขึ้นกับพวกเขาทั้งหมด และพระนามของพระเยซูคริสต์ก็ได้รับการยกย่อง (กิจการ 19:8,17)

กล่าวว่า "อย่ากลัวเลย เปาโล เจ้าจะต้องถูกนำตัวไปเข้าเฝ้าซีซาร์ และดูเถิด พระเจ้าทรงมอบคนทั้งหมดที่แล่นเรือมากับเจ้าให้แก่เจ้า" (กิจการ 27:24)

และจากที่นั่น เมื่อพี่น้องได้ยินเรื่องของเรา พวกเขาก็ออกมาพบเราที่เมืองอัปปีอาโปนี และโรงเตี๊ยมทั้งสามแห่ง เมื่อเปาโลเห็นพวกเขา เขาก็ขอบพระคุณพระเจ้าและมีกำลังใจขึ้น (กิจการ 28:15)

จดหมาย

แต่อิสยาห์กล้าหาญยิ่งนัก และกล่าวว่า "ข้าพเจ้าปรากฏแก่ผู้ที่ไม่แสวงหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าปรากฏแก่ผู้ที่ไม่ถามถึงข้าพเจ้า" โรม 10:20

เพราะความไม่เชื่อ พวกเขาจึงถูกตัดขาดไป แต่ท่านยืนหยัดอยู่ได้ด้วยความเชื่อ อย่าเย่อหยิ่ง แต่จงเกรงกลัวพระเจ้า (โรม 11:20)

เพราะผู้ปกครองนั้นไม่ใช่ที่น่ากลัวสำหรับคนทำดี แต่สำหรับคนทำชั่ว ฉะนั้นเจ้าจะไม่กลัวอำนาจหรือ? จงทำความดี แล้วเจ้าจะได้รับการสรรเสริญ เพราะเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของเจ้า แต่ถ้าเจ้าทำชั่ว จงกลัวเถิด เพราะเขาไม่ได้ถือดาบโดยเปล่าประโยชน์ เพราะเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เป็นผู้ลงโทษเพื่อลงทัณฑ์ผู้ที่ทำชั่ว ฉะนั้นจงให้แก่ทุกคนตามที่ควรได้รับ ภาษีแก่ผู้ที่ควรได้รับ ค่าธรรมเนียมแก่ผู้ที่ควรได้รับ ความเกรงกลัวแก่ผู้ที่ควรได้รับ เกียรติแก่ผู้ที่ควรได้รับ โรม 13:3-4,7

ถึงกระนั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลายด้วยความกล้าหาญยิ่งขึ้นในบางแง่มุม เพื่อเตือนสติท่านทั้งหลาย เพราะพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้า (โรม 15:15)

ถ้าทิโมธีอุสมา จงดูแลให้เขาอยู่กับท่านโดยปราศจากความกลัว เพราะเขาทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกับข้าพเจ้า 1 โครินธ์ 16:10

ฉะนั้น เมื่อได้รับพระสัญญาเหล่านี้แล้ว พี่น้องที่รัก จงชำระตัวเราให้บริสุทธิ์จากความสกปรกทั้งปวงของร่างกายและจิตวิญญาณ เพื่อให้ความบริสุทธิ์สมบูรณ์ในความยำเกรงพระเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวต่อท่านด้วยความกล้าหาญยิ่งนัก และสรรเสริญท่านอย่างยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความสบายใจ และยินดีอย่างยิ่งในความทุกข์ยากทั้งปวงของเรา 2 โครินธ์ 7:1,4

บัดนี้ ข้าพเจ้าเปาโลเองขอวิงวอนท่านทั้งหลายโดยความอ่อนน้อมถ่อมตนของพระคริสต์ ผู้ซึ่งเมื่ออยู่ต่อหน้าท่านทั้งหลายก็ถ่อมตน แต่เมื่ออยู่ห่างไกลก็กล้าหาญต่อท่านทั้งหลาย แต่ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านทั้งหลายว่า เมื่ออยู่ต่อ

หน้าท่าน ข้าพเจ้าอย่ากล้าหาญจนเกินไป ด้วยความมั่นใจเช่นนั้น จนคิดว่าจะกล้าหาญต่อบางคนที่คิดว่าเราดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง 2 โครินธ์ 10:1-2

ข้าพเจ้าพูดราวกับว่าเราอ่อนแอเพราะถูกตำหนิ แต่ถึงกระนั้น ผู้ใดกล้าหาญในที่ใด (ข้าพเจ้าพูดอย่างโง่เขลา) ข้าพเจ้าก็กล้าหาญด้วยเช่นกัน 2 โครินธ์ 11:21

ในพระองค์นั้นเราจึงมีความกล้าหาญและเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยความมั่นใจโดยความเชื่อในพระองค์ เอเฟซัส 3:12

จงนอบน้อมต่อกันและกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า เอเฟซัส 5:21

บรรดาผู้รับใช้ จงเชื่อฟังเจ้านายของท่านตามทางกาย ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น ด้วยใจจริงใจ เหมือนเชื่อฟังพระคริสต์ (เอเฟซัส 6:5)

และสำหรับข้าพเจ้า ขอให้พระเจ้าประทานถ้อยคำแก่ข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้เปิดปากพูดอย่างกล้าหาญ ประกาศความลึกลับแห่งพระกิตติคุณ ซึ่งข้าพเจ้าเป็นทูตอยู่ในพันธนาการ เพื่อข้าพเจ้าจะได้พูดอย่างกล้าหาญตามที่ควรจะพูด เอเฟซัส 6:19-20

และพี่น้องหลายคนในพระเจ้า เมื่อได้รับความมั่นใจมากขึ้นเพราะการถูกจองจำ ก็ยิ่งกล้าที่จะประกาศพระวจนะโดยไม่เกรงกลัว ฟีลิปปี 1:14

ตามความคาดหวังและความหวังอันแรงกล้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ต้องอับอายในสิ่งใดเลย แต่จะด้วยความกล้าหาญอย่างเต็มที่เช่นเคย และบัดนี้พระคริสต์จะทรงได้รับการยกย่องในร่างกายของข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเป็นโดยชีวิตหรือโดยความตาย ฟีลิปปี 1:20

ฉะนั้น พี่น้องที่รักเอ๋ย ในเมื่อท่านทั้งหลายได้เชื่อฟังอยู่เสมอ ไม่ใช่เฉพาะเมื่อท่านอยู่ต่อหน้าท่านเท่านั้น แต่บัดนี้เมื่อท่านไม่อยู่ด้วย ท่านก็ควรเชื่อฟังยิ่งกว่าเดิม จงทำงานเพื่อความรอดของตนเองด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นเถิด ฟีลิปปี 2:12

เพราะว่าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้รับใช้พระเจ้าอย่างดี ย่อมได้รับตำแหน่งที่ดีและมีความกล้าหาญอย่างยิ่งในความเชื่อซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์ 1 ทิโมธี 3:13

เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงประทานจิตวิญญาณแห่งความกลัวแก่เรา แต่ทรงประทานจิตวิญญาณแห่งฤทธิ์เดช ความรักและสติปัญญาอันบริสุทธิ์ 2 ทิโมธี 1:7

แต่ถึงกระนั้น แม้ว่าเราจะเคยประสบความทุกข์ยากและถูกกระทำอย่างน่าอับอายมาก่อนแล้ว ดังที่ท่านทั้งหลายทราบ ณ เมืองฟีลิปปี เราก็ยังกล้าหาญในพระเจ้าของเราที่จะประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลายด้วยความดื้อรั้นอย่างมาก 1 เธสะโลนิกา 2:2

ฉะนั้น แม้ว่าข้าพเจ้าอาจกล้าสั่งสอนท่านในพระคริสต์ได้ตามสบาย แต่เพื่อเห็นแก่ความรัก ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนท่านเถิด ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเปาโลผู้สูงอายุ และบัดนี้ก็เป็นนักโทษของพระเยซูคริสต์ด้วย ฟีเลมอน 1:8-9

เพราะฉะนั้น ในเมื่อเด็กๆ เป็นผู้มีส่วนในเนื้อหนังและเลือด พระองค์เองก็ทรงมีส่วนในนั้นด้วย เพื่อว่าโดยความตาย พระองค์จะทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือมาร และทรงปลดปล่อยผู้ที่ตกเป็นทาสตลอดชีวิตเพราะความกลัวความตาย (ฮีบรู 2:14-15)

ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาเฝ้าพระบัลลังก์แห่งพระคุณด้วยความกล้าหาญ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและพบพระคุณที่จะช่วยเราในยามที่ต้องการ (ฮีบรู 4:16)

ฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราจึงมีความกล้าที่จะเข้าไปในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดได้โดยพระโลหิตของพระเยซู โดยทางใหม่และทางที่ทรงพระชนม์อยู่ ซึ่งพระองค์ทรงถวายไว้เพื่อเราแล้ว ผ่านม่านนั้น คือพระกายของพระองค์ (ฮีบรู 10:19-20)

การตกอยู่ในมือของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้น เป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก (ฮีบรู 10:31)

โดยความเชื่อ โนอาห์ได้รับคำเตือนจากพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ยังไม่ปรากฏให้เห็น จึงเกรงกลัวพระเจ้าและสร้างเรือโนอาห์เพื่อช่วยครอบครัวของตนให้รอด โดยทางนั้นเขาได้กล่าวโทษโลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรมซึ่งมาโดยความเชื่อ โดยความเชื่อ โมเสสเมื่อเกิดมาก็ถูกซ่อนไว้จากบิดามารดาเป็นเวลาสามเดือน เพราะพวกเขาเห็นว่าเขาเป็นบุตรที่เหมาะสม และพวกเขาไม่กลัวพระบัญชาของกษัตริย์ (ฮีบรู 11:7,23)

ฉะนั้น เมื่อเราได้รับอาณาจักรซึ่งไม่อาจสั่นคลอนได้แล้ว ขอให้เรามีพระคุณ เพื่อเราจะได้ปรนนิบัติพระเจ้าอย่างเป็นที่ยอมรับด้วยความเคารพยำเกรงและยำเกรงพระองค์ (ฮีบรู 12:28)

จงอย่าโลภในสิ่งของ และจงพอใจในสิ่งที่มีอยู่ เพราะพระองค์ตรัสว่า เราจะไม่ละทิ้งเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้าเลย ดังนั้นเราจึงกล่าวได้อย่างมั่นใจว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่กลัวสิ่งใดที่มนุษย์จะกระทำต่อข้าพเจ้า (ฮีบรู 13:5-6)

จงให้เกียรติแก่ทุกคน จงรักพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า จงให้เกียรติพระมหากษัตริย์ บรรดาผู้รับใช้ จงเชื่อฟังเจ้านายของพวกท่านด้วยความยำเกรง ไม่ใช่เฉพาะเจ้านายที่ดีและอ่อนโยนเท่านั้น แต่จงเชื่อฟังเจ้านายที่ดื้อรั้นด้วย 1 เปโตร 2:17-18

เช่นเดียวกับที่ซาราห์เชื่อฟังอับราฮัมและเรียกเขาว่าเจ้านาย พวกท่านก็เป็นธิดาของซาราห์ ตราบใดที่พวกท่านประพฤติดีและไม่หวาดกลัวด้วยความประหลาดใจใดๆ แต่ถ้าพวกท่านทนทุกข์เพราะความชอบธรรม พวกท่านก็เป็นสุข อย่ากลัวความน่าสะพรึงกลัวของพวกเขา และอย่าเป็นทุกข์ แต่จงถวายเกียรติแด่พระเจ้าในใจของพวกท่าน และจงพร้อมเสมอที่จะตอบทุกคนที่ถามพวกท่านถึงเหตุผลแห่งความหวังที่อยู่ในพวกท่านด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเกรงกลัว 1 เปโตร 3:6,14-15

ความรักของเราจึงสมบูรณ์ในสิ่งนี้ คือเราจะมีใจกล้าหาญในวันพิพากษา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นอย่างไร เราก็เป็นอย่างนั้นในโลกนี้ ความรักไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์ย่อมขับไล่ความกลัวออกไป เพราะความกลัวก่อให้เกิดความทุกข์ทรมาน ผู้ที่กลัวก็ยังไม่สมบูรณ์ในความรัก 1 ยอห์น 4:17-18

วิวรณ์

และเมื่อข้าพเจ้าเห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนคนตาย และพระองค์ทรงวางพระหัตถ์ขวาลงบนข้าพเจ้าตรัสว่า อย่ากลัวเลย เราเป็นผู้แรกและผู้สุดท้าย (วิวรณ์ 1:17)

อย่ากลัวสิ่งทั้งปวงที่เจ้าจะต้องประสบ จงดูเถิด ซาตานจะจับบางคนในพวกเจ้าไปขังคุก เพื่อเจ้าจะถูกทดลอง และเจ้าจะต้องประสบความทุกข์ยากลำบากสิบวัน จงซื่อสัตย์จนถึงความตาย แล้วเราจะให้มงกุฎแห่งชีวิตแก่เจ้า (วิวรณ์ 2:10)

และบรรดาประชาชาติก็พิโรธ และพระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว และถึงเวลาแห่งคนตายแล้วที่พวกเขาจะถูกพิพากษา และพระองค์จะทรงประทานรางวัลแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คือบรรดาผู้เผยพระวจนะ และบรรดาผู้บริสุทธิ์ และบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์ ทั้งเล็กและใหญ่ และพระองค์จะทรงทำลายบรรดาผู้ที่ทำลายแผ่นดินโลก (วิวรณ์ 11:18)

กล่าวเสียงดังว่า จงยำเกรงพระเจ้า และถวายเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาแห่งการพิพากษาของพระองค์แล้ว และจงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และแหล่งน้ำทั้งหลาย (วิวรณ์ 14:7)

ใครเล่าจะไม่เกรงกลัวพระองค์ โอพระเจ้า และจะไม่สรรเสริญพระนามของพระองค์? เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงบริสุทธิ์ เพราะประชาชาติทั้งหลายจะมานมัสการพระองค์ เพราะการพิพากษาของพระองค์ได้ปรากฏชัดแล้ว (วิวรณ์ 15:4)

และมีเสียงออกมาจากบัลลังก์กล่าวว่า “จงสรรเสริญพระเจ้าของเราเถิด บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งเล็กและใหญ่” (วิวรณ์ 19:5)

คัมภีร์นอกสารบบ

อย่ากลัวเลย เจ้าผู้เป็นมารดาของบุตรทั้งหลาย เพราะเราได้เลือกเจ้าแล้ว พระเจ้าตรัสเช่นนั้น 2 เอสดราส 2:17

ฉะนั้นเมื่อพระวจนะตรัสออกมาก็อย่ากลัวเลย เพราะพระวจนะนั้นมาจากวาระสุดท้าย และรากฐานของแผ่นดินโลกก็เป็นที่เข้าใจได้ 2 เอสดราส 6:15

เพราะเสียงของท่านได้ยินไปถึงพระเจ้าผู้สูงสุดแล้ว เพราะพระผู้ทรงฤทธิ์ได้ทรงเห็นการประพฤติชอบธรรมของท่าน และพระองค์ทรงเห็นความบริสุทธิ์ของท่านซึ่งท่านมีมาตั้งแต่เยาว์วัย ฉะนั้นพระองค์จึงทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อบอกท่านถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และบอกท่านว่า จงสบายใจเถิด อย่ากลัวเลย 2 เอสดราส 6:32-33

ผู้ซึ่งการรับใช้ของพระองค์นั้นคุ้นเคยกับลมและไฟ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง และถ้อยคำของพระองค์มั่นคง พระบัญญัติของพระองค์เข้มแข็ง และกฎเกณฑ์ของพระองค์น่าเกรงขาม 2 เอสดราส 8:22

ฉะนั้นจงเก็บความเศร้าโศกไว้กับตนเอง และจงอดทนต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับเจ้าด้วยความกล้าหาญ ฉะนั้นอย่ากลัวเลย อย่าให้ใจของเจ้าหวาดหวั่น จงเข้าไปชมความงามและความยิ่งใหญ่ของอาคารนั้นเท่าที่ตาของเจ้าจะมองเห็นได้ 2 เอสดราส 10:15,55

ดูเถิด จงกล่าวถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ซึ่งเราจะใส่ไว้ในปากของเจ้าแก่หูของประชาชนของเราเถิด พระเจ้าตรัสว่า และจงให้เขียนถ้อยคำเหล่านั้นลงบนกระดาษ เพราะถ้อยคำเหล่านั้นเป็นความจริงและเที่ยงแท้ อย่ากลัวความคิดที่กล่าวหาเจ้า อย่าให้ความไม่เชื่อของพวกที่พูดใส่ร้ายเจ้าทำให้เจ้าวิตกกังวล เพราะคนที่ไม่ซื่อสัตย์ทั้งหลายจะตายในความไม่ซื่อสัตย์ของตน 2 เอสดราส 15:1-4

ดูเถิด พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา จงยำเกรงพระองค์ จงละเว้นจากบาปของพวกเจ้า และจงลืมความผิดชั่วช้าของพวกเจ้าเสีย อย่าได้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นอีกเลยตลอดไป แล้วพระเจ้าจะทรงนำพวกเจ้าไป และทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากความทุกข์ยากทั้งปวง 2 เอสดราส 16:67

อย่ากลัวและอย่าสงสัยเลย เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้นำทางของท่าน และเป็นผู้นำทางของบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติและคำสั่งสอนของเรา พระเจ้าตรัสว่า อย่าให้บาปของท่านเป็นภาระหนัก และอย่าให้ความชั่วช้าของท่านยกตนเองขึ้น 2 เอสดราส 16:75-76

ถ้าเจ้ามีเหลือเฟือ จงให้ทานตามความเหมาะสม ถ้าเจ้ามีน้อย จงอย่ากลัวที่จะให้ทานตามจำนวนน้อยนั้น และอย่ากลัวเลย ลูกเอ๋ย ว่าเราจะยากจนลง เพราะเจ้าจะมีทรัพย์สมบัติมากมาย ถ้าเจ้ายำเกรงพระเจ้า และละเว้นจากบาปทั้งปวง และทำสิ่งที่ทำให้พระองค์พอพระทัย โทบิต 4:8,21

และมารร้ายจะได้กลิ่นและจะหนีไป และจะไม่กลับมาอีกเลย แต่เมื่อเจ้ามาถึงนาง จงลุกขึ้นทั้งสองและอธิษฐานต่อพระเจ้าผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงสงสารเจ้าและช่วยเจ้าให้รอด อย่ากลัวเลย เพราะนางถูกกำหนดไว้สำหรับเจ้าตั้งแต่แรกเริ่ม และเจ้าจะต้องรักษานางไว้ และนางจะไปกับเจ้า ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าคิดว่านางจะให้กำเนิดบุตรแก่เจ้า เมื่อโทบิอัสได้ยินเรื่องเหล่านี้ เขาก็รักนาง และใจของเขาก็ผูกพันกับนางอย่างแท้จริง โทบิต 6:17

แต่ท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า อย่ากลัวเลย เพราะทุกอย่างจะดีขึ้นสำหรับพวกท่าน จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด โทบิต 12:17

และเมื่อเขาอายุได้ห้าสิบแปดปี เขาก็สูญเสียการมองเห็น ซึ่งก็กลับคืนมาหลังจากนั้นแปดปี และเขาก็ให้ทาน และเขาก็เจริญขึ้นในความยำเกรงพระเจ้า และสรรเสริญพระองค์ และประชาชาติทั้งหลายจะหันกลับมา และยำเกรงพระเจ้าอย่างแท้จริง และจะฝังรูปเคารพของพวกเขา โทบิต 14:2,6

แล้วโอเซียสก็กล่าวแก่พวกเขาว่า “พี่น้องทั้งหลาย จงมีกำลังใจเถิด เราอดทนอีกห้าวันเถิด ในช่วงเวลานั้นพระเจ้าของเราจะทรงหันพระเมตตามายังเรา เพราะพระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเราโดยสิ้นเชิง” ยูดิธ 7:30

ชาวเปอร์เซียหวาดหวั่นต่อความกล้าหาญของนาง และชาวมีเดียก็หวั่นเกรงต่อความเข้มแข็งของนาง เพราะภูเขาจะเคลื่อนจากรากฐานด้วยน้ำ หินจะละลายเหมือนขี้ผึ้งเมื่ออยู่ต่อหน้าท่าน แต่ท่านก็ทรงเมตตาต่อผู้ที่เกรงกลัวท่าน และไม่มีใครทำให้ชาวอิสราเอลหวาดกลัวอีกเลยในสมัยของยูดิธ หรือแม้แต่หลังจากที่นางตายไปนานแล้ว ยูดิธ 16:10,15,25

ข้าแต่พระเจ้า โปรดระลึกถึงพระองค์ในยามทุกข์ยากของเรา และโปรดประทานความกล้าหาญแก่ข้าพระองค์ ข้าแต่พระมหากษัตริย์แห่งประชาชาติ และพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งปวง ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพเหนือสิ่งอื่นใด โปรดฟังเสียงของผู้สิ้นหวัง และช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากเงื้อมมือของผู้ชั่วร้าย และช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความกลัว (เพิ่มเติมจาก เอสเธอร์ 14:12,19)

แล้วคนชอบธรรมจะยืนหยัดอย่างกล้าหาญต่อหน้าผู้ที่กดขี่ข่มเหงเขา และไม่เห็นคุณค่าของการกระทำของตนเลย (ปัญญาของโซโลมอน 5:1)

เพราะพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือทุกสิ่ง พระองค์จะไม่ทรงเกรงกลัวผู้ใด และจะไม่ทรงหวาดหวั่นต่อความยิ่งใหญ่ของผู้ใด เพราะพระองค์ทรงสร้างคนเล็กและคนใหญ่ และทรงห่วงใยทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน (ปัญญาของโซโลมอน 6:7)

เพราะเมื่อคนทั้งหลายไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจเต็มเปี่ยม พระองค์จึงทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และในหมู่ผู้ที่รู้ พระองค์ก็ทรงสำแดงความกล้าหาญของพวกเขาให้ปรากฏชัด (ปัญญาของโซโลมอน 12:17)

เพราะความกลัวนั้นไม่ใช่สิ่งอื่นใดเลย นอกจากการทรยศต่อความช่วยเหลือที่เหตุผลเสนอให้ (ปัญญาของโซโลมอน 17:12)

ความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นเกียรติ เป็นสง่าราศี เป็นความยินดี และเป็นมงกุฎแห่งความสุข ความเกรงกลัวพระเจ้าทำให้จิตใจเบิกบาน และให้ความสุข ความยินดี และอายุยืนยาว การเกรงกลัวพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา และปัญญานั้นถูกสร้างขึ้นมาพร้อมกับผู้ที่เชื่อในครรภ์ การเกรงกลัวพระเจ้าเป็นปัญญาบริบูรณ์ และทำให้คนอิ่มเอมด้วยผลของปัญญา ความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นมงกุฎแห่งปัญญา ทำให้สันติสุขและสุขภาพที่ดีเจริญงอกงาม ซึ่งทั้งสองอย่างนี้เป็นของประทานจากพระเจ้า และมันทำให้ความยินดีของผู้ที่รักพระองค์ทวีคูณ รากของปัญญาคือการเกรงกลัวพระเจ้า และกิ่งก้านของมันคืออายุยืนยาว ความเกรงกลัวพระเจ้าขับไล่บาป และที่ใดมีความเกรงกลัวพระเจ้า ที่นั่นก็ขับไล่ความโกรธ เพราะความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นปัญญาและคำสั่งสอน และความเชื่อและความอ่อนโยนเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย อย่าสงสัยในความเกรงกลัวพระเจ้าเมื่อเจ้าเป็นคนยากจน และอย่ามาหาพระองค์ด้วยใจสองมาตรฐาน อย่าเย่อหยิ่งตนเอง มิฉะนั้นท่านจะล้มลง และนำความอัปยศมาสู่จิตวิญญาณของท่าน และพระเจ้าจะทรงเปิดเผยความลับของท่าน และทรงทำให้ท่านล้มลงท่ามกลางที่ประชุม เพราะท่านไม่ได้มาด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าอย่างแท้จริง แต่ใจของท่านเต็มไปด้วยการหลอกลวง (ตัดตอนจากหนังสือปัญญาจารย์ บทที่ 1)

ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า จงรอคอยพระเมตตาของพระองค์ และอย่าหันเหไปจากพระองค์ มิฉะนั้นท่านจะพลาดพลั้ง ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า จงเชื่อในพระองค์ และรางวัลของท่านจะไม่ขาดหาย ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า จงหวังในสิ่งที่ดี และในความสุขนิรันดร์และพระเมตตา จงดูคนรุ่นก่อนๆ และดูเถิด มีใครบ้างที่วางใจในพระเจ้าแล้วต้องผิดหวัง? หรือมีใครบ้างที่ยำเกรงพระองค์แล้วถูกทอดทิ้ง? หรือพระองค์ทรงดูหมิ่นใครบ้างที่เรียกหาพระองค์? ปัญญาจารย์ 2:7-10

วิบัติแก่ใจที่หวาดกลัว มือที่อ่อนแรง และคนบาปที่เดินสองทาง! ปัญญาจารย์ 2:12

ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะไม่ฝ่าฝืนพระวจนะของพระองค์ และผู้ที่รักพระองค์จะรักษาทางของพระองค์ ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะแสวงหาสิ่งที่ดีที่พอพระทัยพระองค์ และผู้ที่รักพระองค์จะอิ่มเอมด้วยพระบัญญัติ ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะเตรียมจิตใจ และถ่อมตนต่อหน้าพระองค์ กล่าวว่า เราจะมอบถวายแด่พระเจ้า ไม่ใช่ในมือของมนุษย์ เพราะพระบารมีของพระองค์เป็นอย่างไร พระเมตตาของพระองค์ก็เป็นอย่างนั้น (ปัญญาจารย์ 2:15-18)

เกี่ยวกับการไถ่บาป อย่ากลัวที่จะเพิ่มบาปซ้ำเติม: ปัญญาจารย์ 5:5

เพื่อนแท้คือยาแห่งชีวิต และผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะพบเขา (ปัญญาจารย์ 6:16)

อย่าพยายามเป็นผู้พิพากษา เพราะท่านไม่สามารถลบล้างความผิดบาปได้ เกรงว่าท่านจะกลัวผู้มีอำนาจ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคขัดขวางความเที่ยงธรรมของท่าน จงยำเกรงพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจ และจงเคารพปุโรหิตของพระองค์ จงยำเกรงพระเจ้าและให้เกียรติปุโรหิต และจงถวายส่วนของเขาตามที่ทรงบัญชาไว้ คือผลแรก เครื่องบูชาไถ่บาป ของถวายที่บ่า เครื่องบูชาชำระให้บริสุทธิ์ และผลแรกของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย (ปัญญาจารย์ 7:6,29,31)

จงให้คนชอบธรรมร่วมรับประทานอาหารและดื่มกับเจ้า และจงให้การโอ้อวดของเจ้าอยู่ในความเกรงกลัวพระเจ้า (ปัญญาจารย์ 9:16)

ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าเป็นเมล็ดพันธุ์ที่แน่นอน และผู้ที่รักพระองค์เป็นต้นไม้ที่น่านับถือ ผู้ที่ไม่เคารพพระบัญญัติเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ไม่น่านับถือ ผู้ที่ละเมิดพระบัญญัติเป็นเมล็ดพันธุ์ที่หลอกลวง ในหมู่พี่น้อง ผู้ที่เป็นผู้นำย่อมน่านับถือเช่นเดียวกับผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าในสายตาของเขา ความยำเกรงพระเจ้านำไปสู่การได้รับอำนาจ แต่ความหยาบคายและความเย่อหยิ่งจะทำให้สูญเสียอำนาจนั้น ไม่ว่าเขาจะร่ำรวย มีฐานะ หรือยากจน เกียรติของพวกเขาคือความยำเกรงพระเจ้า (ปัญญาจารย์ 10:19-22)

พระเจ้าทรงเกลียดชังสิ่งน่ารังเกียจทั้งปวง และผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะไม่รักสิ่งนั้น พระองค์ทรงเฝ้ามองผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์ทรงทราบการกระทำทุกอย่างของมนุษย์ (ปัญญาจารย์ 15:13,19)

และทรงบันดาลให้สรรพสัตว์ทั้งปวงเกรงกลัวมนุษย์ และทรงประทานอำนาจเหนือสัตว์ร้ายและนกทั้งหลาย (ปัญญาจารย์ 17:4)

คนฉลาดจะเกรงกลัวในทุกสิ่ง และในวันที่ทำบาป เขาจะระวังไม่ให้กระทำผิด แต่คนโง่จะไม่สังเกตเวลา (ปัญญาจารย์ 18:27)

ถ้าเจ้าได้ยินคำใดแล้ว จงปล่อยให้คำนั้นตายไปพร้อมกับเจ้า และจงกล้าหาญเถิด คำนั้นจะไม่ทำร้ายเจ้า ความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นก้าวแรกที่จะได้รับการยอมรับจากพระองค์ และสติปัญญาจะนำมาซึ่งความรักของพระองค์ ความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นสติปัญญาทั้งปวง และในสติปัญญาทั้งปวงนั้นเองคือการปฏิบัติตามพระบัญญัติ และการรู้จักฤทธานุภาพของพระองค์ (ปัญญาจารย์ 19:10,18,20)

ผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าจะได้รับความเข้าใจในพระบัญญัตินั้น และความยำเกรงพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ก็คือปัญญา (ปัญญาจารย์ 21:11)

เสาที่ตั้งอยู่บนที่สูงจะต้านทานลมไม่ได้ฉันใด หัวใจที่หวาดกลัวในจินตนาการของคนโง่ก็ไม่อาจต้านทานความกลัวใดๆ ได้ ถ้าเจ้าได้พูดจาไม่ดีต่อเพื่อนของเจ้า ก็อย่ากลัวเลย เพราะอาจมีการคืนดีกันได้ เว้นแต่การตำหนิ การหยิ่งผยอง การเปิดเผยความลับ หรือการทรยศหักหลัง เพราะเหตุเหล่านี้เพื่อนทุกคนก็จะจากไป (ปัญญาจารย์ 22:18,22)

และบรรดาผู้ที่เหลืออยู่จะรู้ว่าไม่มีสิ่งใดดีไปกว่าความเกรงกลัวพระเจ้า และไม่มีสิ่งใดหวานชื่นไปกว่าการเอาใจใส่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า (ปัญญาจารย์ 23:27)

ประสบการณ์มากมายเป็นดั่งมงกุฎของคนชรา และความยำเกรงพระเจ้าเป็นดั่งเกียรติยศของพวกเขา ความยำเกรงพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของความรักของพระองค์ และความเชื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการยึดมั่นในพระองค์ (ปัญญาจารย์ 25:6,12)

ภรรยาที่ดีเป็นส่วนแบ่งที่ดี ซึ่งจะมอบให้แก่ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า หญิงที่ไร้ยางอายจะถูกนับว่าเหมือนสุนัข แต่หญิงที่ละอายใจจะเกรงกลัวพระเจ้า (ปัญญาจารย์ 26:3,25)

ถ้าผู้ใดไม่ประพฤติตนอย่างเคร่งครัดในความยำเกรงพระเจ้า วงศ์ตระกูลของเขาจะพังพินาศในไม่ช้า ปัญญาจารย์ 27:3

ความตายนั้นเป็นความตายที่ชั่วร้าย หลุมฝังศพยังดีกว่าความตายนั้นเสียอีก ความตายนั้นจะไม่มีอำนาจเหนือผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า และพวกเขาจะไม่ถูกเผาด้วยเปลวไฟนั้น (ปัญญาจารย์ 28:21-22)

ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะพบความยุติธรรม และจะจุดประกายความยุติธรรมดุจแสงสว่าง ปัญญาจารย์ 32:16

จิตวิญญาณของผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าจะดำรงอยู่ เพราะความหวังของเขาอยู่ในพระองค์ผู้ทรงช่วยเขาให้รอด ผู้ใดเกรงกลัวพระเจ้าก็จะไม่กลัวหรือหวาดหวั่น เพราะพระองค์ทรงเป็นความหวังของเขา ปัญญาจารย์ 34:13-14

ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของสรรพสิ่ง และขอทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงส่งความเกรงกลัวพระองค์มายังประชาชาติทั้งหลายที่ไม่แสวงหาพระองค์ ขอทรงยกพระหัตถ์ขึ้นต่อต้านประชาชาติต่างชาติ และให้พวกเขาได้เห็นฤทธานุภาพของพระองค์ ปัญญาจารย์ 36:1-3

ความร่ำรวยและกำลังวังชาทำให้จิตใจเบิกบาน แต่ความยำเกรงพระเจ้าอยู่เหนือทั้งสองอย่างนั้น ความยำเกรงพระเจ้าทำให้ไม่ขาดสิ่งใด และไม่จำเป็นต้องแสวงหาความช่วยเหลือ ความยำเกรงพระเจ้าเปรียบเสมือนสวนที่อุดมสมบูรณ์และปกคลุมพระองค์ไว้เหนือสง่าราศีทั้งปวง (ปัญญาจารย์ 40:26-27)

อย่ากลัวโทษประหาร จงระลึกถึงผู้ที่อยู่มาก่อนเจ้าและผู้ที่จะมาหลังจากเจ้า เพราะนี่คือคำพิพากษาของพระเจ้าเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง (ปัญญาจารย์ 41:3)

และพระองค์ทรงประทานบุตรชายผู้มีเมตตาจากโมเสส ผู้เป็นที่โปรดปรานของคนทั้งปวง คือโมเสส ผู้เป็นที่รักของพระเจ้าและมนุษย์ ผู้ซึ่งอนุสรณ์สถานของเขาน่าสรรเสริญ พระองค์ทรงทำให้เขาเหมือนกับบรรดาผู้บริสุทธิ์ผู้ทรงเกียรติ และทรงยกย่องเขา จนศัตรูของเขาเกรงกลัวเขา ด้วยคำพูดของเขา พระองค์ทรงทำให้การอัศจรรย์ทั้งหลาย

สิ้นสุดลง และทรงทำให้เขามีเกียรติในสายพระเนตรของกษัตริย์ทั้งหลาย และทรงประทานบัญชาแก่เขาสำหรับประชาชนของเขา และทรงสำแดงพระสิริส่วนหนึ่งแก่เขา (ปัญญาจารย์ 45:1-3)

ผู้ที่ได้รับเกียรติลำดับที่สามคือฟีนีส บุตรของเอเลอาซาร์ เพราะเขามีความกระตือรือร้นในความเกรงกลัวพระเจ้า และยืนหยัดด้วยความกล้าหาญ เมื่อประชาชนกลับใจและทำการคืนดีกับอิสราเอล (ปัญญาจารย์ 45:23)

ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงบันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเกรงกลัวพระองค์ เพื่อเราจะได้ทูลขอต่อพระนามของพระองค์ และสรรเสริญพระองค์ในขณะที่เราตกเป็นเชลย เพราะเราได้ระลึกถึงความผิดบาปทั้งปวงของบรรพบุรุษของเราที่ได้ทำบาปต่อหน้าพระองค์ พระองค์ผู้ทรงส่งแสงสว่างไป และแสงสว่างนั้นก็ไป พระองค์ทรงเรียกแสงสว่างนั้นกลับมา และแสงสว่างนั้นก็เชื่อฟังพระองค์ด้วยความเกรงกลัว (บารุค 3:7,33)

บัดนี้ พวกท่านจะได้เห็นรูปเคารพในบาบิโลน ทำจากเงิน ทอง และไม้ แบกไว้บนบ่า ทำให้ชนชาติต่างๆ หวาดกลัว โดยสิ่งเหล่านี้ทำให้รู้ว่ารูปเคารพเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้า ฉะนั้นอย่ากลัวเลย โดยสิ่งนี้พวกท่านจะรู้ว่ารูปเคารพเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้า ฉะนั้นอย่ากลัวเลย หญิงที่กำลังมีประจำเดือนและหญิงที่กำลังคลอดบุตรกินเครื่องบูชาของพวกนั้น โดยสิ่งเหล่านี้พวกท่านจะรู้ว่ารูปเคารพเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้า ฉะนั้นอย่ากลัวเลย เพราะฉะนั้นเมื่อรู้แล้วว่ารูปเคารพเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้า อย่ากลัวเลย ดังนั้นจึงไม่ปรากฏชัดแก่เราเลยว่ารูปเคารพเหล่านั้นเป็นพระเจ้า ฉะนั้นอย่ากลัวเลย (จดหมายของเยเรมีย์ 1:4, 16, 23, 29, 65, 69)

และบัดนี้เราติดตามพระองค์ด้วยสุดใจ เรายำเกรงพระองค์ และแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ คำอธิษฐานของอาซาริยาห์ 1:18

ข้าแต่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดของบรรพบุรุษของเรา คืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบ และเชื้อสายชอบธรรมของพวกเขา ผู้ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน พร้อมด้วยเครื่องประดับทั้งปวง ผู้ทรงกั้นทะเลด้วยพระบัญชาของพระองค์ ผู้ทรงปิดกั้นทะเลลึก และประทับตราไว้ด้วยพระนามอันน่าเกรงขามและรุ่งโรจน์ของพระองค์ ผู้ซึ่งมนุษย์ทุกคนเกรงกลัวและตัวสั่นต่อหน้าฤทธานุภาพของพระองค์ เพราะความยิ่งใหญ่แห่งพระสิริของพระองค์นั้นไม่อาจทนได้ และพระพิโรธของพระองค์ที่มีต่อคนบาปนั้นก็ไม่อาจคาดคิดได้ แต่พระสัญญาแห่งพระเมตตาของพระองค์นั้นไม่อาจวัดได้และไม่อาจหยั่งรู้ได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สูงสุด ทรงมีพระเมตตากรุณาอย่างยิ่ง ทรงอดทน ทรงพระกรุณาอย่างยิ่ง และทรงกลับพระทัยในความชั่วร้ายของมนุษย์ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาด้วยพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ว่าจะทรงให้การกลับใจและการอภัยโทษแก่ผู้ที่ได้ทำบาปต่อพระองค์ และด้วยพระเมตตาอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดให้คนบาปกลับใจ เพื่อพวกเขาจะได้รับความรอด ฉะนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของคนชอบธรรม พระองค์มิได้ทรงกำหนดให้การกลับใจเป็นของคนชอบธรรมเท่านั้น เช่น อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ผู้ซึ่งไม่ได้ทำบาปต่อพระองค์ แต่พระองค์ทรงกำหนดให้ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปกลับใจ เพราะข้าพระองค์ได้ทำบาปมากมายเหลือเกิน ข้าแต่พระเจ้า การล่วงละเมิดของข้าพระองค์ทวีคูณขึ้น การล่วงละเมิดของข้าพระองค์ทวีคูณขึ้น และข้าพระองค์ไม่สมควรที่จะมองเห็นฟ้าสวรรค์เพราะความชั่วช้ามากมายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ถูกพันธนาการด้วยโซ่ตรวนมากมายจนไม่สามารถเงยหน้าขึ้นได้ และไม่สามารถปลดปล่อยได้เลย เพราะข้าพระองค์ได้ทำให้พระองค์ทรงพิโรธ และได้ทำชั่วต่อหน้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่ได้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และไม่ได้รักษาพระบัญญัติของพระองค์ ข้าพระองค์ได้ตั้งสิ่งที่น่ารังเกียจ และได้ทวีความผิดบาปมากมาย ฉะนั้นบัดนี้ข้าพระองค์จึงคุกเข่าลงด้วยใจจริง วิงวอนขอพระคุณจากพระองค์ ข้าพระองค์ได้ทำบาปแล้ว ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ได้ทำบาป และข้าพระองค์ยอมรับความผิดบาปของข้าพระองค์ ฉะนั้น ข้าพระองค์จึงวิงวอนพระองค์ด้วยความนอบน้อม โปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า โปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ และอย่าทำลายข้าพระองค์ด้วยความผิดบาปของข้าพระองค์เลย อย่าทรงพิโรธข้าพระองค์ตลอดไป โดยทรงเก็บความชั่วร้ายไว้สำหรับข้าพระองค์ และอย่าทรงลงโทษข้าพระองค์ให้ตกไปอยู่ในที่ต่ำต้อยของแผ่นดินโลก เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า คือพระเจ้าของบรรดาผู้ที่กลับใจ และในข้าพระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงความดีทั้งหมดของพระองค์ เพราะพระองค์จะทรงช่วยข้าพระองค์ผู้ไม่คู่ควรให้รอด ตามพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ฉะนั้น ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ตลอดไปตลอดชีวิตของข้าพระองค์ เพราะอำนาจทั้งปวงในสวรรค์สรรเสริญพระองค์ และพระสิริเป็นของพระองค์ตลอดไปเป็นนิจ อาเมน คำอธิษฐานของมานาเสห์ 1:1

อย่ากลัวถ้อยคำของคนบาปเลย เพราะเกียรติของเขาจะเป็นเหมือนมูลสัตว์และหนอน 1 มัคคาบี 2:62

ในการกระทำของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นเหมือนสิงโต และเหมือนลูกสิงโตที่คำรามเพื่อล่าเหยื่อ เพราะพระองค์ทรงไล่ตามคนชั่ว และทรงค้นหาพวกเขา และทรงเผาผลาญผู้ที่รังควานประชาชนของพระองค์ ฉะนั้นคนชั่วจึงหดตัวลงเพราะความกลัวพระองค์ และบรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายก็เดือดร้อน เพราะความรอดพ้นสำเร็จในพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้กษัตริย์หลายองค์โศกเศร้า และทรงทำให้ยาโคบยินดีด้วยการกระทำของพระองค์ และอนุสรณ์ของพระองค์ก็ได้รับการสรรเสริญเป็นนิจ 1 มัคคาบี 3:4-7

ชัยชนะในการรบไม่ได้อยู่ที่จำนวนทหารมากมาย แต่มาจากสวรรค์ พวกเขามาโจมตีเราด้วยความเย่อหยิ่งและความชั่วร้าย เพื่อทำลายเรา ภรรยาและลูกๆ ของเรา และเพื่อปล้นชิงทรัพย์สินของเรา แต่เราต่อสู้เพื่อชีวิตและกฎหมายของเรา เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงล้มล้างพวกเขาต่อหน้าเรา และสำหรับท่านทั้งหลาย อย่ากลัวพวกเขาเลย 1 มัคคาบี 3:19-22

แล้วความกลัวของยูดาสและพี่น้องของเขาก็เริ่มเกิดขึ้น และความหวาดหวั่นอย่างใหญ่หลวงก็เริ่มเกิดขึ้นกับบรรดาประชาชาติรอบข้าง (1 มัคคาบี 3:25)

แต่สำหรับผู้ที่กำลังสร้างบ้าน หรือได้หมั้นหมายภรรยาแล้ว หรือกำลังปลูกสวนองุ่น หรือผู้ที่หวาดกลัวนั้น พระองค์ทรงบัญชาให้พวกเขากลับไปยังบ้านของตนตามกฎหมาย 1 มัคคาบี 3:56

แล้วยูดาสก็กล่าวแก่พวกที่อยู่กับเขาว่า “อย่ากลัวคนจำนวนมากของพวกเขา และอย่ากลัวการโจมตีของพวกเขา จงระลึกถึงวิธีที่บรรพบุรุษของเราได้รับการช่วยให้รอดในทะเลแดง เมื่อฟาโรห์ยกทัพไล่ตามพวกเขามา” 1 มัคคาบี 4:8-9

เมื่อทำเช่นนั้นแล้ว ยูดาสก็กลับมาพร้อมกับกองทัพของเขาหลังจากไล่ตามพวกนั้นมา และกล่าวแก่ประชาชนว่า “อย่าโลภในของที่ยึดมาได้ เพราะว่ามีการรบอยู่ข้างหน้าเรา และกอร์เกียสกับกองทัพของเขาก็อยู่ที่นี่บนภูเขาใกล้เราแล้ว แต่จงยืนหยัดต่อสู้กับศัตรูของเราและเอาชนะพวกเขาเสียก่อน แล้วหลังจากนั้นพวกท่านจึงค่อยยึดของที่ยึดมาได้” 1 มัคคาบี 4:16-18

ฉะนั้นเขาจึงวิ่งเข้าไปหาศัตรูอย่างกล้าหาญท่ามกลางสนามรบ สังหารศัตรูทั้งทางขวาและทางซ้าย จนศัตรูแตกกระเจิงไปทั้งสองฝ่าย 1 มัคคาบี 6:45

ขอพระเจ้าทรงเมตตาต่อท่านทั้งหลาย และทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ และขอทรงประทานใจให้ท่านทั้งหลายรับใช้พระองค์ และทำตามพระประสงค์ของพระองค์ด้วยความกล้าหาญและความเต็มใจ 2 มัคคาบี 1:2-3

และคำอธิษฐานนั้นเป็นดังนี้ ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ผู้ทรงน่าเกรงขามและทรงฤทธิ์ ทรงเที่ยงธรรมและทรงเมตตา และเป็นพระมหากษัตริย์องค์เดียวผู้ทรงพระคุณยิ่ง 2 มัคคาบี 1:24

ขณะที่เขาอยู่ที่นั่นพร้อมกับทหารองครักษ์เฝ้าคลังสมบัติอยู่นั้น พระเจ้าแห่งวิญญาณและเจ้าแห่งอำนาจทั้งปวงได้ทรงบันดาลให้เกิดปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่ จนบรรดาผู้ที่กล้าเข้ามากับเขาต่างตกตะลึงในฤทธานุภาพของพระเจ้า เป็นลมหมดสติ และหวาดกลัวอย่างยิ่ง 2 มัคคาบี 3:24

แต่พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงสำแดงพระเกียรติสถานที่ของพระองค์อย่างอัศจรรย์ เพราะพระวิหารซึ่งก่อนหน้านี้เต็มไปด้วยความหวาดกลัวและความทุกข์ยาก เมื่อพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทรงปรากฏ พระวิหารก็เต็มไปด้วยความยินดีและความสุข 2 มัคคาบี 3:30

และจงเป็นแบบอย่างที่น่ายกย่องแก่คนหนุ่มสาวที่เต็มใจและกล้าหาญที่จะตายเพื่อพระบัญญัติอันทรงเกียรติและศักดิ์สิทธิ์ และเมื่อเขาพูดคำเหล่านั้นแล้ว เขาก็ถูกนำไปทรมานทันที พวกที่นำเขาไปนั้นได้เปลี่ยนความประสงค์ดีพวกเขาพาเขาไปในที่ที่น่ารังเกียจก่อนหน้านั้นเล็กน้อย เพราะพวกเขาคิดว่าคำพูดเหล่านั้นมาจากความคิดที่สิ้นหวัง แต่เมื่อเขาใกล้จะตายด้วยการถูกเฆี่ยนตี เขาก็คร่ำครวญและกล่าวว่า “เป็นที่ประจักษ์แก่พระเจ้าผู้ทรงรอบรู้แล้วว่าข้าพเจ้าอาจได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากความตายได้ แต่บัดนี้ข้าพเจ้าต้องทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสทางร่างกายด้วยการถูกเฆี่ยนตี แต่ในใจข้าพเจ้าพอใจที่จะทนทุกข์สิ่งเหล่านี้ เพราะข้าพเจ้าเกรงกลัวพระองค์” และด้วยเหตุนี้ ชายผู้นี้จึงตายไป โดยทิ้งความตายของเขาไว้เป็นแบบอย่างของความกล้าหาญอันสูงส่ง และเป็นอนุสรณ์แห่งคุณธรรม ไม่เพียงแต่แก่คนหนุ่มสาวเท่านั้น แต่แก่คนทั้งชาติของเขาด้วย 2 มัคคาบี 6:28-31

และกล่าวอย่างกล้าหาญว่า “สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าได้รับจากสวรรค์ และเพราะพระบัญญัติของพระองค์ ข้าพเจ้าจึงดูหมิ่นสิ่งเหล่านี้ และข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รับสิ่งเหล่านี้คืนจากพระองค์” จนกระทั่งกษัตริย์และบรรดาผู้ที่อยู่กับพระองค์ต่างประหลาดใจในความกล้าหาญของชายหนุ่ม เพราะเขาไม่สนใจความเจ็บปวดเลย แต่มารดานั้นน่าอัศจรรย์ยิ่งกว่าสิ่งใดๆ และสมควรได้รับการจดจำอย่างมีเกียรติ เพราะเมื่อนางเห็นบุตรชายทั้งเจ็ดคนถูกฆ่าตายภายในวันเดียว นางก็อดทนด้วยความกล้าหาญ เพราะความหวังที่นางมีในพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น นางยังตักเตือนพวกเขาแต่ละคนด้วยภาษาของนางเอง ด้วยจิตใจที่กล้าหาญ และด้วยความกล้าหาญแบบหญิง นางจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า (2 มัคคาบี 7:11-12,20-21)

อย่ากลัวผู้ทรมานนี้เลย แต่จงยอมรับความตายของเจ้าเถิด เพราะเจ้าสมควรแก่พี่น้องของเจ้า เพื่อเราจะรับเจ้ากลับมาด้วยความเมตตาร่วมกับพี่น้องของเจ้า 2 มัคคาบี 7:29

พวกที่หวาดกลัวและไม่ไว้วางใจความยุติธรรมของพระเจ้า จึงหนีไป 2 มัคคาบี 8:13

ดังนั้นมัคคาบีจึงเรียกคนของเขามารวมกันหกพันคน และกำชับพวกเขาอย่าได้หวาดกลัวศัตรู หรือเกรงกลัวกองทัพต่างชาติจำนวนมากที่ยกทัพมาอย่างไม่ถูกต้อง แต่จงต่อสู้ด้วยความกล้าหาญ (2 มัคคาบี 8:16)

เมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกเขาฮึกเหิมด้วยถ้อยคำเหล่านี้ และพร้อมที่จะสละชีพเพื่อพระบัญญัติและเพื่อประเทศชาติแล้ว พระองค์จึงทรงแบ่งกองทัพออกเป็นสี่ส่วน และทรงรวมพี่น้องของพระองค์เองเข้ากับกองทัพ โดยให้ผู้นำของแต่ละกองคือซีโมน โยเซฟ และโยนาธาน แต่ละคนได้รับมอบหมายให้ดูแลทหารหนึ่งพันห้าร้อยคน (2 มัคคาบี 8:21-22)

แต่พวกที่อยู่กับมัคคาบีได้ล้อมป้อมปราการอย่างกล้าหาญเป็นเวลาสี่วัน อย่างไรก็ตาม ในวันที่ห้าเช้าตรู่ ชายหนุ่มยี่สิบคนจากกองทหารของมัคคาบี เกิดความโกรธแค้นเพราะคำกล่าวหมิ่นประมาท จึงบุกโจมตีป้อมปราการอย่างกล้าหาญและฆ่าทุกคนที่พบเจอด้วยความกล้าหาญอย่างยิ่ง 2 มัคคาบี 10:33,35

และในที่สุดพวกเขาก็ทำให้ค่ายเต็มไปด้วยความหวาดกลัวและความวุ่นวาย แล้วก็จากไปอย่างราบรื่น 2 มัคคาบี 13:16

เพราะในสมัยก่อน เมื่อพวกเขายังไม่ปะปนกับคนต่างชาติ เขาถูกกล่าวหาว่าเป็นชาวยิว และเขาก็กล้าหาญเสี่ยงชีวิตและร่างกายของตนเพื่อศาสนาของชาวยิวอย่างสุดกำลัง แต่เนื่องจากรีบร้อนจึงพลาดเป้า ฝูงชนก็พากันวิ่งเข้ามาทางประตู เขาจึงวิ่งอย่างกล้าหาญไปที่กำแพง และกระโดดลงไปอย่างกล้าหาญท่ามกลางฝูงชนที่หนาแน่นที่สุด 2 มัคคาบี 14:38,43

ฉะนั้นท่านจึงตักเตือนประชาชนของท่านว่าอย่ากลัวการยกทัพของคนต่างชาติมาโจมตี แต่ให้ระลึกถึงความช่วยเหลือที่พวกเขาเคยได้รับจากสวรรค์ในอดีต และจงคาดหวังชัยชนะและความช่วยเหลือที่จะมาถึงพวกเขาจากพระผู้เป็นเจ้า 2 มัคคาบี 15:8

เมื่อได้รับกำลังใจอย่างดีจากถ้อยคำของยูดาส ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ดีมากและสามารถปลุกเร้าความกล้าหาญและเสริมกำลังใจให้แก่คนหนุ่ม พวกเขาจึงตัดสินใจที่จะไม่ตั้งค่าย แต่จะบุกโจมตีอย่างกล้าหาญและต่อสู้ตัดสินคดีอย่างสมศักดิ์ศรี เพราะเมือง สถานศักดิ์สิทธิ์ และพระวิหารตกอยู่ในอันตราย 2 มัคคาบี 15:17

ฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ขอทรงส่งทูตสวรรค์ที่ดีมาอยู่ข้างหน้าเรา เพื่อให้พวกเขากลัวและหวาดหวั่น และด้วยฤทธิ์อำนาจแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ ขอให้ผู้ที่มากล่าวร้ายต่อประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์นั้น หวาดผวาด้วยเถิด และเขาก็จบลงเพียงเท่านี้ 2 มัคคาบี 15:23-24

อีโนค

และพระองค์ทรงตอบและตรัสกับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของพระองค์ว่า “อย่ากลัวเลย เอโนค เจ้าเป็นคนชอบธรรมและเป็นผู้เขียนความชอบธรรม จงเข้ามาใกล้และฟังเสียงของเราเถิด” เอโนค 15:1

อย่ากลัวคนบาปเลย เหล่าผู้ชอบธรรมทั้งหลาย เพราะพระเจ้าจะทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของพวกท่านอีกครั้ง เพื่อพวกท่านจะได้พิพากษาพวกเขาตามความประสงค์ของพวกท่าน (เอโนค 95:3)

ฉะนั้นอย่ากลัวเลย พวกเจ้าผู้ซึ่งได้รับความทุกข์ทรมาน เพราะการเยียวยาจะเป็นส่วนของพวกเจ้า และแสงสว่างเจิดจ้าจะส่องสว่างแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าจะได้ยินเสียงแห่งการพักผ่อนจากสวรรค์ เอนอค 96:3

และพระองค์จะทรงแต่งตั้งผู้พิทักษ์จากบรรดาทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์มาคุ้มครองบรรดาผู้ชอบธรรมและผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายดุจดังดวงตา จนกว่าพระองค์จะทรงทำลายความชั่วร้ายและบาปทั้งปวง และถึงแม้ผู้ชอบธรรมจะหลับไปนาน พวกเขาก็ไม่ต้องกลัวอะไรเลย (เอโนค 100:5)

จงสังเกตดูฟ้าสวรรค์เถิด โอ บุตรแห่งฟ้าสวรรค์เอ๋ย และจงสังเกตดูสรรพสิ่งทั้งปวงที่พระผู้สูงสุดทรงกระทำ และจงยำเกรงพระองค์ และอย่ากระทำการชั่วร้ายใดๆ ในสายพระเนตรของพระองค์เลย (เอโนค 101:1)

อย่ากลัวเลย โอผู้ชอบธรรมทั้งหลาย และจงมีความหวังเถิด โอผู้ที่ตายไปในความชอบธรรม (เอโนค 102:4)

และบัดนี้อย่ากลัวเลย บรรดาผู้ชอบธรรมทั้งหลาย เมื่อท่านเห็นคนบาปทั้งหลายกำลังเจริญรุ่งเรืองและประสบความสำเร็จในทางของพวกเขา อย่าเป็นพวกเดียวกับพวกเขา แต่จงอยู่ให้ห่างจากความรุนแรงของพวกเขา เพราะท่านจะได้เป็นพวกเดียวกับกองทัพแห่งสวรรค์ เอนอค 104:6

จาเชอร์

และเมธูเซลาห์ประพฤติตนอย่างเที่ยงธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า ดังที่เอโนคผู้เป็นบิดาได้สั่งสอนไว้ และตลอดชีวิตของเขา เขาก็สอนให้มนุษย์มีสติปัญญา ความรู้ และความยำเกรงพระเจ้า และเขาไม่หันเหจากทางที่ดีไปทางขวาหรือทางซ้ายเลย ยาเชอร์ 4:3

และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า อย่ากลัวและอย่าตื่นตระหนกเลย เพราะศัตรูทั้งหมดของเราจะอยู่ในมือของเรา และพวกท่านจะทำกับพวกเขาอย่างไรก็ได้ตามใจชอบ (ยาเชอร์ 7:36)

แล้วกษัตริย์ก็เสด็จมาประทับอยู่เบื้องหน้าซาราย และดูเถิด ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาปรากฏแก่พวกเขา และตรัสกับซารายว่า อย่ากลัวเลย เพราะพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว (ยาเชอร์ 15:20)

ในเวลานั้น พระเจ้าทรงปรากฏแก่ Abram อีกครั้งที่เมืองเฮบรอน และตรัสกับเขาว่า “อย่ากลัวเลย รางวัลของเจ้าใหญ่ยิ่งนักในสายพระเนตรของเรา เพราะเราจะไม่ละทิ้งเจ้า จนกว่าเราจะทำให้เจ้ามีลูกหลานทวีคูณ และอวยพรเจ้า และทำให้เชื้อสายของเจ้ามากมายเหมือนดวงดาวในฟ้าสวรรค์ ซึ่งวัดหรือนับไม่ได้ และเราจะมอบดินแดนเหล่านี้ทั้งหมดที่เจ้าเห็นด้วยตาของเจ้าให้แก่เชื้อสายของเจ้า เป็นมรดกแก่พวกเขาตลอดไป จงเข้มแข็งและอย่ากลัว จงดำเนินชีวิตต่อหน้าเราและประพฤติตนให้สมบูรณ์” (ยาเชร 16:20-21)

และทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้พบเธอ ณ ที่ซึ่งเธอหนีไปอยู่ ณ ริมบ่อน้ำ และท่านกล่าวแก่เธอว่า อย่ากลัวเลย เพราะเราจะเพิ่มพูนเชื้อสายของเจ้า เจ้าจะมีบุตรชาย และเจ้าจะตั้งชื่อเขาว่าอิชมาเอล ฉะนั้นจงกลับไปหาซารายนายหญิงของเจ้า และจงยอมอยู่ใต้อำนาจของนางเถิด (ยาเชอร์ 16:34)

และพระเจ้าตรัสกับซาตานว่า “เจ้าได้พิจารณาอับราฮัมผู้รับใช้ของเราแล้วหรือ? เพราะไม่มีผู้ใดเหมือนเขาในโลกนี้ เขาเป็นคนสมบูรณ์และซื่อตรงต่อหน้าเรา เป็นคนเกรงกลัวพระเจ้าและหลีกเลี่ยงความชั่วร้าย เราขอสาบานว่า หากเราบอกเขาว่า จงนำอิสอัคบุตรชายของเจ้ามาอยู่ต่อหน้าเรา เขาจะไม่หวงอิสอัคไว้ และยิ่งกว่านั้น หากเราบอกเขาให้นำเครื่องบูชาเผาจากฝูงแกะหรือฝูงวัวของเขามาถวายต่อหน้าเรา” (ยาเชร 22:54)

ในเวลานั้น พระเจ้าทรงปรากฏแก่ Abraham และทรงเรียกเขาจากสวรรค์ว่า “อย่าแตะต้องเด็กนั้น และอย่าทำสิ่งใดแก่เขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้าเกรงกลัวพระเจ้าในการกระทำเช่นนี้ และในการไม่หวงลูกชายของเจ้า ลูกชายคนเดียวของเจ้าจากเรา” (ยาเชอร์ 23:69)

และไม่มีผู้ใดที่เกรงกลัวพระเจ้าเหมือนอับราฮัม เพราะอับราฮัมเกรงกลัวพระเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย และรับใช้พระเจ้า และดำเนินชีวิตตามทางของพระองค์ตลอดมาตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวันตาย (ยาเชอร์ 26:34)

และความกลัวและความหวาดหวั่นของยาโคบก็ตกอยู่กับเอซาวผู้เป็นพี่ชาย เพราะเอซาวกลัวยาโคบมากเนื่องจากสิ่งที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้กระทำต่อเอซาว และความโกรธของเอซาวที่มีต่อยาโคบก็เปลี่ยนเป็นความเมตตา เมื่อเอซาวเห็นยาโคบวิ่งเข้ามาหา เขาก็วิ่งเข้าไปหายาโคบด้วย และเขาก็โอบกอดยาโคบไว้ และทั้งสองก็จูบกันและร้องไห้ พระเจ้าทรงบันดาลให้คนเหล่านั้นที่มากับเอซาวเกิดความกลัวและความเมตตาต่อยาโคบ พวกเขาก็จูบและกอดยาโคบด้วย และเอลีฟาซ บุตรชายของเอซาว พร้อมด้วยพี่น้องอีกสี่คนของเอซาว ก็ร้องไห้ไปกับยาโคบ และพวกเขาก็จูบและกอดยาโคบ เพราะความกลัวยาโคบได้ตกอยู่กับพวกเขาทั้งหมด (ยาเชอร์ 32:55-58)

จงสงบใจเกี่ยวกับพวกเขาและจงละทิ้งความกลัวเสีย แต่จงวางใจในพระเจ้าของเรา และอธิษฐานต่อพระองค์เพื่อทรงช่วยเหลือเราและช่วยเราให้รอดพ้น และทรงมอบศัตรูของเราไว้ในมือของเรา และยูดาห์กล่าวแก่ซีเมโอนและเลวี และแก่พี่น้องทั้งหมดของเขาว่า จงเสริมกำลังตนเองและเป็นบุตรแห่งความกล้าหาญ เพราะพระเจ้าของเราทรงอยู่กับเรา อย่ากลัวพวกเขาเลย ยาเชอร์ 34:56,59

และพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของอิสอัคและยาโคบ และพระองค์ทรงทำให้บรรดาที่ปรึกษาของกษัตริย์เหล่านั้นเต็มไปด้วยความกลัวและความหวาดผวาอย่างใหญ่หลวง จนพวกเขาร้องออกมาเป็นเสียงเดียวกันว่า “วันนี้ท่านโง่เขลาหรือ หรือว่าท่านไม่มีความเข้าใจเลยหรือ ที่จะไปรบกับชาวฮีบรู และทำไมท่านจึงยินดีในความพินาศของท่านเองในวันนี้? ดูเถิด มีสองคนในนั้นมาถึงเมืองเชเคมโดยไม่เกรงกลัวหรือหวาดผวา และพวกเขาฆ่าชาวเมืองทั้งหมด ไม่มีใคร

ลุกขึ้นต่อต้านพวกเขาได้ แล้วท่านจะต่อสู้กับพวกเขาทั้งหมดได้อย่างไร? และบรรดากษัตริย์ก็หันหลังกลับและยับยั้งตนเองจากบุตรชายของยาโคบ เพราะพวกเขาไม่กล้าเข้าใกล้เพื่อทำสงครามกับพวกเขา เพราะพวกเขากลัวพวกเขาอย่างมาก และใจของพวกเขาก็อ่อนระทวยลงเพราะความกลัวนั้น" ยาเชร 35:2-3,23

ความกลัวและความหวาดผวาเข้าครอบงำจิตใจของพวกเขาเพราะเหตุบุตรของยาโคบ พวกเขากลัวพวกนั้นอย่างมาก และถอยหนีเข้าไปในเมือง บุตรของยาโคบไล่ตามพวกเขาไปจนถึงประตูเมือง และเข้าประชิดตัวพวกเขาในเมือง มีชายหญิงประมาณแปดสิบคนปีนขึ้นกำแพงเมืองมาล้อมรอบยูดาห์ พระเจ้าทรงดลใจให้พวกเขากลัวยูดาห์ จนพวกเขาไม่สามารถเข้าใกล้พระองค์ได้ และชายผู้แข็งแกร่งคนนี้หลังจากที่ได้ทำร้ายยูดาห์แล้ว ก็วิ่งหนีเอาชีวิตรอดด้วยความกลัวยูดาห์ เท้าของเขาลื่นบนกำแพงและล้มลงท่ามกลางบุตรของยาโคบที่อยู่ด้านล่างกำแพง บุตรของยาโคบจึงฟาดฟันและฆ่าเขา (ยาเชอร์ 39:8,35,39)

และบรรดาชาวเมืองทั้งหลายของชาวคานาอัน และบรรดาผู้ที่อยู่ฝั่งตรงข้ามแม่น้ำจอร์แดน ต่างก็หวาดกลัวบุตรชายของยาโคบอย่างมาก เพราะพวกเขาพูดว่า "ดูเถิด สิ่งต่างๆ จะเกิดขึ้นกับเราเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับเมืองเหล่านั้น เพราะใครเล่าจะต้านทานกำลังอันยิ่งใหญ่ของพวกเขาได้?" ยาเชร 40:10

ฉะนั้น โยเซฟลูกชายของข้าพเจ้าเอ๋ย จงมีความหวังในพระเจ้า และรอคอยพระองค์ และอย่ากลัวเลย เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับเจ้า พระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นจากความทุกข์ยากทั้งปวง จงลุกขึ้นเถิด ลูกชายของข้าพเจ้า จงลงไปยังอียิปต์กับเจ้านายของเจ้า และอย่ากลัวเลย เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับเจ้า ลูกชายของข้าพเจ้า และนางก็กล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่โยเซฟต่อไปอีก และนางก็เงียบไป ยาเชอร์ 42:39-40

ฉะนั้นลูกเอ๋ย จงสอนลูกหลานของเจ้าให้ยำเกรงพระเจ้า และให้ดำเนินในทางดีซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าของเจ้า เพราะถ้าเจ้าปฏิบัติตามทางของพระเจ้าและพระบัญญัติของพระองค์ พระเจ้าก็จะทรงรักษาสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับอับราฮัม และจะทรงทำดีกับเจ้าและลูกหลานของเจ้าตลอดไป (ยาเชร 47:8)

เจ้าไม่เคยเห็นกิจการปกครองของอียิปต์ที่พระองค์ทรงจัดการโดยปราศจากการสอบถามฟาโรห์ผู้เป็นเจ้านายของพระองค์ เจ้าไม่เคยเห็นความน่าเกรงขามและความหวาดกลัวที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นแก่ชาวอียิปต์ทั้งปวง ยาเชอร์ 52:16

และเมื่อถึงเวลาเที่ยง โยเซฟก็ส่งคนไปตามคนเหล่านั้นพร้อมกับเบนจามินมาเข้าเฝ้า และพวกเขาก็เล่าเรื่องเงินที่คืนมาในกระสอบให้ผู้ดูแลบ้านของโยเซฟฟัง และเขาก็กล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเจ้าจะสบายดี อย่ากลัวเลย" แล้วเขาก็พาซีเมโอนน้องชายของพวกเขามาหาพวกเขา (ยาเชอร์ 53:4)

ยูดาห์กล่าวแก่โยเซฟว่า "สมควรแล้วที่เจ้าและประชาชนของเจ้าจะเกรงกลัวเรา ขอสาบานต่อพระเจ้าว่า ถ้าเราชักดาบออกมาแล้ว เราจะไม่เก็บมันเข้าฝักอีกจนกว่าวันนี้เราจะฆ่าชาวอียิปต์ทั้งหมด และเราจะเริ่มจากเจ้าและจบที่ฟาโรห์เจ้านายของเจ้า" (ยาเชอร์ 54:10)

และเมื่อยูดาห์เห็นพี่น้องบางคนหวาดกลัว จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า "ทำไมพวกเจ้าจึงกลัว ในเมื่อพระคุณของพระเจ้าอยู่กับเรา?" และเมื่อยูดาห์เห็นชาวอียิปต์ทั้งหมดล้อมพวกเขาไว้ตามคำสั่งของโยเซฟเพื่อข่มขู่พวกเขา โยเซฟจึงสั่งพวกเขาว่า "อย่าแตะต้องพวกเขาเลย" (ยาเชอร์ 54:42)

ดูเถิด พระวจนะของพระเจ้ามาถึงเขาตรัสว่า จงลงไปยังอียิปต์พร้อมกับครอบครัวของเจ้า และอยู่ที่นั่นเถิด อย่ากลัวที่จะลงไปยังอียิปต์ เพราะเราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ที่นั่น และยาโคบคิดในใจว่า ข้าจะไปดูบุตรชายของข้าว่าความเกรงกลัวพระเจ้าของเขายังคงอยู่ในใจของเขาท่ามกลางชาวอียิปต์ทั้งหมดหรือไม่ และพระเจ้าตรัสกับยาโคบว่าอย่ากลัวโยเซฟเลย เพราะเขายังคงรักษาความซื่อสัตย์ไว้เพื่อรับใช้เรา ตามที่เจ้าเห็นว่าดี และยาโคบก็ยินดีอย่างยิ่งเกี่ยวกับบุตรชายของเขา ยาเชอร์ 55:2-4

และเพื่อจะได้รู้ถึงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าจะทรงกระทำในอียิปต์เพื่อเห็นแก่ชนชาติอิสราเอลของพระองค์ เพื่อว่าลูกหลานอิสราเอลจะได้ยำเกรงพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา และดำเนินตามทางของพระองค์ทั้งปวง ทั้งพวกเขาและเชื้อสายของพวกเขาสืบต่อกันไปตลอดวันเวลา ยาเชอร์ 63:8

และพระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดความหวาดกลัวอย่างใหญ่หลวงในค่ายของบรรดากษัตริย์ จนทำให้ชาวอิสราเอลหวาดกลัว และคนอียิปต์ทั้งปวงได้เห็นความชั่วร้ายที่ชาวอิสราเอลได้กระทำต่อพวกเขา ดังนั้นชาวอียิปต์ทั้งปวงจึงหวาดกลัวชาวอิสราเอลอย่างมาก เพราะพวกเขาได้เห็นฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของชาวอิสราเอล และไม่มีใครสักคนในพวกเขาล้มลงเลย (ยาเชอร์ 64:36,49)

แต่นางผดุงครรภ์เหล่านั้นเกรงกลัวพระเจ้า และไม่ฟังคำของกษัตริย์แห่งอียิปต์หรือคำพูดของพระองค์ และเมื่อหญิงชาวฮีบรูคลอดบุตรชายหรือบุตรหญิงแก่นางผดุงครรภ์ นางผดุงครรภ์ก็ได้ทำทุกสิ่งที่จำเป็นแก่เด็กนั้นและปล่อยให้เด็กนั้นมีชีวิตอยู่ นางผดุงครรภ์ได้ทำเช่นนั้นตลอดทุกวัน ยาเชอร์ 66:27

และโมเสสยำเกรงพระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา เขาจึงไม่เข้าไปหานาง และไม่หันสายตาไปทางนางเลย และโมเสสยำเกรงพระเจ้าของเขาตลอดชีวิต และโมเสสดำเนินชีวิตต่อหน้าพระเจ้าด้วยความจริงใจด้วยสุดจิตสุดใจ เขาไม่หันเหจากทางที่ถูกต้องตลอดชีวิตของเขา เขาไม่ละทิ้งทางทั้งทางขวาหรือทางซ้าย ซึ่งอับราฮัม อิสอัค และยาโคบได้ดำเนินมา ยาเชอร์ 73:32,37

และบรรดาบุตรแห่งคูชต่างก็เกรงกลัวที่จะยื่นมือทำร้ายโมเสส เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับโมเสส และบรรดาบุตรแห่งคูชก็ระลึกถึงคำสาบานที่พวกเขาได้สาบานไว้กับโมเสส ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ทำร้ายเขา (ยาเชอร์ 76:10)

และโมเสสกล่าวแก่ฟาโรห์ว่า "ดูเถิด แม้ท่านเป็นบุตรหัวปีของมารดา แต่จงอย่ากลัวเลย เพราะท่านจะไม่ตาย เนื่องจากพระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านมีชีวิตอยู่ เพื่อแสดงให้ท่านเห็นถึงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่และพระหัตถ์อันทรงพลังของพระองค์" (ยาเชอร์ 80:57)

และโมเสสกล่าวแก่พวกเขาว่า "อย่ากลัวเลย จงยืนนิ่งอยู่และดูการช่วยให้รอดของพระเจ้าซึ่งพระองค์จะทรงกระทำเพื่อพวกท่านในวันนี้" กองทัพที่สองเป็นของลูกหลานของเศบูลุน เบนยามิน และนัฟทาลี พวกเขาตั้งใจจะกลับไปยังอียิปต์พร้อมกับชาวอียิปต์ และโมเสสกล่าวแก่พวกเขาว่า "อย่ากลัวเลย เพราะอย่างที่พวกท่านได้เห็นชาวอียิปต์ในวันนี้ พวกท่านจะไม่เห็นพวกเขาอีกต่อไปตลอดกาล" กองทัพที่สามเป็นของลูกหลานของยูดาห์และโยเซฟ พวกเขาตั้งใจจะไปเผชิญหน้ากับชาวอียิปต์เพื่อต่อสู้กับพวกเขา และโมเสสกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงยืนอยู่กับที่ของพวกท่าน เพราะพระเจ้าจะทรงต่อสู้เพื่อพวกท่าน และพวกท่านจงนิ่งอยู่" และกองทัพที่สี่เป็นของลูกหลานของเลวี กาด และอาเชอร์ พวกเขาตั้งใจจะเข้าไปท่ามกลางชาวอียิปต์เพื่อทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ และโมเสสกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงอยู่กับที่ของพวกท่านและอย่ากลัวเลย จงอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากมือของพวกเขา" (ยาเชอร์ 81:28-33)

ในเวลานั้นพระเจ้าตรัสกับชนชาติอิสราเอลว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาและประชาชนของเขา รวมทั้งแผ่นดินของเขาไว้ในมือของพวกเจ้าแล้ว และพวกเจ้าจงทำกับเขาเหมือนอย่างที่พวกเจ้าทำกับสิโฮน" (ยาเชอร์ 85:26)

และพระเจ้าทรงบัญชาโยชูวาบุตรของนูนว่า "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะนำชนชาติอิสราเอลไปยังแผ่นดินซึ่งเราได้สาบานว่าจะมอบให้แก่เขา และเราจะอยู่กับเจ้า" และโมเสสกล่าวแก่โยชูวาว่า "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะนำชนชาติอิสราเอลได้รับแผ่นดินเป็นมรดก และพระเจ้าจะอยู่กับเจ้า พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งเจ้า อย่ากลัวหรือท้อแท้เลย" ยาเชอร์ 87:3-4

ไม่มีใครจะต่อต้านเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า เราอยู่กับโมเสสอย่างไร เราก็จะอยู่กับเจ้าอย่างนั้น ขอเพียงเจ้าเข้มแข็งและกล้าหาญที่จะปฏิบัติตามกฎหมายทั้งสิ้นที่โมเสสได้บัญชาไว้ อย่าหันเหไปจากทางนั้น ไม่ว่าจะทางขวาหรือทางซ้าย เพื่อเจ้าจะประสบความสำเร็จในทุกสิ่งที่เจ้ากระทำ และเมื่อครบเจ็ดวัน พวกเขาก็มาหาโยชูวาในค่ายและกล่าวแก่เขาว่า พระเจ้าทรงมอบแผ่นดินทั้งปวงไว้ในมือของเราแล้ว และชาวเมืองนั้นก็หวาดกลัวเพราะเรา และพระเจ้าตรัสกับโยชูวาว่า อย่ากลัวและอย่าท้อแท้ ดูเถิด เราได้มอบเมืองไอ กษัตริย์และประชาชนของเมืองนั้นไว้ในมือของเจ้าแล้ว และเจ้าจงกระทำต่อพวกเขาเหมือนที่เจ้ากระทำต่อเมืองเยริโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น แต่จงยึดทรัพย์สินและปศุสัตว์ของเมืองนั้นเป็นของรางวัลสำหรับตัวเจ้าเอง จงวางแผนซุ่มโจมตีเมืองนั้นไว้ข้างหลัง ยาเชอร์ 88:4,8,38

และพระเจ้าตรัสกับโยชูวาว่า อย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบพวกเขาทั้งหมดที่ถูกฆ่าตายต่อหน้าเจ้า เจ้าจะต้องตัดขนม้าของพวกเขาและเผารถศึกของพวกเขาด้วยไฟ (ยาเชอร์ 89:42)

จงเสริมกำลังตนเอง และจงให้ใจของพวกท่านทั้งหลายที่วางใจในพระเจ้ามีความกล้าหาญเถิด จบ. ยาเชอร์ 91:17

งานเฉลิมฉลอง

และเจ้าทั้งหลาย จงทวีจำนวนขึ้นและทวีทวีทวีบนโลก และจงมีมากมายบนโลก และจงเป็นพรแก่โลกนั้น เราจะดลใจให้ทุกสิ่งบนโลกและในทะเลเกรงกลัวเจ้าและหวาดหวั่นต่อเจ้า (ยูบิลี 6:5)

และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้าและบุตรชายของเจ้า และหลานชายของเจ้า และเชื้อสายของเจ้าทั้งปวง อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปจนถึงชั่วอายุคนทั้งปวงบนโลก เราเป็นพระเจ้าของเจ้า (ยูบิลี 12:24)

หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ ในปีที่สี่ของสัปดาห์นี้ ในวันขึ้นเดือนใหม่ของเดือนที่สาม พระวจนะของพระเจ้ามาถึงอับราม ในความฝันว่า "อย่ากลัวเลย อับราม เราเป็นผู้ปกป้องเจ้า และรางวัลของเจ้าจะยิ่งใหญ่เหลือเกิน" (ยูบิลี 14:1)

และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า "อย่าแตะต้องเด็กนั้นเลย และอย่าทำสิ่งใดกับเขาเลย เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าได้แสดงให้เห็นแล้วว่าท่านเกรงกลัวพระเจ้า และไม่ได้หวงลูกชายคนแรกของท่านไว้จากข้าพเจ้า" (ยูบิลี 18:11)

อย่ากลัวเลย โอ ยาโคบ บุตรของข้า และอย่าท้อแท้เลย โอ บุตรของอับราฮัม ขอพระเจ้าผู้สูงสุดทรงปกป้องเจ้าจากความพินาศ และขอพระองค์ทรงช่วยเจ้าให้พ้นจากทางแห่งความผิดพลาดทั้งปวง จูบิลี 22:23

และในคืนนั้น ซึ่งเป็นวันขึ้นเดือนใหม่ของเดือนแรก พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขา และตรัสกับเขาว่า "เราคือพระเจ้าของอับราฮัมบิดาของเจ้า อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า และเราจะอวยพรเจ้า และเราจะทำให้เชื้อสายของเจ้าทวีคูณขึ้นมากมายดุจทรายบนแผ่นดินโลก เพื่อเห็นแก่อับราฮัมผู้รับใช้ของเรา" (ยูบิลี 24:22)

อย่ากลัวเลย แม่เอ๋ย จงมั่นใจได้ว่าข้าพเจ้าจะทำตามพระประสงค์ของท่าน และดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง และจะไม่ประพฤติชั่วตลอดไป (ยูบิลี 25:10)

อย่ากลัวเพราะเขาเลย น้องสาวของฉัน เพราะเขาอยู่ในทางที่เที่ยงธรรมและเป็นคนสมบูรณ์พร้อม เขาเป็นคนซื่อสัตย์และจะไม่พินาศ อย่าร้องไห้เลย (ยูบิลี 27:17)

และพระองค์ตรัสกับยูดาห์ว่า "ขอพระเจ้าทรงประทานกำลังและอำนาจแก่เจ้า เพื่อเหยียบย่ำผู้ที่เกลียดชังเจ้าทั้งปวง เจ้าจะเป็นเจ้าชายปกครองเหนือบุตรของยาโคบ ทั้งเจ้าและบุตรชายคนหนึ่งของเจ้า ขอให้พระนามของเจ้าและบุตรชายของเจ้าแพร่ไปทั่วทุกแผ่นดินและทุกภูมิภาค แล้วชนต่างชาติจะเกรงกลัวเจ้า และประชาชาติทั้งหลายจะหวาดหวั่น" (ยูบิลี 31:18)

อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าได้เห็นและอ่านมาแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นเช่นนั้น และจงจดบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างตามที่เจ้าได้เห็นและอ่านมาเถิด (ยูบิลี 32:24)

อย่ากลัวเพราะเหตุของยาโคบเลย เพราะผู้ปกครองของยาโคบนั้นยิ่งใหญ่ ทรงอำนาจ ได้รับเกียรติ และได้รับการสรรเสริญยิ่งกว่าผู้ปกครองของเอซาว (ยูบิลี 35:17)

และบัดนี้เราจะให้เจ้าสาบานอย่างหนักแน่น – เพราะไม่มีคำสาบานใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าพระนามอันรุ่งเรือง ทรงเกียรติ ยิ่งใหญ่ งดงาม อัศจรรย์ และทรงฤทธานุภาพ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งทั้งปวง – ว่าเจ้าจะยำเกรงพระองค์และนมัสการพระองค์ (ยูบิลี 36:7)

และในวันที่สิบหก พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขา และตรัสกับเขาว่า "ยาโคบ ยาโคบ" และเขาตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี่" และพระองค์ตรัสกับเขาว่า "เราเป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษของเจ้า คือพระเจ้าของอับราฮัมและอิสอัค อย่ากลัวที่จะลงไปยังอียิปต์ เพราะที่นั่นเราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ เราจะลงไปกับเจ้า และเราจะนำเจ้าขึ้นมา (อีกครั้ง) และในแผ่นดินนี้เจ้าจะถูกฝัง และโยเซฟจะเอามือวางบนดวงตาของเจ้า" (ยูบิลี 44:5)

หนังสือที่สูญหายไปของพระคัมภีร์

อย่ากลัวเลย โยอาคิม และอย่ากังวลใจเมื่อเห็นเรา เพราะเราเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้าที่พระองค์ทรงส่งมาหาท่านเพื่อแจ้งให้ท่านทราบว่า คำอธิษฐานของท่านได้รับการฟัง และทานของท่านได้ขึ้นไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้าแล้ว พระวรสารเรื่องการประสูติของมารีย์ 2:3

หลังจากนั้นทูตสวรรค์ก็ปรากฏแก่อันนาภรรยาของเขาแล้วกล่าวว่า "อย่ากลัวเลย และอย่าคิดว่าสิ่งที่คุณเห็นเป็นวิญญาณ เพราะเราคือทูตสวรรค์องค์นั้นที่ได้ถวายคำอธิษฐานและทานของคุณต่อพระเจ้าแล้ว และบัดนี้เราถูกส่งมาหาคุณเพื่อแจ้งให้คุณทราบว่า คุณจะมีบุตรสาวคนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่ามารีย์ และจะได้รับพรยิ่งกว่าหญิงทั้งปวง" (พระวรสารเรื่องการประสูติของมารีย์ 3:1-2)

และพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่กับเขา พระวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ พระวิญญาณแห่งคำแนะนำและฤทธิ์เดช พระวิญญาณแห่งความรู้และความศรัทธา และพระวิญญาณแห่งความเกรงกลัวพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่ในเขา พระวรสารเรื่องการประสูติของมารีย์ 5:15

แต่ขณะที่โยเซฟกำลังครุ่นคิดถึงเรื่องเหล่านี้อยู่นั้น ทูตสวรรค์ของพระเจ้าก็มาปรากฏแก่เขาในความฝัน และกล่าวว่า โยเซฟ บุตรของดาวิดเอ๋ย อย่ากลัวเลย อย่าสงสัยว่าหญิงพรหมจารีจะประพฤติผิดประเวณี หรือคิดร้ายต่อนาง และอย่ากลัวที่จะรับนางมาเป็นภรรยา เพราะสิ่งที่บังเกิดในนางและทำให้เจ้าทุกข์ใจอยู่นั้น ไม่ใช่ฝีมือมนุษย์ แต่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวรสารเรื่องการประสูติของมารีย์ 8:8-10

แล้วมหาปุโรหิตจึงตอบว่า "โยเซฟ จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้าเถิด และจงระลึกถึงวิธีที่พระเจ้าทรงลงโทษดาธาน โคราห์ และอาบีราม ที่แผ่นดินแยกออกและกลืนพวกเขาลงไป เพราะการขัดขืนของพวกเขา ฉะนั้น โยเซฟ จงยำเกรงพระเจ้าเถิด เกรงว่าเหตุการณ์เช่นนั้นจะเกิดขึ้นในครอบครัวของเจ้า" (พระวรสาร 8:14-15)

และดูเถิด ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาอยู่เคียงข้างนาง และกล่าวว่า อย่ากลัวเลย มารีย์ เพราะเจ้าได้รับความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระเจ้า (พระวังสันตะปาปา 9:9)

อย่ากลัวที่จะรับหญิงสาวคนนั้น เพราะสิ่งที่อยู่ในตัวนางนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนางจะให้กำเนิดบุตรชาย และเจ้าจงตั้งชื่อเขาว่าเยซู เพราะเขาจะช่วยประชากรของเขาให้พ้นจากบาป (พระวังสันตะปาปา 10:18-19)

มารดากล่าวแก่เธอว่า "อย่ากลัวเลยลูก ปล่อยให้เขาอยู่ก่อนจนกว่าเขาจะเข้ามาใกล้เจ้า แล้วค่อยให้เขาดูผ้าห่อตัวที่พระแม่มารีย์ทรงมอบให้เรา แล้วเราจะได้เห็นเหตุการณ์นั้น" (พระวรสารฉบับที่ 1 เรื่องการประสูติของพระเยซูคริสต์ 13:15)

พระเยซูตรัสกับเขาว่า อย่ากลัวและอย่าท้อแท้เลย (พระวรสารฉบับแรกเกี่ยวกับวัยเด็กของพระเยซูคริสต์ 16:12)

และเราได้ยินทูตสวรรค์กล่าวแก่หญิงเหล่านั้นที่สุสานของพระเยซูว่า อย่ากลัวเลย เราทราบว่าพวกท่านกำลังตามหาพระเยซูผู้ถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากความตายแล้วตามที่ทรงพยากรณ์ไว้ พระวรสารของนิโคเดมัส 10:5

แต่พระเยซูทรงจับมือข้าพเจ้าและยกข้าพเจ้าขึ้นจากพื้นดิน น้ำค้างจึงลงมาบนข้าพเจ้า พระองค์ทรงเช็ดหน้าข้าพเจ้าและจูบข้าพเจ้า แล้วตรัสกับข้าพเจ้าว่า อย่ากลัวเลย โยเซฟ จงมองดูเราเถิด เพราะนี่คือเราเอง พระวรสารของนิโคเดมัส 11:21

ฉะนั้นเจ้าเป็นใครกันเล่า ที่กล้าเข้ามาในที่อยู่อาศัยของเรา และไม่เพียงแต่ไม่เกรงกลัวที่จะขู่เราด้วยการลงโทษที่ร้ายแรงที่สุดเท่านั้น แต่ยังพยายามช่วยคนอื่นๆ ให้พ้นจากโซ่ตรวนที่เรากักขังพวกเขาไว้ด้วย? พระวรสารของนิโคเดมัส 17:11

แล้วดาวิดผู้เป็นศาสดาของกษัตริย์ก็ร้องอย่างกล้าหาญว่า "จงร้องเพลงใหม่ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด เพราะพระองค์ทรงกระทำสิ่งมหัศจรรย์ พระหัตถ์ขวาและพระกรอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ทรงประทานชัยชนะแก่พระองค์" (พระวรสารนิโคเดมัส 19:13)

เพราะฉะนั้น พี่น้องที่รักทั้งหลาย เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเรื่องการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว จงคิดและประพฤติด้วยความยำเกรง แล้วท่านจะได้มีชีวิตนิรันดร์ (จดหมายของเปาโลถึงชาวลาโอดีเซีย 1:10)

ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงส่งพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์มา ซึ่งข้าพเจ้าประกาศในพระองค์ และข้าพเจ้าสั่งสอนมนุษย์ให้ฝากความหวังไว้ในพระองค์ เพราะพระองค์คือผู้ทรงเมตตาต่อโลกที่หลงผิด เพื่อว่าโลกนั้นจะไม่ถูกพิพากษาลงโทษ แต่จะมีความเชื่อ ความเกรงกลัวพระเจ้า ความรู้ในศาสนา และความรักในความจริง และเมื่อนางเห็นว่าเปาโลไม่กลัวความทุกข์ยาก แต่ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า เขาจึงแสดงความกล้าหาญ ความเชื่อของนางจึงเพิ่มมากขึ้นจนนางจูบโซ่ตรวนของเขา (กิจการของเปาโลและเทคลา 4:5,12)

แล้วมีเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า "อย่ากลัวเลย เทคลา ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของเรา เพราะเราอยู่กับเจ้า จงมองดูสถานที่ซึ่งเปิดไว้สำหรับเจ้า ที่นั่นจะเป็นที่อยู่นิรันดร์ของเจ้า และที่นั่นเจ้าจะได้รับนิมิตอันเป็นสุข" (กิจการของเปาโลและเทคลา 11:11)

ดังนั้น ความถ่อมตนและความยำเกรงพระเจ้าของบรรดาผู้ยิ่งใหญ่และดีเลิศเหล่านี้ ซึ่งบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ได้ทำให้เราและคนรุ่นก่อนๆ ดีขึ้นด้วยการเชื่อฟัง แม้แต่คนทั้งหลายที่ได้รับพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ด้วยความยำเกรงและจริงใจ จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 9:1

จงให้เกียรติผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปกครองเรา จงเคารพผู้สูงอายุที่อยู่ท่ามกลางเรา และจงอบรมสั่งสอนคนหนุ่มในระเบียบวินัยและความยำเกรงพระเจ้า จงให้ความรักของพวกเขาเป็นไปโดยไม่เลือกปฏิบัติ ต่อทุกคนที่ยำเกรงพระเจ้าอย่างเคร่งครัด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จงให้พวกเขาเรียนรู้ว่าความถ่อมตนมีฤทธิ์เดชเพียงใดต่อพระเจ้า ความรักที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์มีผลมากเพียงใดต่อพระองค์ ความยำเกรงพระองค์นั้นยอดเยี่ยมและยิ่งใหญ่เพียงใด และจะช่วยทุกคนที่หันมาหาพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจและจิตใจที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร (จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 10:7,11,13)

มาเถิดลูกๆ ทั้งหลาย จงฟังเรา และเราจะสอนเจ้าให้เกรงกลัวพระเจ้า ใครเล่าปรารถนาชีวิตและรักที่จะเห็นวันดีๆ? จงระงับลิ้นของเจ้าจากความชั่วร้าย และริมฝีปากของเจ้าอย่าพูดโกหก จงละเว้นจากความชั่วและทำความดี จงแสวงหาสันติสุขและจะได้รับมัน พระบิดาผู้ทรงเมตตาและกรุณาของเราทรงมีพระทัยสงสารผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และทรงประทานพระคุณของพระองค์ด้วยความรักและความเมตตาแก่ทุกคนที่มาหาพระองค์ด้วยใจที่บริสุทธิ์ จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 11:2-4,9

เพราะฉะนั้น ในเมื่อพระเจ้าทรงเห็นและได้ยินทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว จงยำเกรงพระองค์ และละทิ้งการกระทำชั่วร้ายซึ่งเกิดจากความปรารถนาชั่วร้าย เพื่อว่าโดยพระเมตตาของพระองค์ เราจะได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากโทษทัณฑ์ที่จะมาถึง จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 13:1

เจ้าจะได้รับการปกป้องจากภัยพิบัติแห่งลิ้น และเจ้าจะไม่ต้องกลัวความพินาศเมื่อมันมาถึง เจ้าจะหัวเราะเยาะคนชั่วและคนบาป และเจ้าจะไม่ต้องกลัวสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน สัตว์ร้ายจะอยู่ร่วมกับเจ้าอย่างสงบสุข จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 23:10-11

ขอทรงประทานความเชื่อ ความเกรงกลัวพระเจ้า สันติสุข ความอดทน ความเพียร ความสำรวม ความบริสุทธิ์ และความสุขุมรอบคอบ แก่ทุกดวงวิญญาณของมนุษย์ที่เรียกหาพระนามอันรุ่งเรืองและศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เพื่อให้เป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ โดยทางพระเยซูคริสต์ มหาปุโรหิตและผู้คุ้มครองของเรา โดยพระองค์นั้น ขอทรงประทานสง่าราศี พระบารมี อำนาจ และเกียรติแก่พระองค์ ทั้งในปัจจุบันและตลอดไป อาเมน (จดหมายฉบับแรกของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 24:2)

อย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัวพระเจ้า เพราะฉะนั้น ถ้าเรากระทำสิ่งชั่วร้ายเช่นนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า แม้เจ้าทั้งหลายจะร่วมกับเรา อยู่ในอ้อมอกของเรา แต่ไม่รักษาบัญญัติของเรา เราก็จะขับไล่เจ้าทั้งหลายออกไป และกล่าวแก่เจ้าทั้งหลายว่า จงไปเสียจากเรา เราไม่รู้จักเจ้าทั้งหลายที่เป็นผู้กระทำความชั่วช้า (จดหมายฉบับที่ 2 ของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 2:15)

ฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงละทิ้งการดำรงอยู่ในโลกนี้ด้วยความเต็มใจเพื่อเห็นแก่จิตสำนึก และจงทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงเรียกเรา และอย่ากลัวที่จะจากโลกนี้ไป เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า พวกเจ้าจะเป็นเหมือนแกะอยู่ท่ามกลางหมาป่า เปโตรจึงตอบว่า "ถ้าหมาป่าจะฉีกแกะเป็นชิ้นๆ เล่าจะเป็นอย่างไร?" พระเยซูตรัสกับเปโตรว่า "อย่าให้แกะกลัวหมาป่าหลังจากตายแล้ว และพวกเจ้าก็อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าพวกเจ้า และหลังจากนั้นเขาก็ไม่มีอะไรจะทำพวกเจ้าได้อีก แต่จงกลัวพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจที่จะโยนทั้งวิญญาณและร่างกายของพวกเจ้าลงไปในไฟนรกหลังจากพวกเจ้าตายแล้ว" จดหมายฉบับที่ 2 ของเคลเมนต์ถึงชาวโครินธ์ 3:1-2

สิ่งที่ช่วยเสริมความเชื่อของเราคือความเกรงกลัวและความอดทน ส่วนสหายร่วมรบของเราคือความอดกลั้นและความสำรวม (จดหมายทั่วไปของบาร์นาบัส 2:2)

ขอให้เราเป็นคนมีจิตวิญญาณ เป็นวิหารอันสมบูรณ์ของพระเจ้า จงใคร่ครวญถึงความยำเกรงพระเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และจงพยายามอย่างสุดกำลังที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพื่อเราจะได้ชื่นชมยินดีในคำพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์ (จดหมายทั่วไปของบาร์นาบัส 3:12)

และในเรื่องนี้ท่านได้กล่าวดีแล้ว โดยคำนึงถึงพระบัญญัติ ฉะนั้นแล้วท่านกล่าวว่าอย่างไร?—คือเราควรยึดมั่นกับผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า กับผู้ที่ใคร่ครวญพระบัญญัติซึ่งพวกเขาได้รับไว้ในใจ กับผู้ที่ประกาศคำพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (จดหมายทั่วไปของบาร์นาบัส 9:17)

และอีกครั้งหนึ่ง: พระองค์จะทรงสถิตอยู่ในถ้ำสูงแห่งศิลาอันแข็งแกร่ง แล้วอะไรตามมาในคำพยากรณ์เดียวกันนั้น? น้ำของพระองค์นั้นเที่ยงแท้ พวกท่านจะได้เห็นพระราชาด้วยพระสิริ และจิตวิญญาณของท่านจะได้เรียนรู้ความเกรงกลัวพระเจ้า แล้วอะไรตามมาอีก?—และมีแม่น้ำไหลอยู่ทางขวามือ และมีต้นไม้สวยงามขึ้นอยู่ริมแม่น้ำนั้น และผู้ใดกินผลจากต้นเหล่านั้นก็จะดำรงชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์ ความหมายของเรื่องนี้คือ เราลงไปในน้ำที่เต็มไปด้วยบาปและมลทิน แต่จะ

ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งโดยเกิดผล มีความเกรงกลัวและความหวังซึ่งอยู่ในพระเยซูอยู่ในใจของเราโดยพระวิญญาณ และผู้ใดกินผลเหล่านั้นก็จะดำรงชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์ จดหมายทั่วไปของบาร์นาบัส 10:6,14

อย่าละมือจากบุตรชายหรือบุตรหญิงของเจ้า แต่จงสอนพวกเขาตั้งแต่ยังเยาว์วัยให้เกรงกลัวพระเจ้า อย่าโลภทรัพย์สินของเพื่อนบ้าน และอย่าฉ้อโกง อย่ามีส่วนร่วมกับคนหยิ่งยโส แต่จงนับรวมอยู่ในหมู่คนชอบธรรมและคนถ่อมตน ไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นกับเจ้า จงรับสิ่งนั้นไว้เสมือนเป็นสิ่งที่ดี อย่าเป็นคนสองจิตสองใจหรือพูดจาสองแง่สองง่าม เพราะลิ้นสองแง่สองง่ามเป็นกับดักแห่งความตาย จงเชื่อฟังพระเจ้าและเจ้านายที่ต่ำกว่าในฐานะผู้แทนของพระเจ้าด้วยความเกรงกลัวและเคารพ อย่าขมขื่นในคำสั่งของเจ้าต่อคนรับใช้ของเจ้าที่วางใจในพระเจ้า เกรงว่าเจ้าจะไม่เกรงกลัวพระองค์ผู้ทรงปกครองทั้งสอง เพราะพระองค์มิได้ทรงมาเพื่อเรียกผู้ใดตามความโปรดปราน แต่เพื่อเรียกผู้ที่พระวิญญาณทรงเตรียมไว้แล้ว จดหมายทั่วไปของบาร์นาบัส 14:12-15

ยุคสุดท้ายมาถึงแล้ว ฉะนั้นจงมีความเคารพยำเกรงและยำเกรงความอดทนของพระเจ้า เพื่อว่าความอดทนนั้นจะไม่นำไปสู่การลงโทษเรา เพราะให้เราเลือกที่จะเกรงกลัวพระพิโรธที่จะมาถึง หรือเลือกที่จะรักพระคุณที่เราได้รับอยู่ในขณะนี้ เพื่อว่าโดยทางใดทางหนึ่ง เราจะได้พบในพระเยซูคริสต์ สู่ชีวิตแท้จริง (จดหมายของอิกนาติอุสถึงชาวเอเฟซัส 3:5-6)

บัดนี้ข้าพเจ้าควรจะยิ่งเกรงกลัว และไม่ควรฟังคำพูดของผู้ที่พยายามเย่อหยิ่งข้าพเจ้า จดหมายของอิกนาติอุสถึงชาวเอเฟซัส 1:13

แต่เมื่อได้สติกลับคืนมา และระลึกถึงพระสิริของกาด และได้รับความกล้าหาญ ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าลง และเริ่มสารภาพบาปอีกครั้งดังเดิม คนเลี้ยงแกะแห่งเฮอร์มาส (นิมิต) 3:8

ก่อนอื่น จงเชื่อว่ามีพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงสร้างและจัดวางสรรพสิ่งจากความว่างเปล่าให้กลายเป็นสิ่งมีชีวิต พระองค์ทรงเข้าใจทุกสิ่ง และทรงยิ่งใหญ่เหลือเกิน ไม่อาจเข้าใจได้ด้วยสิ่งใด พระองค์ไม่อาจนิยามได้ด้วยถ้อยคำใดๆ หรือหยั่งรู้ได้ด้วยจิตใจ ดังนั้นจงเชื่อในพระองค์ และยำเกรงพระองค์ และเมื่อยำเกรงพระองค์แล้ว จงละเว้นจากความชั่วร้ายทั้งปวง จงรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้ และจงละทิ้งตัณหาและความชั่วช้าทั้งปวงให้ห่างไกลจากตัวเจ้า และจงสวมใส่ความชอบธรรม แล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า ถ้าเจ้าปฏิบัติตามพระบัญญัตินี้ (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 2 (พระบัญญัติ) 1:1-5)

ท่านกล่าวว่า “เราได้บัญชาเจ้าไว้ในบัญญัติข้อแรกของเราแล้วว่า เจ้าควรจะรักษาศรัทธา ความเกรงกลัว และการกลับใจ” ข้าพเจ้าตอบว่า “ครับ ท่าน” (หนังสือเฮอร์มาสเล่มที่ 2 (บัญญัติ) 6:1)

จงยำเกรงพระเจ้าเถิด และจงรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะถ้าเจ้าปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ เจ้าจะมีฤทธิ์เดชในทุกสิ่ง และกิจการทั้งสิ้นของเจ้าจะดีเลิศ เพราะโดยการยำเกรงพระเจ้า เจ้าจะทำทุกสิ่งได้ดี นี่คือความยำเกรงที่เจ้าต้องมีเพื่อเจ้าจะได้รับความรอด แต่จงอย่ากลัวมาร เพราะถ้าเจ้ายำเกรงพระเจ้า เจ้าจะมีอำนาจเหนือมัน เพราะมันไม่มีฤทธิ์เดช ถ้าไม่มีฤทธิ์เดช มันก็ไม่ควรน่ากลัว แต่ผู้ใดมีฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่ ผู้นั้นควรน่ากลัว เพราะทุกคนที่มีฤทธิ์เดชก็ควรน่ากลัว แต่ผู้ใดไม่มีฤทธิ์เดช คนทั้งหลายก็จะดูหมิ่น จงยำเกรงการกระทำของมาร เพราะมันเป็นความชั่วร้าย เพราะโดยการยำเกรงพระเจ้า เจ้าจะยำเกรงและไม่กระทำการของมาร แต่จะรักษาตนเองให้พ้นจากมัน ฉะนั้นจึงมีความยำเกรงสองประการ ถ้าเจ้าไม่ทำชั่ว จงยำเกรงพระเจ้า แล้วเจ้าจะไม่ทำชั่ว แต่ถ้าเจ้าปรารถนาจะทำความดี ความเกรงกลัวพระเจ้าก็เข้มแข็ง ยิ่งใหญ่ และรุ่งโรจน์ ฉะนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่ และผู้ใดเกรงกลัวพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ชีวิตของเขาอยู่กับพระเจ้า แต่ผู้ใดไม่รักษาพระบัญญัติ ชีวิตก็ไม่มีอยู่ในเขา (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 2 (พระบัญญัติ) 7:1-6)

อย่าละเว้นจากงานดีใดๆ แต่จงทำเถิด จงฟังเถิด ท่านกล่าวว่า คุณธรรมของงานดีเหล่านั้นที่เจ้าต้องทำเพื่อเจ้าจะได้รับความรอดคืออะไร สิ่งแรกสุดคือ ความเชื่อ ความยำเกรงพระเจ้า ความรัก ความปรองดอง ความเที่ยงธรรม ความจริง ความอดทน และความบริสุทธิ์ (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 2 (บัญญัติ) 8:8)

แต่ผู้ที่มีความยำเกรงพระเจ้า และแสวงหาความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า โดยมีความคิดทั้งหมดมุ่งไปที่พระเจ้า ย่อมเข้าใจทุกสิ่งที่กล่าวแก่เขา และเข้าใจได้ทันที เพราะเขามีความยำเกรงพระเจ้าอยู่ในตัว (หนังสือเฮอร์มาส เล่ม 2 (บัญญัติ) 10:13)

ฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่ละเว้นจากความปรารถนาชั่วร้ายทั้งปวง ผู้นั้นจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า แต่ผู้ที่ยังอยู่ภายใต้ความปรารถนาชั่วร้ายนั้นจะตายชั่วนิรันดร์ เพราะความปรารถนาชั่วร้ายนั้นเป็นอันตรายถึงตาย ฉะนั้นจงสวมใส่ความปรารถนาในความชอบธรรม และเมื่อสวมใส่ความเกรงกลัวพระเจ้าแล้ว จงต่อต้านความปรารถนาชั่วร้ายทั้งปวง เพราะความเกรงกลัวนั้นสถิตอยู่ในความปรารถนาดี และเมื่อความโลภชั่วร้ายเห็นท่านสวมใส่ความเกรงกลัวพระเจ้าและต่อต้านมัน มันก็

จะหนีไปไกลจากท่านและไม่ปรากฏต่อหน้าท่าน แต่จะกลัวเกราะของท่าน และท่านจะได้รับชัยชนะและได้รับการสวมมงกุฎแห่งชัยชนะนั้น และจะบรรลุถึงความปรารถนาที่ดี และจะถวายชัยชนะที่ท่านได้รับแด่พระเจ้า และจะรับใช้พระองค์โดยทำในสิ่งที่ท่านปรารถนาจะทำ เพราะถ้าท่านรับใช้ความปรารถนาดีและอยู่ภายใต้ความปรารถนานั้น ท่านก็จะสามารถควบคุมความปรารถนาชั่วร้ายของท่านได้ และมันจะอยู่ภายใต้ท่านตามที่ท่านปรารถนา และข้าพเจ้ากล่าวว่า "ท่านครับ ข้าพเจ้าอยากทราบวิธีสนองความปรารถนาที่ดีนั้น" ท่านตอบว่า "จงฟัง จงยำเกรงพระเจ้าและวางใจในพระองค์ จงรักความจริงและความชอบธรรม และจงทำสิ่งที่ดี" (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 2 (บัญญัติ) 12:6-10)

จงหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน และละทิ้งมารและสิ่งล่อใจของมัน เพราะสิ่งเหล่านั้นชั่วร้าย ขมขื่น และไม่บริสุทธิ์ อย่ากลัวมารเลย เพราะมันไม่มีอำนาจเหนือท่าน เพราะเราอยู่กับท่าน เราเป็นผู้ส่งสารแห่งการกลับใจ และมีอำนาจเหนือมัน มารนั้นทำให้คนหวาดกลัวก็จริง แต่ความน่ากลัวของมันนั้นไร้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นอย่ากลัวมันเลย แล้วมันจะหนีไปจากท่าน เพราะถ้าท่านต่อต้านมัน มันก็จะหนีไปจากท่านด้วยความพินาศ แต่คนที่ไม่เต็มเปี่ยมในความเชื่อก็กลัวมาร ราวกับว่ามันมีอำนาจยิ่งใหญ่ เพราะมารทดสอบผู้รับใช้ของพระเจ้า และถ้ามันพบว่าพวกเขาว่างเปล่า มันก็จะทำลายพวกเขา แต่เรา ผู้ส่งสารแห่งการกลับใจ กล่าวแก่ท่านว่า อย่ากลัวมารเลย เพราะเราถูกส่งมาหาท่าน เพื่อเราจะอยู่กับท่าน และคนจำนวนมากที่กลับใจด้วยสุดใจ และเพื่อเราจะยืนยันความเชื่อของท่าน อย่ากลัวคำขู่ของเขาเลย เพราะคำขู่เหล่านั้นไร้ผล เหมือนเส้นประสาทของคนตาย แต่จงฟังข้าพเจ้า และยำเกรงพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ผู้ทรงสามารถช่วยให้รอดและทำลายท่านได้ และจงปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ เพื่อท่านจะได้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 2 (พระบัญญัติ) 12:22-23,27,30,33)

แต่สิ่งใดที่เจ้าทำเพื่อพระนามของพระเจ้า เจ้าจะพบสิ่งนั้นในเมืองของเจ้า และเจ้าจะมีความสุขปราศจากความเศร้าโศกหรือความกลัว เพราะฉะนั้นอย่าโลภทรัพย์สมบัติของคนต่างชาติ เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นอันตรายต่อผู้รับใช้ของพระเจ้า หนังสือเล่มที่ 3 ของเฮอร์มาส (อุปมา) 1:9

แต่จงวางใจในพระเจ้าเถิด ถ้าเจ้าทำตามสิ่งเหล่านี้ ยำเกรงพระองค์ และละเว้นจากการกระทำชั่วทุกอย่าง เจ้าจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า (หนังสือเฮอร์มาส เล่ม 3 (อุปมา) 5:6)

ข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า "ท่านครับ ข้าพเจ้าขอร้องท่านอีกครั้ง โปรดแสดงสิ่งหนึ่งแก่ข้าพเจ้าด้วย" เขากล่าวว่า "เจ้าต้องการอะไร?" ข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า "ผู้ที่ละทิ้งความเกรงกลัวพระเจ้า จะถูกทรมานเป็นเวลาเท่ากับเวลาที่พวกเขาได้เพลิดเพลินในความสุขและความเพลิดเพลินจอมปลอมหรือไม่?" เขาตอบข้าพเจ้าว่า "พวกเขาจะถูกทรมานเป็นเวลาเท่ากัน" (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 3 (อุปมาอุปไมย) 6:28)

ข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า ท่านครับ ข้าพเจ้าหวังว่าทุกคนเมื่อได้ยินเรื่องเหล่านี้จะกลับใจ เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าทุกคนที่ยอมรับความผิดของตนและเกรงกลัวพระเจ้าจะกลับใจใหม่ (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 3 (อุปมาอุปไมย) 8:81)

แต่บัดนี้เจ้าได้รับความสว่างจากทูตสวรรค์แล้ว แต่ก็ยังมาจากพระวิญญาณองค์เดียวกัน แต่เจ้าต้องพิจารณาทุกสิ่งอย่างถี่ถ้วน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถูกส่งมาในบ้านของเจ้าโดยผู้ส่งสารที่น่านับถือ เพื่อว่าเมื่อเจ้าได้เห็นทุกสิ่งอย่างน่าอัศจรรย์แล้ว เจ้าจะไม่หวาดกลัวเหมือนแต่ก่อน (หนังสือเฮอร์มาส เล่มที่ 3 (อุปมา) 9:4)

แต่ผู้ที่หวาดกลัวและลังเลใจ และครุ่นคิดอยู่ว่าจะสารภาพหรือปฏิเสธพระคริสต์ และยังต้องทนทุกข์ทรมาน ผลของพวกเขาก็น้อยกว่า เพราะความคิดนี้เข้ามาในใจของพวกเขา (หนังสือเฮอร์มาส เล่ม 3 (อุปมาอุปไมย) 9:237)

จงรู้และดูเถิดว่า ในวันที่ท่านมอบพระเยซูให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสงสารตัวเอง และได้เป็นพยานโดยการล้างมือ (ว่าข้าพเจ้าบริสุทธิ์) เกี่ยวกับพระองค์ผู้ทรงฟื้นขึ้นจากความตายหลังจากสามวัน และได้ทรงกระทำตามพระประสงค์ของท่านในพระองค์ เพราะท่านประสงค์ให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมกับท่านในการตรึงกางเขนของพระองค์ แต่บัดนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากเพชฌฆาตและจากทหารที่เฝ้าหลุมฝังศพของพระองค์ว่า พระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากความตาย และข้าพเจ้าได้ยืนยันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเขาบอกข้าพเจ้าว่า พระองค์ทรงปรากฏกายในแกลิลี ในรูปร่างเดิม เสียงเดิม คำสอนเดิม และกับเหล่าสาวกที่ยังมีสติสัมปชัญญะ ไม่เปลี่ยนแปลงในสิ่งใดเลย แต่ทรงประกาศด้วยความกล้าหาญถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์และอาณาจักรนิรันดร์ จดหมายของปิลาตถึงเฮโรด

หนังสือแห่งเอเดนที่ถูกลืม

จงเข้มแข็งเข้าไว้ และอย่ากลัวเลย ความมืดนี้ไม่ใช่การลงโทษ แต่โออาดัมเอ๋ย เราได้สร้างกลางวัน และได้วางดวงอาทิตย์ไว้ในเวลากลางวันเพื่อให้แสงสว่าง เพื่อเจ้าและลูกหลานของเจ้าจะได้ทำงานของตน (อาดัมและเอวา 13:12)

และเมื่อพวกเขาเห็นแสงสว่างกลับคืนมา พวกเขาก็คลายความกลัวและเข้มแข็งขึ้น เพราะขณะที่อาดัมอยู่ในสวนและได้ยินเสียงของพระเจ้าและเสียงที่พระองค์ทรงเปล่งในสวน และเกรงกลัวพระองค์ อาดัมจึงไม่เคยเห็นแสงสว่างเจิดจ้าของดวงอาทิตย์ และความร้อนระอุของมันก็ไม่เคยสัมผัสร่างกายของเขาเลย (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 1 บทที่ 16 ข้อ 2, 7)

“แต่บัดนี้จงเสริมกำลังใจของเจ้าและอย่ากลัวเลย เราอยู่กับเจ้าจนถึงที่สุดแห่งวันที่เราได้กำหนดไว้สำหรับเจ้า” หนังสือเล่มแรกของอาดัมและเอวา 19:6

แต่พระเจ้าตรัสกับอาดัมและเอวาว่า “ต่อจากนี้ไปอย่ากลัวเลย เราจะไม่ให้มันเข้ามาใกล้เจ้าอีก เราได้ขับไล่มันไปจากเจ้าแล้ว จากภูเขานี้ และเราจะไม่ทิ้งสิ่งใดไว้ในนั้นที่จะทำร้ายเจ้าได้อีก” (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 1 บทที่ 20:2)

แล้วอาดัมก็ทูลพระเจ้าว่า “ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสวนนั้น ข้าพเจ้าไม่รู้จักความร้อน ความอ่อนล้า การเคลื่อนไหว ความสั่นเทา หรือความกลัวเลย แต่บัดนี้เมื่อข้าพเจ้ามาถึงดินแดนนี้ ความทุกข์ยากทั้งปวงก็เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า” แล้วพระเจ้าก็ตรัสกับอาดัมอีกว่า “เพราะเจ้าได้ทนทุกข์กับความกลัวและความสั่นเทาในดินแดนนี้ ความอ่อนล้าและความทุกข์ทรมานจากการเหยียบย่ำและเดินไปมา การขึ้นไปบนภูเขานี้ และความตายจากมัน เราจะรับความทุกข์ยากทั้งหมดนี้ไว้บนตัวเราเองเพื่อช่วยเจ้า” (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 1 บทที่ 22 ข้อ 3, 6)

เมื่ออาดัมพูดเช่นนั้น ทูตสวรรค์จากพระเจ้าก็ปรากฏแก่เขาในถ้ำ และกล่าวแก่เขาว่า “โอ อาดัม อย่ากลัวเลย นี่คือซาตานและพรรคพวกของมัน มันต้องการจะหลอกลวงเจ้า เหมือนที่มันเคยหลอกลวงเจ้าในครั้งแรก ครั้งแรกมันซ่อนตัวอยู่ในงู แต่ครั้งนี้มันมาหาเจ้าในรูปของทูตสวรรค์แห่งแสงสว่าง เพื่อว่าเมื่อเจ้ากราบไหว้มัน มันจะได้ครอบงำเจ้าต่อหน้าพระเจ้า” แล้วทูตสวรรค์ก็ขับไล่ซาตานและพรรคพวกของมันไปจากอาดัมและเอวา และกล่าวแก่พวกเขาว่า “อย่ากลัวเลย พระเจ้าผู้ทรงสร้างเจ้าจะทรงเสริมกำลังเจ้า” (หนังสืออาดัมและเอวา 27:12,15)

พระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้นด้วยพระปัญญาของพระองค์ เพื่อให้ไม้เท้าทองคำเหล่านั้น ซึ่งอยู่กับอาดัมในถ้ำ จะส่องแสงออกมาในเวลากลางคืนรอบตัวเขา และขจัดความกลัวความมืดของเขาเสีย (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 1 บทที่ 29 ข้อ 7)

แล้วพระวจนะของพระเจ้าก็มาถึงอาดัมและตรัสกับเขาว่า “โอ อาดัมเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงไม่เกรงกลัว ไม่ถือศีลอดอาหารและไม่ห่วงใยเช่นนี้มาก่อน? และทำไมเจ้าจึงไม่เกรงกลัวก่อนที่เจ้าจะล่วงละเมิด?” (หนังสือเล่มแรกของอาดัมและเอวา 40:1)

โออาดัมเอ๋ย อย่ากลัวเลย และอย่าคิดในใจว่าเราได้กางหินก้อนนี้ไว้เหนือเจ้าเพื่อจะลงโทษเจ้าด้วยมันเลย (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 1 บทที่ 49 ข้อ 5)

และพระเจ้าทรงบัญชาให้ทูตสวรรค์ของพระองค์นำอาดัมและเอวาไปยังถ้ำด้วยความยินดี แทนที่จะเป็นความกลัวที่เคยเกิดขึ้นกับพวกเขา (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 1 บทที่ 56:10)

แล้วพระวจนะของพระเจ้าก็มาถึงอาดัมและเอวา ผู้ทรงช่วยให้พวกเขาพ้นจากความทุกข์ยาก และพระเจ้าตรัสกับอาดัมว่า “จงเข้มแข็ง และอย่ากลัวพระองค์ผู้เสด็จมาหาเจ้า” (หนังสือเล่มแรกของอาดัมและเอวา 59:4)

ดูเถิด อาดัมเอ๋ย จงดูเขาถูกมัดไว้ต่อหน้าเจ้า ลอยอยู่ในอากาศ หนีไปไหนไม่ได้! ฉะนั้น เราบอกเจ้าว่า อย่ากลัวเขาเลย ตั้งแต่นี้ไป จงระวังและเฝ้าระวังเขา ไม่ว่าเขาจะกระทำอะไรกับเจ้าก็ตาม (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 2 บทที่ 4 ข้อ 5)

อย่ากลัวเลย ลูกเอ๋ย การแต่งงานไม่ใช่เรื่องน่าอับอายอะไร ฉันปรารถนาให้เจ้าแต่งงาน เพื่อป้องกันไม่ให้ศัตรูเอาชนะเจ้าได้ (อาดัมกับเอวา เล่ม 2 บทที่ 7:3)

แต่บัดนี้ โอเซธ บุตรชายของข้า จงตั้งตนเป็นผู้นำของประชาชนของเจ้า จงดูแลและปกป้องพวกเขาด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า และนำพวกเขาไปในทางที่ดี จงสั่งสอนพวกเขาให้ถือศีลอดเพื่อพระเจ้า และจงทำให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาไม่ควรฟังซาตาน มิฉะนั้นมันจะทำลายพวกเขา (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 2 8:14)

แล้วเซธก็มักจะอดอาหารทุกๆ สี่สิบวัน เช่นเดียวกับลูกๆ คนโตของเขา เพราะครอบครัวของเซธได้กลิ่นหอมของต้นไม้ในสวนเมื่อลมพัดมา พวกเขามีความสุข บริสุทธิ์ ปราศจากความกลัวฉับพลัน ไม่มีอิจฉาริษยา ไม่มีสิ่งชั่วร้าย ไม่มีความเกลียดชังในหมู่พวกเขา ไม่มีกิเลสตัณหา ไม่มีคำพูดหยาบคายหรือคำสาปแช่งใดๆ ออกมาจากปากของพวกเขา ไม่มี

คำแนะนำที่ชั่วร้ายหรือการฉ้อโกง เพราะคนในสมัยนั้นไม่เคยสาบาน แต่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก เมื่อคนต้องสาบาน พวกเขาสาบานด้วยโลหิตของอาเบลผู้ชอบธรรม (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 2 บทที่ 11 ข้อ 11-12)

เอโนคกล่าวแก่พวกเขาอีกว่า "จงระวังจิตวิญญาณของพวกเจ้า และจงยึดมั่นในความยำเกรงพระเจ้าและการรับใช้พระองค์ และจงนมัสการพระองค์ด้วยความเชื่อที่เที่ยงธรรม และจงรับใช้พระองค์ด้วยความชอบธรรม ความบริสุทธิ์และการพิพากษา ด้วยการกลับใจและด้วยความบริสุทธิ์" (หนังสืออาดัมและเอวา เล่ม 2 บทที่ 22 ข้อ 7)

เอโนคเอ๋ย จงกล้าหาญเถิด อย่ากลัวเลย พระเจ้าผู้ทรงนิรันดร์ทรงส่งเรามาหาเจ้า และดูเถิด วันนี้เจ้าจะได้ขึ้นสวรรค์ไปกับเรา และเจ้าจงบอกแก่บุตรชายและคนในครอบครัวของเจ้าถึงสิ่งที่พวกเขาจะต้องทำโดยปราศจากเจ้าในบ้านของเจ้าบนโลกนี้ และอย่าให้ใครมาตามหาเจ้าจนกว่าพระเจ้าจะทรงส่งเจ้ากลับไปหาพวกเขา (ความลับของเอโนค 1:10)

จงฟังข้าพเจ้าเถิด ลูกๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้าจะไปที่ไหน หรืออะไรจะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ฉะนั้น ลูกๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าบอกพวกเจ้าว่า อย่าหันเหจากพระเจ้าไปต่อหน้าคนชั่วช้า ผู้ทรงไม่สร้างฟ้าและแผ่นดิน เพราะคนเหล่านี้และผู้ที่นมัสการพวกเขาจะพินาศ และขอพระเจ้าทรงเสริมกำลังใจของพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และลูกๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าให้ใครคิดจะตามหาข้าพเจ้า จนกว่าพระเจ้าจะทรงส่งข้าพเจ้ากลับมาหาพวกเจ้า (ความลับของเอโนค 2:1)

จงกล้าหาญเถิด เอโนค อย่ากลัวเลย และพระองค์ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่บนบัลลังก์อันสูงส่งจากแดนไกล เพราะว่าบนสวรรค์ชั้นที่สิบนั้นมีอะไรเล่า ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่ที่นี่? ความลับของเอโนค 20:2

และพระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งผู้ทรงเกียรติของพระองค์ คืออัครทูตสวรรค์กาเบรียล มากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "จงกล้าหาญเถิด เอโนค อย่ากลัวเลย จงลุกขึ้นต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าในนิรันดร์กาล จงลุกขึ้นมากับเราเถิด" (ความลับของเอโนค 21:4)

จงกล้าหาญเถิด เอโนค อย่ากลัวเลย จงลุกขึ้นยืนอยู่ต่อหน้าเราตลอดไปเป็นนิจนิรันดร์ ความลับของเอโนค 22:5

เช่นเดียวกับที่ปีหนึ่งมีเกียรติมากกว่าอีกปีหนึ่ง คนแต่ละคนก็มีเกียรติมากกว่าคนบางคน บางคนมีทรัพย์สินมากมาย บางคนมีปัญญาในใจ บางคนมีสติปัญญาเฉพาะด้าน บางคนมีเล่ห์เหลี่ยม บางคนมีวาจาไพเราะ บางคนมีวาจาไพเราะ บางคนมีความสะอาด บางคนมีพละกำลัง บางคนมีรูปงาม บางคนมีหนุ่ม บางคนมีไหวพริบเฉียบแหลม บางคนมีรูปร่างดี บางคนมีความรู้สึกไว จงให้ทุกคนได้ยินเถิด แต่ไม่มีใครดีไปกว่าผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า เขาผู้นั้นจะมีเกียรติยิ่งกว่าในอนาคต (ความลับของเอโนค 43:2)

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงแจ้งให้ท่านทั้งหลายทราบ ลูกๆ ของข้าพเจ้า และแจกจ่ายหนังสือเหล่านี้แก่ลูกหลานของท่าน ตลอดชั่วอายุคน และท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า ขอให้พวกเขาได้รับหนังสือเหล่านี้ และขอให้พวกเขารักหนังสือเหล่านี้ยิ่งกว่าอาหารหรือขนมหวานใดๆ ในโลก และอ่านหนังสือเหล่านี้และตั้งใจศึกษาพระธรรมเหล่านี้ ส่วนผู้ที่ไม่เข้าใจพระเจ้า ผู้ที่ไม่ยำเกรงพระเจ้า ผู้ที่ไม่ยอมรับ แต่ปฏิเสธ ผู้ที่ไม่รับหนังสือเหล่านี้ การพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวกำลังรอคอยพวกเขาอยู่ (ความลับของเอโนค 48:5-6)

เพราะความหวังของข้าพเจ้าอยู่ที่พระเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่กลัว และเพราะพระเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงจะไม่กลัว (บทเพลงสรรเสริญของโซโลมอน 5:9)

และข้าพเจ้าก็เข้มแข็งในความจริง และบริสุทธิ์โดยความชอบธรรมของพระองค์ และศัตรูทั้งหลายของข้าพเจ้าก็เกรงกลัวข้าพเจ้า (บทเพลงสรรเสริญของโซโลมอน 25:10)

และผู้ที่เดินบนทางนั้นโดยปราศจากมลทินจะไม่ต้องหวาดกลัว บทเพลงสรรเสริญของโซโลมอน 39:5

และที่มือของเรานั้น ท่านได้สั่งให้ติดสัญลักษณ์นั้นไว้อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าเราควรทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความชอบธรรม โดยระลึกถึงการทรงสร้างของเราเอง และเหนือสิ่งอื่นใดคือความเกรงกลัวพระเจ้า จดหมายของอริสเตียส 6:48

และท่านตอบว่า "ถ้าผู้ใดประพฤติตนอย่างยุติธรรมต่อทุกคน เขาจะกระทำสิ่งที่ถูกต้องในทุกโอกาสเสมอ โดยระลึกไว้เสมอว่าทุกความคิดเป็นที่รู้ของพระเจ้า หากท่านยึดความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้น ท่านจะไม่พลาดเป้าหมาย" จดหมายของอริสเตียส 7:35

แล้วท่านก็กล่าวว่า “ถ้าท่านเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่ามนุษย์ทุกคนถูกกำหนดโดยพระเจ้าให้ร่วมรับทั้งความชั่วร้ายที่สุดและความดีที่สุด เพราะเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้ได้ แต่พระเจ้าผู้ที่เราควรจะอธิษฐานต่อพระองค์เสมอ ทรงดลใจเราให้มีกำลังใจที่จะอดทน” จากนั้นท่านก็ถามชายผู้นั้นว่า “จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของความกล้าหาญคืออะไร” และเขาตอบว่า “ถ้าแผนการที่ถูกต้องถูกดำเนินการในยามอันตรายตามเจตนาเดิม เพราะพระเจ้าทรงทำให้ทุกสิ่งสำเร็จเพื่อประโยชน์ของท่าน โอพระราชา เพราะพระประสงค์ของท่านนั้นดี” จดหมายของอริสเตียส 7:49,51-52

และท่านตอบว่า “ถ้าท่านแสดงความเมตตาต่อคนทั้งปวงและได้รับมิตรภาพจากพวกเขา ท่านก็ไม่จำเป็นต้องกลัวใคร การเป็นที่นิยมในหมู่คนทั้งปวงเป็นของขวัญอันประเสริฐที่สุดที่พระเจ้าประทานให้!” (จดหมายของอริสเตียส 8:32)

และเมื่อทรงสรรเสริญเขาเช่นเดียวกับคนอื่นๆ แล้ว กษัตริย์จึงถามอีกคนหนึ่งว่า เขาจะพ้นจากความกลัวได้อย่างไร? เขาตอบว่า 'เมื่อจิตใจตระหนักว่าตนไม่ได้กระทำความชั่ว และเมื่อพระเจ้าทรงชี้นำให้กระทำแต่สิ่งที่ดีงาม' จดหมายของอริสเตียส 9:13-14

กษัตริย์ทรงโห่ร้องด้วยความยินดีกับคำตอบนั้น แล้วหันไปมองชายอีกคนหนึ่งและตรัสว่า “เราควรแต่งตั้งใครเป็นผู้บัญชาการกองทัพ?” ชายคนนั้นจึงอธิบายว่า “ผู้ที่มีความกล้าหาญและความชอบธรรมเป็นเลิศ และผู้ที่ห่วงใยความปลอดภัยของทหารมากกว่าที่จะหวังชัยชนะโดยการเสี่ยงชีวิตด้วยความบุ่มบ่าม เพราะพระเจ้าทรงปฏิบัติต่อคนทั้งปวงอย่างดีฉันใด ท่านทั้งหลายก็จงประพฤติตามพระองค์และเป็นผู้มีคุณูปการต่อพสกนิกรของท่านฉันนั้น” จดหมายของอริสเตียส 10:9-10

ความชื่นชมในความกล้าหาญและความอดทนของพวกเขา ไม่เพียงแต่จากคนทั่วโลกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้ประหารชีวิตพวกเขาด้วย ทำให้พวกเขาเป็นผู้นำไปสู่การล่มสลายของระบอบทรราชที่ปกครองประเทศของเรา พวกเขาเอาชนะทรราชด้วยความอดทนของพวกเขา ดังนั้นประเทศของเราจึงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ผ่านทางพวกเขา บัดนี้ปัญญาปรากฏให้เห็นในรูปแบบของการตัดสิน ความยุติธรรม ความกล้าหาญ และความพอประมาณ (มัคคาบี เล่ม 4:9,16)

อย่าทำให้ปากอันบริสุทธิ์ของข้าพเจ้าในวัยชราและความมั่นคงตลอดชีวิตของข้าพเจ้าที่มีต่อพระบัญญัติแปดเปื้อน บรรพบุรุษของข้าพเจ้าจะรับข้าพเจ้าอย่างสะอาดบริสุทธิ์ ไม่หวาดกลัวต่อการทรมานของท่านแม้กระทั่งความตาย (มัคคาบี 4:57)

ด้วยเหตุนี้ ด้วยความสงสารในความชราของเขา ความเห็นใจในมิตรสหาย และความชื่นชมในความกล้าหาญของเขา ข้าราชบริพารบางคนของกษัตริย์จึงเข้าไปหาเขาและกล่าวว่า: (มัคคาบี 4:8)

แต่เมื่อพวกเขาได้ยินคำชักชวนของเขา และเห็นเครื่องมืออันน่าสะพรึงกลัวของเขา พวกเขาก็ไม่เพียงแต่ไม่แสดงความกลัวเท่านั้น แต่ยังนำหลักปรัชญาของตนมาต่อต้านทรราช และด้วยเหตุผลอันชอบธรรมของพวกเขา ก็ได้โค่นล้มการปกครองแบบทรราชของเขาเสีย (มัคคาบี 4:30)

แต่พวกเขาโกรธมากเพราะคำพูดที่อุกอาจของชายผู้นั้น พวกเขาจึงใช้เครื่องมือถอดข้อต่อทำให้มือและเท้าของเขาหลุดจากข้อต่อ และกระชากแขนขาของเขาออกจากเบ้า และบิดนิ้วมือ แขน ขา และข้อศอกของเขาจนขาด (มัคคาบี 4:31)

และพวกเขาทั้งหมดต่างมองหน้ากันด้วยสีหน้าสดใสและกล้าหาญ แล้วกล่าวว่า “เราจะถวายตัวแด่พระเจ้าผู้ทรงประทานชีวิตแก่เราด้วยใจจริง และจะมอบร่างกายของเราเพื่อรักษาพระบัญญัติ อย่ากลัวผู้ที่คิดว่าจะฆ่า เพราะการต่อสู้และอันตรายใหญ่หลวงในจิตวิญญาณรอคอยผู้ที่ฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในการทรมานชั่วนิรันดร์” (มัคคาบี 4:26-27)

แต่ในบรรดามารดาทั้งหลาย มารดาผู้มีบุตรทั้งเจ็ดคนนี้เปี่ยมด้วยความรักยิ่งกว่าใครๆ เพราะตลอดการคลอดบุตรทั้งเจ็ดครั้ง นางรู้สึกถึงความอ่อนโยนของมารดาที่มีต่อผลแห่งครรภ์ และแม้จะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสในการอุ้มท้องบุตรแต่ละคน นางก็ยังคงรักและห่วงใยบุตรอย่างสุดหัวใจ แต่ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า นางจึงยอมสละความปลอดภัยของบุตรในขณะนั้น และเจ้าก็ไม่ร้องไห้เมื่อเห็นดวงตาของบุตรแต่ละคนท่ามกลางความทรมาน มองดูความทุกข์ทรมานนั้นอย่างไม่หวั่นเกรง และเห็นสัญญาณแห่งความตายที่กำลังจะมาถึงจากรูจมูกที่สั่นระริกของพวกเขา เพราะนางได้พิจารณาในใจของตนเอง ราวกับว่าได้เห็นทนายความผู้ชาญฉลาดในห้องประชุมแล้ว ได้เห็นถึงธรรมชาติความเป็นพ่อแม่ ความรักของแม่ และลูกๆ ของนางที่กำลังถูกทรมาน และราวกับว่านางผู้เป็นแม่ มีสิทธิ์เลือกได้สองทางในกรณีของลูกๆ คือ ทางหนึ่งเพื่อความตาย และอีกทางหนึ่งเพื่อช่วยชีวิตพวกเขา นางจึงไม่ได้คิดถึงการช่วยชีวิตลูกชายทั้งเจ็ดคนของนางเพียงชั่วขณะ แต่ในฐานะลูกสาวที่แท้จริงของอับราฮัม นางระลึกถึงความกล้าหาญที่เกรงกลัวพระเจ้าของเขา (มัคคาบี 4:5,14,20)

แต่พระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์และเกรงกลัวพระเจ้ามิได้ร่ำให้คร่ำครวญถึงบุตรชายคนใดคนหนึ่ง หรือวิงวอนขอให้ใครรอดพ้นจากความตาย หรือคร่ำครวญถึงพวกเขาในฐานะคนใกล้ตาย แต่ราวกับว่าพระนางมีจิตวิญญาณที่แข็งแกร่งดุจเพชร และกำลังให้กำเนิดบุตรชายจำนวนมากเป็นครั้งที่สอง เพื่อให้ได้มาซึ่งชีวิตอมตะ พระนางกลับวิงวอนขอร้องพวกเขาให้ตายเพื่อเห็นแก่ศาสนา (มัคคาบี 4:34)

โอ้ลูกเอ๋ย! จงยึดมั่นกับคนฉลาดที่เกรงกลัวพระเจ้า และจงเป็นเหมือนเขา อย่าเข้าใกล้คนโง่เขลา เกรงว่าเจ้าจะเป็นเหมือนเขาและเรียนรู้วิถีทางของเขา โอ้ลูกเอ๋ย! จงเกรงกลัวและให้เกียรติแก่ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า โอ้ลูกเอ๋ย! อย่ากลัวพระเจ้าผู้ทรงสร้างเจ้า เกรงว่าพระองค์จะทรงนิ่งเงียบต่อเจ้า โอ้ลูกเอ๋ย! คนที่ไม่มีความสงบสุข ความตายของเขาย่อมดีกว่าชีวิตของเขา และเสียงร้องไห้ย่อมดีกว่าเสียงเพลง เพราะความเศร้าโศกและการร้องไห้ หากมีความเกรงกลัวพระเจ้าอยู่ในนั้น ย่อมดีกว่าเสียงเพลงและการยินดี (เรื่องราวของอะฮีการ 2:14,20,34,48)

และฟาโรห์ทรงงุนงงกับการพูดจาที่คล่องแคล่วและความกล้าหาญในการตอบคำถามของเขา จากนั้นฟาโรห์จึงทรงลุกขึ้นจากบัลลังก์และไปยืนอยู่ต่อหน้าไฮการ์ แล้วตรัสกับเขาว่า “จงบอกข้ามาเดี๋ยวนี้ เพื่อข้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าของท่านกษัตริย์นั้นเหมือนกับใคร และขุนนางของพระองค์นั้นเหมือนกับใคร” เรื่องราวของไฮการ์ 5:49

ฉะนั้นลูกๆ ของข้าพเจ้า อย่าไปสนใจความงามของหญิงทั้งหลาย และอย่าไปคิดเรื่องของพวกนาง แต่จงดำเนินชีวิตด้วยใจที่บริสุทธิ์ ยำเกรงพระเจ้า และตั้งใจทำงานที่ดี ศึกษาเล่าเรียน และเลี้ยงสัตว์ จนกว่าพระเจ้าจะประทานภรรยาให้แก่เจ้าตามที่พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อเจ้าจะไม่ต้องทนทุกข์เหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าเคยเป็น (พินัยกรรมของรูเบน 2:1)

ฉะนั้นเป็นเวลาสองปีที่ข้าพเจ้าได้ทรมานจิตใจด้วยการอดอาหารด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า และข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าการพ้นจากความอิจฉาริษยามาจากการเกรงกลัวพระเจ้า (พินัยกรรมของซีเมโอน 1:18)

และบัดนี้ ลูกๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าขอสั่งเจ้าว่า จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจ และจงดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายตามพระบัญญัติของพระองค์ทุกประการ จงแสวงหาสติปัญญาด้วยความยำเกรงพระเจ้าอย่างขยันขันแข็ง เพราะถึงแม้จะมีการถูกนำไปเป็นเชลย และเมืองและแผ่นดินจะถูกทำลาย และทองคำ เงิน และทรัพย์สินทุกอย่างจะสูญสิ้นไป สติปัญญาของคนฉลาดนั้นไม่มีสิ่งใดจะพรากไปได้ นอกจากความมืดบอดแห่งความอธรรม และความด้านชาที่เกิดจากบาป (พันธสัญญาของเลวี 4:1,8)

และความกลัวก็ครอบงำพวกเขา และพวกเขาก็เลิกทำสงครามกับเรา ข้าพเจ้าอายุยี่สิบปีเมื่อสงครามนี้เกิดขึ้น และชาวคานาอันก็กลัวข้าพเจ้าและพี่น้องของข้าพเจ้า (พินัยกรรมของยูดาห์ 1:23,51)

ถ้าท่านดื่มเหล้าองุ่นด้วยความยินดี จงประพฤติตนอย่างสุภาพเกรงกลัวพระเจ้า เพราะถ้าความยินดีของท่านทำให้ความเกรงกลัวพระเจ้าหายไป ความเมามายก็จะเกิดขึ้น และความไร้ยางอายก็จะเข้ามาครอบงำ (พันธสัญญาของยูดาห์ 3:25-26)

แต่จงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราด้วยสุดกำลังตลอดชีวิตของท่านเถิด (พันธสัญญาของเศบุลุน 2:40)

และบัดนี้ จงยำเกรงพระเจ้าเถิด ลูกๆ ของข้าพเจ้า และจงระวังซาตานและวิญญาณของมัน (พระคัมภีร์ดาเนียล 2:14)

ฉะนั้น ลูกๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย จงทำกิจการทั้งสิ้นด้วยความสงบเรียบร้อย ด้วยเจตนาดีและด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า และอย่าทำสิ่งใดวุ่นวายด้วยความดูหมิ่นหรือนอกเวลาอันควร (พินัยกรรมของนัฟทาลี 1:21)

ถ้าพวกเจ้าทำความดี ลูกๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ทั้งมนุษย์และทูตสวรรค์จะอวยพรพวกเจ้า และพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติท่ามกลางชนต่างชาติโดยทางพวกเจ้า และมารจะหนีไปจากพวกเจ้า และสัตว์ร้ายจะเกรงกลัวพวกเจ้า และพระเจ้าจะทรงรักพวกเจ้า และทูตสวรรค์จะอยู่กับพวกเจ้า (พินัยกรรมของนัฟทาลี 2:26)

เขาไม่พูดจาต่อต้านคนศักดิ์สิทธิ์ เพราะความเกรงกลัวพระเจ้ามีชัยเหนือความเกลียดชัง เพราะเกรงว่าจะทำให้พระเจ้าขุ่นเคือง เขาจึงจะไม่ทำผิดต่อใครเลย แม้แต่ในความคิด (พินัยกรรมของกาด 1:29-30)

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ไม่ว่าในความมืด ในพันธนาการ ในความทุกข์ยาก หรือในความขัดสน เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงอับอายเหมือนมนุษย์ ไม่ทรงหวาดกลัวเหมือนบุตรมนุษย์ และไม่ทรงอ่อนแอหรือหวาดหวั่นเหมือนผู้ที่เกิดมาจากแผ่นดินโลก (พินัยกรรมของโยเซฟ 1:21-22)

พี่น้องของข้าพเจ้ารู้ว่าบิดาของข้าพเจ้ารักข้าพเจ้ามากเพียงใด แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เย่อหยิ่งในใจ แม้ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าก็มีความเกรงกลัวพระเจ้าอยู่ในใจ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าทุกสิ่งจะล่วงลับไป และข้าพเจ้าไม่ได้ยกตนขึ้นต่อต้านพวกเขาด้วยเจตนาร้าย แต่ข้าพเจ้าให้เกียรติพี่น้องของข้าพเจ้า และด้วยความเคารพต่อพวกเขา แม้ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังจะถูกขาย ข้าพเจ้าก็ไม่ได้บอกชาวอิชมาเอลว่าข้าพเจ้าเป็นบุตรของยาโคบ เป็นคนใหญ่คนโตและมีอำนาจมาก พวกท่านทั้งหลาย จงมีความเกรงกลัวพระเจ้าในการกระทำทุกอย่างของพวกท่าน และจงให้เกียรติพี่น้องของพวกท่านด้วย (พินัยกรรมของโยเซฟ 2:5-7)

จงยำเกรงพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านของท่าน และถึงแม้ว่าวิญญาณของเบลิอาร์จะพยายามทำร้ายท่านด้วยความชั่วร้ายทุกอย่าง แต่มันก็จะไม่สามารถครอบงำท่านได้ เหมือนอย่างที่มันไม่สามารถทำได้กับโยเซฟน้องชายของข้าพเจ้า มีคนมากมายคิดจะฆ่าเขา แต่พระเจ้าทรงปกป้องเขา! เพราะผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านจะไม่ถูกวิญญาณของเบลิอาร์ทำร้ายได้ เพราะได้รับการคุ้มครองโดยความยำเกรงพระเจ้า (พันธสัญญาของเบนจามิน 1:14-16)